

BIULETYN INFORMACYJNY POLITECHNIKI LUBELSKIEJ

2(22)/2009

ŚWIĘTO POLITECHNIKI

ŚWIĘTO POLITECHNIKI

Drodzy Czytelnicy

Coraz częściej w odniesieniu do szkoły wyższej stosuje się określenie „uczelnia przedsiębiorcza”. Najprościej można je zdefiniować w ten sposób: *jest to uczelnia dążąca do uzyskania silnej pozycji konkurencyjnej na rynku dydaktycznym i badawczym, uzyskująca korzyści z komercjalizacji swojej działalności badawczej, kontrybuująca na rzecz otoczenia, uzyskująca w zamian wymierne korzyści...*

Czy Politechnika Lubelska należy do grupy „uczelnia przedsiębiorczych”? Działania, które prowadzone były chociażby w mijającym roku akademickim świadczą o tym, że tak.

Szczególne uwagi władz Politechniki skupiała się m.in. na współpracy z przemysłem. W czerwcu podpisane zostały 2 umowy o współpracy naukowo-dydaktycznej między naszą Uczelnią a firmą RADWAG z Radomia i spółką Lubelski Węgiel „Bogdanka” SA.

W obszarze dydaktyki istotne znacznie miało zawarcie umów patronackich o współdziałaniu pomiędzy PL a Kuratorium Oświaty w Lublinie i przedstawicielami powiatów woj. lubelskiego. Studium Języków Obcych oraz Wydział Zarządzania nawiązali kontakt z Państwowym Uniwersytetem Pedagogicznym im. Ivana Franko w Drohobyczu.

Relacje uczelnia-otoczenie przybrały również niespotykane wcześniej formy np. powołany został Konwent Politechniki Lubelskiej, powstały konsorcja naukowe, aktywnie działa inkubator przedsiębiorczości.

Zdajemy sobie sprawę, iż profesjonalna współpraca uczelni z otoczeniem daje szansę na lepsze wykorzystanie jej potencjału naukowego, zgromadzonej wiedzy oraz może przyczyniać się do rozwoju innowacji w gospodarce. Obecnie nie stać nas, aby się izolować. We współpracy dostrzegamy element pobudzający aktywność naukowo-badawczo-dydaktyczną, pozwalający w lepszym stopniu odpowiadać wyzwaniom, jakie stawiają uczelni idee gospodarki opartej na wiedzy.

Redakcja

BULETYN INFORMACYJNY POLITECHNIKI LUBELSKIEJ

2(22)/2009

Wydarzenia	2
Informacja o pracach Senatu PL	7
Święto Politechniki Lubelskiej	11
Gratulujemy nowym profesorom	15
Czuję się bardziej menedżerem niż naukowcem	18
Profesjonalnie wypromujemy Politechnikę	19
Fizyka w Politechnice Lubelskiej w 45-lecie jej początków organizacyjnych	21
„Kiedy poczuliśmy się wolni”	24
Pożegnania	24
Wszystko idzie zgodnie z planem	25
Politechnika Lubelska jako partner w procesie rozwoju szkolnictwa zawodowego w regionie	26
Zrównoważony rozwój	28
Studenci a przemysł maszynowy	30
Biblioteka	31
Publikacje równoległe – tradycyjne i elektroniczne	
Studium Języków Obcych	32
Druga edycja konkursu Kierunek: Drohobycz	
Nauka Technika Życia	35
Z życia kół naukowych	36
Wydział Mechaniczny	46
Rozwój kadry naukowej Działalność, patenty, wynalazki Współpraca międzynarodowa Konferencje	
Wydział Elektrotechniki i Informatyki	49
Rozwój kadry naukowej Rozwój oferty badawczej i dydaktycznej Konferencje, seminaria Jakość kształcenia w opinii absolwentów	
Wydział Budownictwa i Architektury	52
Rozwój kadry naukowej Wydarzenia Badania naukowe Projekty naukowe Konferencja	
Wydział Inżynierii Środowiska	56
Rozwój kadry naukowej Nominacje, wyróżnienia Konferencje, warsztaty, spotkania Nowe kierunki współpracy międzynarodowej ISEMA'09	
Wydział Zarządzania	59
Warsztaty, konferencje Wydarzenia	
Wydział Podstaw Techniki	62
Realizacja marzeń Pierwsza klasa politechniczna w regionie Seminarium Wydarzenia Erasmus na WPT	
Życie studenckie	66
Koncertowe półroczce Taneczna pasja, czy sport? Oknem debiutanta „Deszczowa Piosenka” w Juwenaliach 2009 II liga? Może w przyszłym sezonie... Rafał Aleksandrowicz obronił tytuł	
Fraszki	72

Wydarzenia

STYCZEŃ 2009

19 stycznia w Politechnice Lubelskiej odbyło się programowe spotkanie panelowe poświęcone tematyce EKO-ROZWOJU LUBELSZCZYZNY. W szczególności podejmowano następujące tematy:

- Realizacja „Programu usuwania wyrobów zawierających azbest dla terenu województwa lubelskiego na lata 2009-2032”.
- Energia ekologiczna i odnawialna jako kierunek rozwoju regionu.
- Inicjatywy na rzecz EKO-ROZWOJU LUBELSZCZYZNY.

»»»

22 stycznia, z myślą o tegorocznej rekrutacji, zorganizowane zostały na Politechnice Lubelskiej Drzwi Otwarte.

»»»

24 stycznia odbyło się spotkanie emerytowanych pracowników Politechniki Lubelskiej z władzami Uczelni.

»»»

30 stycznia w Czytelni Wydziału Mechanicznego została oficjalnie otwarta Biblioteka Cyfrowa Politechniki Lubelskiej.

W otwarciu uczestniczył Prorektor ds. Nauki prof. Zbigniew Pater, pracownicy Politechniki Lubelskiej, przedstawiciele studentów oraz bibliotekarze.

Spotkanie miało na celu zapoznanie środowiska akademickiego z nową ofertą Biblioteki oraz zachęcenie naukowców do współtworzenia Biblioteki.

LUTY 2009

5 lutego w Politechnice Lubelskiej gościła delegacja przedstawicieli Regionu Veneto (Włochy), której towarzyszyli przedstawiciele władz samorządowych Lubelszczyzny oraz koordynator oficjalnego porozumienia pomiędzy obydwojema regionami dr Graziano Monastero z przedstawicielstwa MG Poland.

Głównym celem pobytu Włochów w naszej Uczelni było zapoznanie się ze strukturą oraz ofertami naukowo-badawczymi na poziomie międzynarodowym, jakie proponuje Politechnika Lubelska.

W czasie rozmów obie strony wyraziły zainteresowanie współpracą naukową i gospodarczą oraz zobowiązały się do ustanowienia nowych kontaktów włoskich instytucji zainteresowanych kooperacją z Politechniką Lubelską.

»»»

24 lutego Prorektor ds. Studenckich prof. Stanisław Skowron spotkał się z 4 studentami Politechniki Lubelskiej, którzy pomogli swojemu koledze napadniętemu przez bandytów. Prorektor pogratulował im koleżeńskiej postawy oraz poczucia odpowiedzialności.

»»»

26 lutego, podczas posiedzenia Senatu Politechniki Lubelskiej, Rektor wręczył studentkom Politechniki Lubelskiej (Katarzynie Jaromin – WIŚ, Agnieszce Jedut – WIŚ oraz Małgorzacie Kwietniewskiej-Sobstyl – WZ) decyzje Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego o przyznaniu stypendiów za osiągnięcia w nauce na rok akademicki 2008/2009.

Ponadto, Rektor pogratulował studentowi Danielowi Iwankowi zwycięstwa w plebiscycie Lubelskie Wydarzenie 2008 i uzyskania tytułu indywidualnego mistrza świata w konkurencji fuku-go.

MARZEC 2009

4 marca odbyło się spotkanie władz Politechniki Lubelskiej z pracownikami Uczelni.

Pytania kierowane do Rektora, Prorektorów i Kancelarza dotyczyły spraw w zakresie bieżącego funkcjonowania Uczelni.

9 marca odbyło się seminarium pt. „Mobilność naukowców w ramach 7. Programu Ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie Badań, Rozwoju Technologicznego i Demonstracji (2007-2013)”.

13 marca odbyło się spotkanie informacyjne z ekspertem bolońskim prof. Januszem Ryczkowskim, zorganizowane przez studencką sekcję programu Erasmus, działającą przy Biurze Współpracy z Zagranicą i Badań Naukowych PL.

25 marca, podczas posiedzenia Rady Wydziału Zarządzania, wręczone zostały nagrody zwycięzcom konkursu na opracowanie projektu obejmującego logo wydziału, wizualizację wydziałowej strony internetowej oraz program działań promocyjnych wydziału.

KWIECIEŃ 2009

1 kwietnia w Wydziale Mechanicznym Politechniki Lubelskiej odbyło się posiedzenie Komisji Materiałów Kompozytowych Komitetu Nauk o Materiałach Polskiej Akademii Nauk.

Gospodarzem spotkania była Katedra Inżynierii Materiałowej.

2 kwietnia w Wydziale Inżynierii Środowiska odbył się konkurs prezentacji w języku angielskim pt. „Environmental Engineering – Challenge of the XXI Century”.

7 kwietnia w auli Wydziału Inżynierii Środowiska Politechniki Lubelskiej odbyła się konferencja dla starostów powiatowych, pracowników wydziałów oświaty oraz dyrekcji i nauczycieli szkół ponadgimnazjalnych województwa lubelskiego.

Organizatorem spotkania była Politechnika Lubelska we współpracy z Lubelskim Kuratorem Oświaty. Celem konferencji było nawiązanie bliższej współpracy pomiędzy szkołami ponadgimnazjalnymi oraz ich organami prowadzącymi a Politechniką Lubelską.

14-21 kwietnia gościł w Politechnice Lubelskiej prof. Francisco José Lopes de Sousa Diniz z Universidade de Tras-os-Montes e Alto Douro w Portugalii.

Profesor przyjechał na zaproszenie prof. Ewy Bojar, Dziekana Wydziału Zarządzania, w celu omówienia współpracy naukowej w zakresie ekonomii regionalnej.

Podczas swojej wizyty spotkał się również z Rektorem prof. Markiem Opielakiem.

20 kwietnia zawarta została III Studencka Unia Lubelska.

Dokument podpisali przedstawiciele 9 uczelni Lublina: Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, Politechniki Lubelskiej, Uniwersytetu Medycznego, Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Uniwersytetu Przyrodniczego, Wyższej Szkoły Ekonomii i Innowacji, Wyższej Szkoły Przedsiębiorczości i Administracji, Wyższej Szkoły Społeczno-Przyrodniczej oraz Wyższej Szkoły Nauk Społecznych oraz Prezydent Miasta Lublin. Porozumienie dotyczy wspólnego zorganizowania Lubelskich Dni Kultury Studenckiej 2009.

20 kwietnia w auli Wydziału Zarządzania i Wydziału Podstaw Techniki pracownicy i studenci Politechniki Lubelskiej

spotkali się z profesorem Grzegorzem Kołodko, autorem książki „Wędrujący świat”.

MAJ 2009

12-13 maja w Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej zorganizowana została wystawa zagranicznej literatury naukowej.

Zwiedzający mieli możliwość zapoznania się z najnowszą literaturą wiodących oficyn wydawniczych (m.in. Wiley, Springer, Elsevier, CRC, Taylor&Francis, Cambridge, Oxford) z tematów takich, jak: elektrotechnika, elektronika, energetyka, sieci energetyczne, matematyka, informatyka oraz dziedzin pokrewnych.

13 maja rozpoczęły się uroczystości w ramach Święta Politechniki Lubelskiej.

14 maja redakcja czasopisma studentów Politechniki Lubelskiej „Plagiat” zorganizowała „drzwi otwarte”. Podczas spotkania rekrutacyjnego można było dowiedzieć się, jak pracują studenci-dziennikarze oraz czego oczekują od nowych osób.

15 maja pracownicy, absolwenci i przyjaciele Politechniki Lubelskiej bawili się na pikniku integracyjnym.

13-15 maja odbyło się XVII Międzynarodowe Sympozjum Naukowe „Przedsiębiorstwo XXI wieku – nowe trendy w biznesie”.

18 maja powołane zostało Konsorcjum Naukowe skupiające następujące instytucje: Politechnikę Lubelską, Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II, Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie oraz Instytut Medycyny Wsi im. Witolda Chodźki.

Celem Konsorcjum jest integracja środowiska naukowego w działaniach prowadzonych na rzecz zrównoważonego rozwoju regionalnego, ze szczególnym uwzględnieniem badań naukowych i prac rozwojowych, monitoringu środowiska, nowoczesnych technologii.

20 maja Prorektor ds. Studenckich prof. Stanisław Skowron spotkał się z Prezesem – Tadeuszem Poljańskim oraz zawodnikami Sportowego Klubu Kick-Boxing PL – Rafałem Aleksandrowiczem oraz Rafałem Budzyńskim.

Prorektor pogratulował zawodnikom wysokich wyników osiągniętych podczas Mistrzostwa Polski Kick-Boxing w wersji light-contact seniorów i kobiet w Zawierciu, zaś trenerowi – sukcesów w pracy szkoleniowej i utalentowanych podopiecznych.

21 maja wykonana została zbiorowa fotografia pracowników i studentów Politechniki Lubelskiej.

„Grupówka” to projekt Studenckiej Agencji Fotograficznej PL.

16-21 maja w Politechnice Lubelskiej odbywały się Dni Kultury Studenckiej – Juwenalia 2009.

CZERWIEC 2009

1 czerwca na boisku Politechniki Lubelskiej rozegrany został sąsiedzki turniej piłkarski o Puchar Rektora Politechniki Lubelskiej.

Wzięły w nim udział 4 drużyny dziecięce: ze szkół podstawowych nr 7 i 22 w Lublinie, z Budowlanego Klubu Sportowego oraz drużyna utworzona z inicjatywy i pod patronatem Politechniki – „Nasza drużyna”.

Wyniki: I miejsce – Budowlany Klub Sportowy, II miejsce – SP nr 7, III miejsce – SP nr 22, IV miejsce – „Nasza drużyna”.

Puchary i nagrody wręczali: Rektor Politechniki Lubelskiej prof. Marek Opielak, Prezydent Miasta Lublin Adam Wasilewski oraz Wiceprezydent Stanisław Fic.

5 czerwca w Politechnice Lubelskiej odbyła się konferencja prasowa dotycząca VI Lubelskiego Festiwalu Nauki. W tym roku Festiwal organizowany jest w dniach 19-25 września. Głównym koordynatorem przedsięwzięć festiwalowych jest Politechnika Lubelska. Hasłem przewodnim Festiwalu jest „Nauka techniką życia”.

9 czerwca Rektor oraz Prorektorzy Politechniki Lubelskiej spotkali się ze studentami Uczelni. Podczas spotkania poruszane były sprawy nurtujące studentów.

9 czerwca Rektor Politechniki Lubelskiej prof. Marek Opielak, Lubelski Kurator Oświaty Krzysztof Babisz oraz

przedstawiciele powiatów województwa lubelskiego podpisali umowy patronackie o współpracy.

15 czerwca odbyło się spotkanie władz Politechniki Lubelskiej z pracownikami Uczelni.

Tematem spotkania były sprawy dotyczące aktualnej działalności Uczelni.

15 czerwca w siedzibie Lubelskiego Towarzystwa Naukowego odbyło się uroczyste seminarium podsumowujące 20-lecie działalności Katedry Podstaw Konstrukcji Maszyn Wydziału Mechanicznego Politechniki Lubelskiej.

15 czerwca podpisany został list intencyjny dotyczący współpracy naukowo-dydaktycznej pomiędzy Politechniką Lubelską a firmą RADWAG z Radomia.

Głównym celem współpracy jest rozwiązywanie problemów i wdrażanie rozwiązań technologicznych w zakresie m.in.: materiałoznawstwa, mechaniki, mechatroniki, automatyki, metrologii.

19 czerwca Dziekan Wydziału Podstaw Techniki prof. Mykhaylo Pashechko i Dyrektor I Liceum Ogólnokształcącego w Chełmie Dariusz Kostecki podpisali list intencyjny w sprawie utworzenia pierwszej w regionie klasy politechnicznej o profilu matematyczno-fizycznym.

22 czerwca w Bibliotece Wydziału Mechanicznego odbyło się pierwsze biblioteczne spotkanie coachingowe. W spotkaniu uczestniczyli: Maciej Bennewicz, Prezes European Mentoring and Coaching Council Poland, autor książek o coachingu, Master Coach ICC (International Coaching Community) oraz Aleksandra Matyjaszczyk, bibliotekarka i coach.

23 czerwca w Wydziale Mechanicznym Politechniki Lubelskiej odbyło się seminarium pt. Automatyzacja procesów.

Organizatorzy: Katedra Automatyzacji, Katedra Podstaw Inżynierii Produkcji Politechniki Lubelskiej oraz Biuro sieci Enterprise Europe Network przy Politechnice Lubelskiej.

Podczas seminarium zaprezentowane zostały zagadnienia związane m.in. z programowaniem sterowników PLC oraz integracją procesu konstruowania i wytwarzania w środowisku systemu NX6.

Seminarium połączone zostało z wystawą systemów automatyki firmy FESTO.

24 czerwca na cmentarzu przy ul. Lipowej w Lublinie pożegnaliśmy śp. Bartłomieja Janowskiego, pracownika Biblioteki Politechniki Lubelskiej.

26 czerwca odbyła się uroczysta inauguracja działalności Konwentu Politechniki Lubelskiej. Konwent jest organem opiniotwórczo-doradczym Rektora. W skład Konwentu wchodzi przedstawiciele organów państwowych, organizacji samorządu terytorialnego, zawodowego i gospodarczego,

instytucji i stowarzyszeń naukowych, zawodowych oraz twórczych, organizacji pracodawców, przedsiębiorców i instytucji finansowych. W szczególności: Tomasz Flis, Krzysztof Grabczuk, Krzysztof Hetman, Paweł Jarczewski, Leszek Kępa, Edward Kostrubiec, Mieczysław Majewski, Wojciech Lutek, Janusz Palikot, Edward Sierakowski, Wiesław Sikora, Włodzimierz Sitko, Lech Sprawka, Mirosław Taras, Genowefa Tokarska, Adam Wasilewski, Jan Wiater, Robert Wiciński, Edward Wojtas, Zbigniew Zdunek, Krzysztof Żuk.

W trakcie spotkania wybrane zostały władze Konwentu: Przewodniczący – prof. Włodzimierz Sitko, były Rektor Politechniki Lubelskiej, Wiceprzewodniczący – Zbigniew Zdunek, przedstawiciel firmy MULTIVAC Sp. z o.o., Sekretarz – Wiesław Sikora, przedstawiciel Towarzystwa Absolwentów i Przyjaciół Politechniki Lubelskiej.

29 czerwca podpisane zostało porozumienie dotyczące współpracy naukowo-dydaktycznej pomiędzy Politechniką Lubelską a spółką Lubelski Węgiel „Bogdanka” SA.

Ze strony Uczelni umowę podpisał Rektor prof. Marek Opielak, natomiast „Bogdankę” reprezentowali: Prezes Mirosław Taras i Wiceprezes Zbigniew Stopa.

Honorowymi gośćmi uroczystości byli: ministrowie Krzysztof Żuk z Ministerstwa Skarbu Państwa i Krzysztof Hetman z Ministerstwa Rozwoju Regionalnego oraz Włodzimierz Karpiński poseł na Sejm RP. Spotkanie było również okazją do rozmów na tematy dotyczące aktualnej działalności Uczelni i spółki tzn. powiązania oferty edukacyjnej Uczelni z zapotrzebowaniem gospodarki oraz debiutem „Bogdanki” na Gieldzie Papierów Wartościowych.

Informacja o pracach Senatu PL

(luty 2009–czerwiec 2009)

Przedmiotem obrad były następujące sprawy i zagadnienia:

- ustalono sposób obchodów Święta Politechniki Lubelskiej w roku 2009;
- utworzono kierunek studiów mechatronika;
- pozytywnie zaopiniowano:
 - utworzenie kierunku studiów inżynieria biomedyczna prowadzonego wspólnie z Uniwersytetem Medycznym w Lublinie;
 - opracowaną przez prof. dr hab. inż. Wiesława Werońskiego recenzję dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego prof. dr hab. Aleksandra Zinovieva, w związku z inicjatywą nadania Profesorowi tytułu Doktora Honoris Causa Politechniki Częstochowskiej;
 - utworzenie Biura Promocji Politechniki Lubelskiej;
- zmieniono zasady finansowania działalności badawczej i podziału środków na badania własne;
- dokonano wyboru Przewodniczącego i dwóch Zastępców Przewodniczącego Komisji Dyscyplinarnej dla Nauczycieli Akademickich;
- przyjęto sprawozdanie z realizacji inwestycji i remontów w 2008 r.;
- przyjęto „Sprawozdanie z badań naukowych oraz współpracy naukowo-badawczej z zagranicą w roku 2008”;
- uchwalono zmiany w Statucie Politechniki Lubelskiej;
- przyjęto „Regulaminu Centrum Informatycznego Politechniki Lubelskiej”;
- pozytywnie zaopiniowano wniosek Rady Wydziału Podstaw Techniki w sprawie utworzenia Katedry Fizyki Stosowanej w Wydziale Podstaw Techniki;
- pozytywnie zaopiniowano wniosek Rady Wydziału Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej dotyczący przyznania nagrody Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego dla dr hab. inż. Tomasza Sadowskiego, prof. PL;
- zatwierdzono sprawozdanie finansowe Politechniki Lubelskiej za 2008 r.;
- przyjęto:
 - warunki i tryb rekrutacji oraz formy studiów na poszczególnych kierunkach w Politechnice Lubelskiej na rok akademicki 2010/2011,
 - zmiany w zasadach przyjmowania na studia dla laureatów i finalistów olimpiad stopnia centralnego,
 - warunki i tryb rekrutacji na studia doktoranckie w roku akademickim 2010/2011,
 - Regulamin Studiów w Politechnice Lubelskiej;
- powołano Konwent Uczelni;
- przekształcono Wydział Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej w Wydział Budownictwa i Architektury;
- przedstawiono program inwestycji i remontów Politechniki Lubelskiej na rok 2009;
- uchwalono plan rzeczowo-finansowy Politechniki Lubelskiej na rok 2009;
- przyjęto Regulamin Studiów Doktoranckich w Politechnice Lubelskiej;
- wyrażono zgodę na obciążenie mienia o wartości przekraczającej 100 tys. zł w ramach projektu „Wschodnie Innowacyjne Centrum Architektury – rozbudowa i wyposażenie kompleksu dydaktyczno-naukowego Politechniki Lubelskiej dla kierunku Architektura i Urbanistyka”;
- wyrażono zgodę na obciążenie mienia o wartości przekraczającej 100 tys. zł w ramach projektu „Centrum Innowacji i Zaawansowanych Technologii Politechniki Lubelskiej”;
- przyjęto zasady działania Uczelni oraz wytyczne dla rad wydziałów w zakresie wykonywania jej podstawowych zadań;
- poparto inicjatywę powołania dyscypliny naukowej „inżynieria produkcji” w dziedzinie nauk technicznych;
- zmieniono zasady ustalania zakresu obowiązków nauczycieli akademickich, rodzajów zajęć dydaktycznych objętych zakresem tych obowiązków, wymiaru zajęć dydaktycznych dla poszczególnych stanowisk, zasad obliczania godzin dydaktycznych, zasad i trybu powierzania godzin ponadwymiarowych oraz liczebności grup studenckich;
- oceniono pozytywnie działalność dyrektorów:
 - Centrum Innowacji i Zaawansowanych Technologii Politechniki Lubelskiej,
 - Lubelskiego Centrum Transferu Technologii Politechniki Lubelskiej,
 - Lubelskiego Inkubatora Przedsiębiorczości Politechniki Lubelskiej;
- wyrażono zgodę na podpisanie umów o współpracy pomiędzy Politechniką Lubelską a:
 - Uniwersytetem Tras-os-Montes e Alto Douro (Portugalia),
 - Via University College (Dania),
 - Uniwersytetem Deusto (Hiszpania),
 - Państwową Akademią Ochrony Środowiska i Rozwoju Turystyki (Ukraina),
 - Wschodnioukraińskim Narodowym Uniwersytetem im. Wołodymyra Dala (Ukraina),
 - Państwowym Uniwersytetem Technicznym w Homlu (Białoruś),
 - Białoruskim Narodowym Uniwersytetem Technicznym (Białoruś),
 - Państwowym Uniwersytetem im. Ivana Franko we Lwowie (Ukraina).

Rektor przedstawił informacje o podjętych decyzjach dotyczących spraw osobowych:

- prof. dr hab. inż. Zbigniew Pater został mianowany na stanowisko profesora zwyczajnego w Katedrze Komputerowego Modelowania i Technologii Obróbki Plastycznej Wydziału Mechanicznego;
- prof. dr hab. Henryk Sobczuk został mianowany na stanowisko profesora zwyczajnego w Zakładzie Techniki Ciepłej Instytutu Inżynierii Ochrony Środowiska Wydziału Inżynierii Środowiska;
- dr hab. inż. Mykola Bevz został zatrudniony na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Zakładzie Budownictwa Ogólnego Instytutu Budownictwa Wydziału Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej;
- dr hab. inż. Paweł Drozdziel został mianowany na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Katedrze Podstaw Konstrukcji Maszyn Wydziału Mechanicznego;
- prof. dr hab. inż. Janusz Gudowski został zatrudniony na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Katedrze Finansów i Rachunkowości Wydziału Zarządzania;
- dr hab. Stanisław Ślusarczyk został zatrudniony na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Katedrze Marketingu Wydziału Zarządzania;
- dr hab. inż. Dorota Wójcicka-Migasiuk została mianowana na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Katedrze Podstaw Techniki Wydziału Podstaw Techniki;
- prof. dr hab. inż. Jan Olchownik został mianowany na stanowisko profesora zwyczajnego w Instytucie Fizyki Wydziału Podstaw Techniki;
- prof. dr hab. Grzegorz Gładyszewski został mianowany na stanowisko profesora zwyczajnego w Instytucie Fizyki Wydziału Podstaw Techniki;
- dr inż. Marian Janczarek z Wydziału Podstaw Techniki uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie budowa i eksploatacja maszyn;
- prof. dr hab. inż. Wiesław Weroński został zatrudniony na stanowisko profesora zwyczajnego w pełnym wymiarze czasu pracy w Katedrze Komputerowego Modelowania i Technologii Obróbki Plastycznej Wydziału Mechanicznego na czas określony;
- dr hab. inż. Jan Kukiełka, prof. PL został zatrudniony na stanowisko profesora nadzwyczajnego w pełnym wymiarze czasu pracy w Katedrze Dróg i Mostów Wydziału Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej na czas określony.

Wykaz Uchwał Senatu PL

1. Uchwała Nr 1/2009/I Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie ustalenia sposobu obchodów Święta Politechniki Lubelskiej w roku 2009.
2. Uchwała Nr 2/2009/I Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie zaopiniowania opracowanej przez prof. dr hab. inż. Wiesława Werońskiego recenzji dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego prof. dr hab. inż. Aleksandra Zinovieva, w związku z inicjatywą nadania Profesorowi tytułu Doktora Honoris Causa Politechniki Częstochowskiej.
3. Uchwała Nr 3/2009/I Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie utworzenia kierunku studiów mechatronika.
4. Uchwała Nr 4/2009/I Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wyrażenia opinii w przedmiocie utworzenia kierunku studiów inżynieria biomedyczna prowadzonego wspólnie z Uniwersytetem Medycznym w Lublinie.
5. Uchwała Nr 5/2009/I Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie zasięgnięcia opinii Senatu w odniesieniu do zmian organizacyjnych w Politechnice Lubelskiej.
6. Uchwała Nr 6/2009/I Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 26 lutego 2009 r. zmieniająca Uchwałę Nr 1/2007/I Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 8 lutego 2007 r. w sprawie zasad finansowania działalności badawczej i podziału środków na badania własne.
7. Uchwała Nr 7/2009/II Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 19 marca 2009 r. w sprawie zmian Statutu Politechniki Lubelskiej.
8. Uchwała Nr 8/2009/II Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 19 marca 2009 r. w sprawie zasięgnięcia opinii Senatu w odniesieniu do „Regulaminu Centrum Informatycznego Politechniki Lubelskiej”.
9. Uchwała Nr 9/2009/II Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 19 marca 2009 r. w sprawie zasięgnięcia opinii Senatu w odniesieniu do zmian organizacyjnych w Wydziale Podstaw Techniki.
10. Uchwała Nr 10/2009/III Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 30 kwietnia 2009 r. w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego Politechniki Lubelskiej za 2008 r.
11. Uchwała Nr 11/2009/III Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 30 kwietnia 2009 r. w sprawie warunków i trybu rekrutacji oraz form studiów na poszczególnych kierunkach w Politechnice Lubelskiej na rok akademicki 2010/2011.
12. Uchwała Nr 12/2009/III Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 30 kwietnia 2009 r. zmieniająca Uchwałę Nr 9/2008/III Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 29 kwietnia 2008 r. w sprawie zasad przyjmowania na studia laureatów i finalistów olimpiad stopnia centralnego.
13. Uchwała Nr 13/2009/III Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 30 kwietnia 2009 r. w sprawie warunków i trybu rekrutacji na studia doktoranckie w roku akademickim 2010/2011.
14. Uchwała Nr 14/2009/III Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 30 kwietnia 2009 r. w sprawie uchwalenia Regulaminu Studiów w Politechnice Lubelskiej.

15. Uchwała Nr 15/2009/III Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 30 kwietnia 2009 r. w sprawie przekształcenia Wydziału Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej w Wydział Budownictwa i Architektury.
16. Uchwała Nr 16/2009/IV Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 28 maja 2009 r. w sprawie uchwalenia planu rzeczowo-finansowego Politechniki Lubelskiej na rok 2009.
17. Uchwała Nr 17/2009/IV Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 28 maja 2009 r. w sprawie uchwalenia Regulaminu Studiów Doktoranckich w Politechnice Lubelskiej.
18. Uchwała Nr 18/2009/V Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 30 czerwca 2009 r. w sprawie wyrażenia zgody na obciążenie mienia o wartości przekraczającej 100 tys. zł w ramach projektu „Wschodnie Innowacyjne Centrum Architektury – rozbudowa i wyposażenie kompleksu dydaktyczno-naukowego Politechniki Lubelskiej dla kierunku Architektura i Urbanistyka”.
19. Uchwała Nr 19/2009/V Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 30 czerwca 2009 r. w sprawie wyrażenia zgody na obciążenie mienia o wartości przekraczającej 100 tys. zł w ramach projektu „Centrum Innowacji i Zaawansowanych Technologii Politechniki Lubelskiej”.
20. Uchwała Nr 20/2009/V Senatu Politechniki Lubelskiej w sprawie zasad działania Uczelni oraz wytycznych dla rad wydziałów w zakresie wykonywania jej podstawowych zadań.
21. Uchwała Nr 21/2009/V Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 30 czerwca 2009 r. w sprawie poparcia inicjatywy powołania dyscypliny naukowej „inżynieria produkcji” w dziedzinie nauk technicznych.
22. Uchwała Nr 22/2009/V Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 30 czerwca 2009 r. zmieniająca Uchwałę Nr 40/2008/VIII Senatu Politechniki Lubelskiej z dnia 29 grudnia 2008 r. w sprawie zasad ustalania zakresu obowiązków nauczycieli akademickich, rodzajów zajęć dydaktycznych objętych zakresem tych obowiązków, wymiaru zajęć dydaktycznych dla poszczególnych stanowisk, zasad obliczania godzin dydaktycznych, zasad i trybu powierzania godzin ponadwymiarowych oraz liczności grup studenckich.

Wykaz zarządzeń Rektora PL

1. Zarządzenie Nr R-7/2009 z dnia 12 stycznia 2009 r. w sprawie zmian organizacyjnych w Politechnice Lubelskiej.
2. Zarządzenie Nr R-8/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu praktyk odbywanych przez studentów Politechniki Lubelskiej.
3. Zarządzenie Nr R-9/2009 z dnia 22 stycznia 2009 r. w sprawie powołania Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów, Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów oraz Rzecznika Dyscyplinarnego dla Studentów.
4. Zarządzenie Nr R-10/2009 z dnia 22 stycznia 2009 r. w sprawie powołania Komisji Dyscyplinarnej dla Doktorantów, Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej dla Doktorantów oraz powołania Rzecznika Dyscyplinarnego do spraw Doktorantów.
5. Zarządzenie Nr R-11/2009 z dnia 23 stycznia 2009 r. zmieniające Zarządzenie Nr R-14/2008 Rektora Politechniki Lubelskiej w Lublinie z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie powołania Rady Centrum Innowacji i Zaawansowanych Technologii Politechniki Lubelskiej.
6. Zarządzenie Nr R-12/2009 z dnia 23 stycznia 2009 r. zmieniające Zarządzenie Nr R-15/2008 Rektora Politechniki Lubelskiej w Lublinie z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie powołania Rady Nadzorującej Lubelskiego Centrum Transferu Technologii Politechniki Lubelskiej.
7. Zarządzenie Nr R-13/2009 z dnia 23 stycznia 2009 r. zmieniające Zarządzenie Nr R-16/2008 Rektora Politechniki Lubelskiej w Lublinie z dnia 22 lutego 2008 r. w sprawie powołania Rady Nadzorującej Lubelskiego Inkubatora Przedsiębiorczości Politechniki Lubelskiej.
8. Zarządzenie Nr R-14/2009 z dnia 30 stycznia 2009 r. w sprawie wprowadzenia zasad funkcjonowania Programu LLP-Erasmus w Politechnice Lubelskiej.
9. Zarządzenie Nr R-15/2009 z dnia 30 stycznia 2009 r. w sprawie zasad delegowania i rozliczania krajowych i zagranicznych podróży służbowych.
10. Zarządzenie Nr R-16/2009 z dnia 30 stycznia 2009 r. w sprawie powołania Zespołu Koordynującego realizację projektu pod nazwą Wschodnie Innowacyjne Centrum Architektury – rozbudowa i wyposażenie kompleksu dydaktyczno-naukowego Politechniki Lubelskiej dla kierunku Architektura i Urbanistyka.
11. Zarządzenie Nr R-17/2009 z dnia 16 lutego 2009 r. zmieniające Zarządzenie Nr R-45/2008 Rektora Politechniki Lubelskiej w Lublinie z dnia 5 września 2008 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu pracy Politechniki Lubelskiej w Lublinie.
12. Zarządzenie Nr R-18/2009 z dnia 23 lutego 2009 r. w sprawie powołania Pełnomocnika do spraw Ochrony Informacji Niejawnych w Politechnice Lubelskiej.
13. Zarządzenie Nr R-19/2009 z dnia 24 lutego 2009 r. zmieniające Zarządzenie Nr R-67/2008 Rektora Politechniki Lubelskiej w Lublinie z dnia 17 listopada 2008 r. w sprawie powołania Rady Instytutu Fizyki.
14. Zarządzenie Nr R-20/2009 z dnia 27 lutego 2009 r. w sprawie powołania Uczelnianej Rady ds. Jakości kształcenia.
15. Zarządzenie Nr R-21/2009 z dnia 2 marca 2009 r. w sprawie powołania Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej na I rok studiów w Politechnice Lubelskiej w roku akademickim 2009/2010.

16. Zarządzenie Nr R-22/2009 z dnia 2 marca 2009 r. w sprawie powołania Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej na I rok studiów doktoranckich w Politechnice Lubelskiej w roku akademickim 2009/2010.
17. Zarządzenie Nr R-23/2009 z dnia 10 marca 2009 r. w sprawie utworzenia Biura Promocji Politechniki Lubelskiej.
18. Zarządzenie Nr R-24/2009 z dnia 10 marca 2009 r. w sprawie określenia limitów zwolnień z opłat za świadczone usługi edukacyjne.
19. Zarządzenie Nr R-25/2009 z dnia 19 marca 2009 r. w sprawie powołania stałej Komisji Przetargowej do przeprowadzania postępowań o udzielanie zamówień.
20. Zarządzenie Nr R-26/2009 z dnia 20 marca 2009 r. zmieniające Zarządzenie Nr R-8/2007 Rektora Politechniki Lubelskiej w Lublinie z dnia 1 lutego 2007 r. w sprawie powołania Zespołu Koordynującego realizację projektu pod nazwą Centrum Innowacji i Zaawansowanych Technologii Politechniki Lubelskiej.
21. Zarządzenie Nr R-27/2009 z dnia 20 marca 2009 r. zmieniające Zarządzenie Nr R-26/2007 Rektora Politechniki Lubelskiej w Lublinie z dnia 21 maja 2007 r. w sprawie powołania Zespołu Koordynującego realizację projektu pod nazwą Rozbudowa i modernizacja potencjału edukacyjnego i badawczego Wydziału Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej Politechniki Lubelskiej.
22. Zarządzenie Nr R-28/2009 z dnia 23 marca 2009 r. w sprawie powołania Komisji Dyscyplinarnej dla Nauczycieli Akademickich oraz Rzecznika Dyscyplinarnego dla Nauczycieli Akademickich.
23. Zarządzenie Nr R-29/2009 z dnia 23 marca 2009 r. w sprawie zmian organizacyjnych w Wydziale Podstaw Techniki Politechniki Lubelskiej.
24. Zarządzenie Nr R-30/2009 z dnia 24 marca 2009 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu podziału i wykorzystania Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w 2009 r.
25. Zarządzenie Nr R-31/2009 z dnia 31 marca 2009 r. w sprawie ustalenia kosztów pośrednich w działalności badawczej.
26. Zarządzenie Nr R-32/2009 z dnia 14 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania Rady ds. Muzeum Politechniki Lubelskiej.
27. Zarządzenie Nr R-33/2009 z dnia 15 kwietnia 2009 r. zmieniające Zarządzenie Nr R-25/2009 Rektora Politechniki Lubelskiej w Lublinie z dnia 19 marca 2009 r. w sprawie powołania stałej Komisji Przetargowej do przeprowadzania postępowań o udzielanie zamówień.
28. Zarządzenie Nr R-34/2009 z dnia 27 kwietnia 2009 r. w sprawie warunków i trybu przeprowadzenia procesu rekrutacji na pierwszy rok studiów i organizacji Elektronicznej Rejestracji Kandydatów w roku akademickim 2008/2009.
29. Zarządzenie Nr R-35/2009 z dnia 27 kwietnia 2009 r. w sprawie wysokości opłat za świadczone usługi edukacyjne na Politechnice Lubelskiej w roku akademickim 2008/2009.
30. Zarządzenie Nr R-36/2009 z dnia 30 kwietnia 2009 r. w sprawie prowizorium budżetowego w 2009 r.
31. Zarządzenie Nr R-37/2009 z dnia 18 maja 2009 r. w sprawie opłat wnoszonych przez osoby ubiegające się o przyjęcie na studia w Politechnice Lubelskiej w roku akademickim 2009/2010.
32. Zarządzenie Nr R-38/2009 z dnia 18 maja 2009 r. w sprawie organizacji roku akademickiego 2009/2010.
33. Zarządzenie Nr R-39/2009 z dnia 18 maja 2009 r. w sprawie planowanych liczb przyjęć na studia w roku akademickim 2009/2010.
34. Zarządzenie Nr R-40/2009 z dnia 19 maja 2009 r. w sprawie określenia stanowisk, z którymi może łączyć się dostęp do informacji niejawnych w Politechnice Lubelskiej.
35. Zarządzenie Nr R-41/2009 z dnia 19 maja 2009 r. w sprawie powołania Komisji do przeprowadzenia przeglądu stanu technicznego sprzętu obrony cywilnej i zgłoszenia do wybrakowania.
36. Zarządzenie Nr R-42/2009 z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie ustalenia Regulaminu Centrum Informatycznego Politechniki Lubelskiej.
37. Zarządzenie Nr R-43/2009 z dnia 26 maja 2009 r. w sprawie ustalenia Regulaminu przyznawania stypendiów doktoranckich uczestnikom stacjonarnych studiów doktoranckich w Politechnice Lubelskiej.
38. Zarządzenie Nr R-44/2009 z dnia 27 maja 2009 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu organizacyjnego Biblioteki Politechniki Lubelskiej.
39. Zarządzenie Nr R-45/2009 z dnia 1 czerwca 2009 r. zmieniające Zarządzenie Nr R-23/2009 Rektora Politechniki Lubelskiej w Lublinie z dnia 10 marca 2009 r. w sprawie utworzenia Biura Promocji Politechniki Lubelskiej.
40. Zarządzenie Nr R-46/2009 z dnia 5 czerwca 2009 r. zmieniające Zarządzenie Nr R-60/2008 Rektora Politechniki Lubelskiej w Lublinie z dnia 3 listopada 2008 r. w sprawie powołania Rady Centrum Informatycznego Politechniki Lubelskiej.
41. Zarządzenie Nr R-47/2009 z dnia 10 czerwca 2009 r. w sprawie ewidencji publikacji pracowników Politechniki Lubelskiej.

Pismo okólne

Pismo okólne Nr 1/2009 Rektora Politechniki Lubelskiej w Lublinie z dnia 24 marca 2009 r. w sprawie powołania w ramach Święta Politechniki Lubelskiej zespołów odpowiedzialnych za przygotowanie i przeprowadzenie przewidzianych programem uroczystości.

Święto Politechniki Lubelskiej

Dnia 13 maja 2009 r. rozpoczęły się uroczystości w ramach Święta Politechniki Lubelskiej.

*

O godz. 9.00 odprawiona została msza święta w intencji pracowników, studentów i doktorantów Uczelni.

*

Głównym punktem obchodów była promocja doktorska.

**Szanowni i Drodzy Goście,
Szanowni Państwo Promotorzy
i Doktorzy, Pracownicy i Studenci
Politechniki Lubelskiej**

Rozpoczynamy uroczystość promocji doktorskiej, która odbywa się tradycyjnie w dniu Święta Politechniki Lubelskiej. Ma to służyć podkreśleniu wagi pierwszej pracy naukowej, jaką jest doktorat i ważnej roli, jaką odgrywa w życiu naukowym. Jest to znaczące wydarzenie również dla Uczelni. Promocje są świadectwem ustawnego rozwoju Politechniki, która kształci własną, wyspecjalizowaną kadrę naukową. Poziom i różnorodność obronionych prac doktorskich dobrze wróży miastu, regionowi i polskiej nauce.

Szanowni Państwo.

Ślubowanie, jakie złożą za chwilę doktorzy, przywołuje najlepsze tradycje uniwersyteckie, wielowiekowy etos nauczyciela akademickiego. Dzisiaj 18 doktorów otrzyma dyplomy. Jest to wielkie święto dla naszej Uczelni, która w ten

sposób wyraża swój szacunek ludziom, którzy w służbie nauki widzą swoje spełnienie i życiowy cel. Marzenia najbardziej inspirują człowieka w życiu. To one są siłą sprawczą wszelkich działań, one pozwalają pokonywać wszelkie bariery, one wytaczają nowe horyzonty. I to one doprowadziły do tego, że uzyskaliście Państwo upragnione stopnie naukowe. Świadczą one o powszechnym uznaniu dla Państwa osiągnięć naukowych. Ale równocześnie niosą ze sobą wiele zobowiązań. Człowiek nauki powinien nie tylko dysponować odpowiednią wiedzą i umiejętnościami, ale także znać zasady etyczne i kierować się nimi w swojej pracy. Jesteśmy bowiem odpowiedzialni zarówno za wyniki podejmowanych przedsięwzięć, jak również za innych ludzi: współpracowników i studentów.

Należą Państwo do grona tych ludzi, których charakteryzuje osobowość twórcza, a więc niezależność i oryginalność myślenia, konsekwencja oraz otwartość na świat. Państwa aktywność naukowa, dydaktyczna i organizacyjna to przykład dla wielu młodszych kolegów. Chciałbym w tym miejscu wyrazić swoje uznanie dla Państwa wkładu w rozwój i popularyzowanie polskiej nauki. W czasach, gdy opinie na temat kondycji polskiego pracownika nauki nie są zbyt optymistyczne i budujące, cieszy mnie, iż tak wielu młodych ludzi decyduje się na pracę naukową. Oznacza to, że nie zawsze i nie wszędzie liczą się tylko pieniądze; że ważniejszy jest prestiż i szacunek, jakim otaczana jest praca na uczelni.

Richard Feynman, laureat nagrody Nobla w zakresie fizyki, powiedział do abiturientów: „Mieście oczy szeroko otwarte, bądźcie krytycznie nastawieni do wszystkiego, nie przyjmujcie żadnej prawdy bez głębszego zastanowienia, obnażajcie i tępcie półprawdy i demagogię, nauczcie się podziwiać piękno otaczającego nas świata i nad wszystkim i o wszystkim - myślcie!”. Tymi słowami się kierujcie, a będziecie Państwo dobrymi pracownikami nauki. Jeszcze raz serdecznie Wam gratuluję i życzę, abyście swój talent i zaangażowanie w zdobywaniu wiedzy nadal pielęgnowali.

Słowa podziękowania kieruję również do Promotorów i Dziekanów, którzy też mają swój udział w Waszym sukcesie.

Szczególne wyrazy uszanowania i podziękowania składam Waszym Najbliższym, którzy tak licznie towarzyszą

Wam dzisiaj w tej podniosłej uroczystości, a którzy przez cały czas przygotowania rozpraw wykazywali cierpliwość i zrozumienie dla Waszych poczynań.

18 osobom wręczone zostały dyplomy:

WYDZIAŁ MECHANICZNY

dr inż. Jakub Gajewski
dr inż. Janusz Tomczak
dr inż. Piotr Wolszczak
dr inż. Paweł Lonkwic
dr inż. Marek Borowiec
dr inż. Krzysztof Kęćik
dr inż. Dariusz Wołos

WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI I INFORMATYKI

dr inż. Sławomir Cięszczyk
dr inż. Leszek Szczepaniak
dr inż. Michał Wydra
dr inż. Grzegorz Komarzyniec
dr inż. Michał Łanczont
dr inż. Krzysztof Kolano
dr inż. Dariusz Bober

WYDZIAŁ INŻYNIERII BUDOWLANEJ I SANITARNEJ

dr inż. Piotr Smarzewski
dr inż. Daniel Wałach, AGH, Kraków

WYDZIAŁ INŻYNIERII ŚRODOWISKA

dr inż. Lilianna Bartoszek, Politechnika Rzeszowska
dr inż. Małgorzata Franus

*

Pracownicy, którzy stopień naukowy doktora i doktora habilitowanego uzyskali poza naszą Uczelnią, a także osoby, które otrzymały w ciągu ostatniego roku tytuł naukowy oraz zostały mianowane na stanowiska profesora nadzwyczajnego i zwyczajnego otrzymali z rąk Rektora listy gratulacyjne.

Stopnie naukowe doktora (uzyskane poza Uczelnią)

dr inż. Anna Ostańska
dr Małgorzata Gospodarek
dr Mariusz Majerek
dr Małgorzata Kubalińska

Stopnie naukowe doktora habilitowanego (uzyskane poza Uczelnią)

dr hab. inż. Dorota Wójcicka-Migasiuk
dr hab. Anna Rakowska
dr hab. inż. Paweł Drożdziel
dr hab. inż. Marek Janczarek

Tytuł naukowy profesora

prof. dr hab. inż. Zbigniew Pater
prof. dr hab. inż. Jan Olchowik
prof. dr hab. inż. Dariusz Sybilski
prof. dr hab. inż. Waldemar Wójcik

Mianowania na stanowisko profesora zwyczajnego

prof. dr hab. inż. Józef Kuczmaszewski
prof. dr hab. Henryk Sobczuk
prof. dr hab. inż. Zbigniew Pater
prof. dr hab. inż. Jan Olchowik
prof. dr hab. Grzegorz Gładyszewski

Mianowania na stanowisko profesora nadzwyczajnego PL

dr hab. inż. Beata Kowalska
dr hab. inż. Anna Halicka

dr hab. inż. Grzegorz Szwed
dr hab. inż. Dorota Wójcicka-Migasiuk
dr hab. Anna Rakowska
dr hab. inż. Paweł Drożdziel

*

Następnie mgr inż. Jakub Szabelski odebrał dyplom adiunkta Akademii Problemów Jakości w Moskwie.

*

W dalszej części spotkania wręczone zostały stypendia dla najlepszych studentów ufundowane przez Towarzystwo Absolwentów i Przyjaciół PL.

Wydział Mechaniczny; mechanika i budowa maszyn
Monika Kulisz

Wydział Elektrotechniki i Informatyki; informatyka
Maksymilian Jastrzębski

Wydział Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej; budownictwo
Andrzej Słomiany

Wydział Zarządzania; zarządzanie
Monika Nowak

Wydział Inżynierii Środowiska; inżynieria środowiska
Wiesława Ciołek
Łukasz Rudzik
Patrycja Socha

Wydział Podstaw Techniki; edukacja techniczno-informatyczna

Małgorzata Łysiak
Paweł Cichoń

*

Wykład inauguracyjny pt. „Widmo rozruchu silnika o zapłonie samoczynnym jako kryterium oceny warunków użytkowania samochodu” wygłosił dr hab. inż. Paweł Drożdziel, prof. PL.

*

Tradycyjnie, jak co roku, 13 maja w Święto Politechniki Lubelskiej Studium Wychowania Fizycznego i Sportu we współpracy z KU AZS organizuje rozgrywki sportowe zwane przez nas „Świętem Sportu”. Do tego dnia przygotowujemy się bardzo starannie. Planujemy system rozgrywek w poszczególnych dyscyplinach (tak, aby finały rozegrać właśnie w tym dniu). Zamawiamy i zakupujemy drobne upominki, przygotowujemy boiska. Tylko na pogodę nie mamy wpływu.

W tym roku zaplanowaliśmy i rozegraliśmy turnieje w następujących dyscyplinach:

VI Turniej w piłce plażowej mężczyzn o Puchar Rektora PL. Do gier finałowych zakwalifikowały się cztery pary, które po rozegraniu sześciu meczy uplasowały się w następującej kolejności:

- I miejsce i Puchar Rektora zdobyła para studentów: Małiński Kamil i Topyła Piotr
- II miejsce – Turbiasz Grzegorz – Rejowski Paweł
- III miejsce – Olejniczek Adam – Kociuba Tomasz
- IV miejsce – Śliż Sebastian – Wróblewski Kamil.

VI Turniej w piłce plażowej kobiet o Puchar Kierownika SWFiS. W turnieju eliminacyjnym uczestniczyły następujące zespoły:

Bugucińska Ewa – Łysiak Małgorzata
 Mrozek Katarzyna – Gawrońska Agata
 Janowska Anna – Kaczor Magdalena
 Jakubiec Anna – Skrzypek Beata
 Drabik Agnieszka – Szłapa Paulina
 Michalak Agnieszka – Hawryło Anna
 Bożek Daria – Tomczyk Ewelina.

Do finału zakwalifikowały się trzy pary, które po rozegraniu meczy systemem „każdy z każdym” uplasowały się w następującej kolejności:

I miejsce – Mrozek Katarzyna i Gawrońska Agata
 II miejsce – Bugucińska Ewa i Łysiak Małgorzata
 III miejsce – Janowska Anna i Kaczor Magdalena.

W czasie bojów toczonych na naszej uczelnianej „plaży” tuż obok rozgrywano: **turniej tenisa ziemnego o Mistrzostwo Politechniki wśród pracowników i studentów naszej Uczelni.**

W singlach pracowników I miejsce zajął Waldemar Nieleszczuk, II miejsce Bogusław Szmygin, III miejsce Jerzy Warmiński.

W deblach I miejsce zajęli W. Nieleszczuk i G. Stefanowski, II miejsce B. Szmygin i J. Warmiński, III miejsce J. Mac i R. Jędrychowski.

W singlach studentów I miejsce zajął Gąsior Roman (M 808,2a), II miejsce Wróbel Łukasz (M 106,1a), III miejsce Kozicki Marcin (Eil 8,4).

Turniej piłki nożnej o Mistrzostwo Politechniki toczył się pomiędzy reprezentacjami poszczególnych wydziałów oraz zespołem pracowników. Do półfinału zakwalifikowały się drużyny: pracowników PL, Wydziału Mechanicznego, Zarządzania oraz Inżynierii Środowiska. Po raz pierwszy w historii tych turniejów w finale zagrała drużyna pracowników Uczelni. Uległa jednak broniącym tytułu z zeszłego roku studentom z IŚ 1:2. III miejsce zajęła drużyna Wydziału Mechanicznego, pokonując Wydział Zarządzania 2:0.

Po zakończeniu obu turniejów Kierownik Studium Grzegorz Stefanowski oraz Prezes KU AZS PL Kamil Sochaj wręczyli uczestnikom drobne upominki.

Około godz. 12.00, w przerwie odbywających się turniejów, wystąpili zawodnicy sportów walki w pięknym pokazie swoich dyscyplin: karate, kick+boxing i szermierka historyczna.

Pokaz był krótki, ale bardzo dynamiczny i jak zawsze cieszący się dużą popularnością.

Podsumowaniem zarówno sportowego dnia, jak i całego roku akademickiego 2008/2009 było uroczyste spotkanie tegorocznych sportowców-absolwentów z Prorektorem ds. Studenckich prof. Stanisławem Skowronem, Prezesem KU AZS Kamilem Sochajem i trenerami. Spotkaniu towarzyszyły ciepłe słowa Rektora skierowane do studentów-sportowców oraz wręczenie im pamiątkowych statuetek i upominków.

Sportowcy-absolwenci 2009 roku:

- siatkówka: Fil Piotr, Depta Piotr, Męcińska Ewa, Bugucińska Ewa, Mrozek Katarzyna
- badminton: Chudek Jarosław, Dudek Łukasz, Tylus Piotr
- siatkówka i tenis ziemny: Lonkwić Iwona
- piłka koszykowa: Górecki Hubert
- pływanie: Duk Marek
- piłka ręczna: Wójcik Krzysztof
- ergometr: Jadach Monika, Wójtowicz Katarzyna, Czerniak Marek, Pawlak Łukasz
- piłka nożna: Łysek Arkadiusz, Rak Łukasz
- koszykówka i siatkówka: Topyła Piotr.

Medaliści Akademickich Mistrzostw Polski 2009 roku:

- pływanie: Całka Mateusz
- ergometr: Jakubiec Anna, Witek Beata, Skwarek Jarosław, Pawlak Łukasz, Kajda Karol, Otkalo Rafał, Sochaj Kamil, Mączik Bartłomiej, Filipiak Monika, Wojtaś Jarosław, Mróz Justyna, Jajdek Anna, Jadach Monika.

Elżbieta Dąbrowska

Gratulujemy nowym profesorom

Prof. dr hab. inż. Tomasz Sadowski

Urodziłem się w roku 1954 w Lublinie. Studia wyższe ukończyłem z wyróżnieniem w roku 1978 na Wydziale Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej Politechniki Lubelskiej. Pracę na Politechnice Lubelskiej rozpocząłem w 1976 r. (na IV roku studiów) i do chwili obecnej jest to moje jedyne miejsce pracy. W 1981 r. odbyłem staż naukowy w Instytucie Podstawowych Problemów Techniki PAN w Warszawie, gdzie w 1985 r. uzyskałem stopień doktora nauk technicznych na podstawie pracy pt. „Zginanie płyt uszkadzających się anizotropowo”. W latach 1987/88 odbyłem 12-miesięczny staż w University of Illinois w Chicago. W roku 2001 uzyskałem stopień doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie mechaniki w Instytucie Podstawowych Problemów Techniki PAN w Warszawie, przedstawiając pracę pt. „Opis rozwoju uszkodzeń i stany graniczne materiałów ceramicznych”. Dnia 23.04.2009 r. Prezydent RP Lech Kaczyński nadał mi tytuł profesora nauk technicznych.

Od wielu lat prowadzę działalność naukową w zakresie wieloskalowego modelowania zachowania się materiałów kompozytowych i konstrukcji inżynierskich w warunkach obciążeń mechanicznych (monotonicznych, cyklicznych, dynamicznych) oraz termicznych. Rozwijam mikro-, mesomechaniczne i fenomenologiczne modele materiałów. W szczególności moje prace naukowe obejmują: a) opis zachowania się materiałów kruchych (np. beton, ceramika) z początkową strukturą wewnętrzną (porowatość, tekstura ziaren, granice międzyziarnowe), b) modelowanie zachowania się materiałów kompozytowych zbudowanych na osnowie kruchej (żelbet, kompozyty ceramiczne, polimerowej (żywice poliestrowe i winyloestrowe) i metalicznej (WC/Co), c) modelowania procesów uszkodzenia i pęknięcia wielofunkcyjnych materiałów konstrukcyjnych, d) rozwój pęknięć pod wpływem szoków termicznych (np. w kompozycie Al_2O_3/Al), e) badania eksperymentalne zachowania się nowoczesnych materiałów konstrukcyjnych przy obciążeniach mechanicznych i termicznych.

Jako „visiting professor” przebywałem w następujących ośrodkach zagranicznych: Technical University of Darmstadt, Niemcy, University of Wales Swansea, Wielka Brytania, Fraunhofer Institute for Composite Materials – Freiburg, Niemcy, University of Marche – Ancona, Włochy, Martin Luther University – Halle, Niemcy.

Byłem koordynatorem 3 projektów międzynarodowych, finansowanych przez Unię Europejską: a) **TEMPUS S JEP 12242-97** – „Restrukturyzacja studiów inżynierskich na Wydziale Mechanicznym PL”, czas realizacji: 1997-2001, w projekcie uczestniczyły 3 uczelnie zagraniczne z Niemiec, Belgii i Wlk. Brytanii, b) projekt w ramach **V Programu Ramowego UE: HPMF – CT – 2002 – 01859** – „Nowy uogólniony

model materiałów zawierających strukturę wewnętrzną”, czas realizacji: 2003-2005, w projekcie uczestniczył partner zagraniczny z Wlk. Brytanii, c) projekt w ramach **VI Programu Ramowego UE: MTKD – CT – 2004 – 014058** – „Nowoczesne materiały kompozytowe stosowane w lotnictwie, budownictwie i inżynierii mechanicznej: modelowanie teoretyczne i weryfikacja doświadczalna”, czas realizacji: 2005-2009. W projekcie uczestniczyły 7 uczelni zagranicznych z Wielkiej Brytanii, Niemiec i Włoch oraz zaproszeni profesorowie z Danii, Holandii, Rumunii, Bułgarii i Ukrainy.

Obecnie Komisja Europejska zatwierdziła do realizacji mój kolejny projekt w ramach **VII Programu Ramowego UE: CEMCAST – 245479** „Centrum doskonałości w zakresie nowoczesnych materiałów kompozytowych stosowanych w lotnictwie i nawierzchniach drogowych”, czas realizacji: 2010-2012, w projekcie będzie uczestniczyć 11 uczelni zagranicznych z Wielkiej Brytanii, Danii, Niemiec, Włoch, Bułgarii, Rumunii, Portugalii, Grecji oraz 6 ekspertów (konsultantów) z Holandii, Włoch, Wlk. Brytanii, Grecji, Rumunii. Łączna kwota przyznana przez Komisję Europejską na realizację wszystkich koordynowanych przeze mnie projektów wynosi ok. 4 mln euro. Byłem również koordynatorem 2 grantów krajowych o wartości 2,7 mln zł oraz wykonawcą w 6 innych grantach. Obecnie uczestniczę w Projekcie Kluczowym „Nowoczesne Technologie Materiałowe Stosowane w Przemśle Lotniczym” realizowanym w ramach „AERONET – Dolina Lotnicza” w latach: 2008-2013. Jestem w nim kierownikiem zadania badawczego: „Niekonwencjonalne technologie łączenia elementów konstrukcji lotniczych”.

Oprócz koordynowania projektów europejskich moja działalność międzynarodowa obejmuje: a) zorganizowanie kursu „Multiscale modelling of damage and fracture processes

in composite materials” w Międzynarodowym Centrum Nauk Mechanicznych w Udine (Włochy), b) zorganizowanie międzynarodowej konferencji pod auspicjami „International Union of Theoretical and Applied Mechanics”, c) zorganizowanie cyklicznej międzynarodowej konferencji (po raz pierwszy w Polsce): „XVI International Workshop on Computational Mechanics of Materials”, d) uczestnictwo w komitetach naukowych międzynarodowych konferencji we Francji, Polsce, Chinach, Rumunii, Malezji, e) przygotowanie recenzji publikacji do 20 czasopism zagranicznych.

Mój dorobek naukowy obejmuje: 3 książki wydane w wydawnictwie „Springer”, 5 książek wydanych w wydawnictwach krajowych, 92 publikacje, w tym 43 publikacje z tzw. „listy filadelfijskiej” – w większości ze współpracownikami zagranicznymi z Niemiec, Wlk. Brytanii, Grecji, Rumunii,

Ukrainy, Francji, Włoch, Bułgarii, Egiptu. Efekty mojej działalności naukowej były prezentowane na 92 konferencjach międzynarodowych w Holandii, Rumunii, Czechach, Francji, Włoszech, Algierii, Polsce, Niemczech, Wlk. Brytanii, Grecji, Ukrainie, Kanadzie, Łotwie, Hiszpanii, Słowacji, USA, Szwajcarii, Danii i Korei.

MEMBERSHIP OF SCIENTIFIC SOCIETIES:

1. European Structural Integrity Society (ESIS);
2. American Ceramic Society;
3. Polish Society of Theoretical and Applied Mechanics – Vice Chairman of Lublin Section;
4. Polish Society of Civil Engineers;
5. Member of Board of Governors of International Conference on the Mechanical Behaviour of Materials (ICM).

Prof. dr hab. inż. Waldemar Wójcik

Urodziłem się 2.07.1949 r. w Górkach, gmina Sosnowica, gdzie uczęszczałem do szkoły podstawowej (1956-1963). Po jej ukończeniu kontynuowałem naukę w Technikum Budowy Silników Lotniczych – Lotnicze Zakłady Naukowe we Wrocławiu. Po ukończeniu nauki w 1968 r. rozpocząłem pracę w Wojewódzkim Zakładzie Transportu i Maszyn Drogowych w Lublinie.

W 1969 r. rozpocząłem studia na Wydziale Elektroniki Politechniki Wrocławskiej, które ukończyłem w 1975 r., uzyskując tytuł magistra inżyniera elektroniki o specjalności telekomunikacja. Następnie podjąłem pracę na stanowisku asystenta w Instytucie Przetwarzania i Użytkowania Energii w Zakładzie Automatyki i Pomiarów Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Lublinie. Pracę doktorską obroniłem w 1985 r. na Wydziale Elektrycznym Politechniki Lubelskiej, zaś habilitacyjną w 2002 r. w Politechnice Lwowskiej. Od 1994 r. rozpocząłem współpracę z Elektrownią „Kozienice”, doprowadzając do wdrożenia systemu diagnostyki procesu spalania. Byłem kierownikiem grantu celowego dotyczącego światłowodowego systemu monitorowania palników pyłowych i mazutowych w przemysłowych kotłach energetycznych, który przeszedł proces certyfikacji w Centralnym Laboratorium Dozoru Technicznego. Realizowałem w ramach 5. PR UE, wspólnie z Instytutem Energetyki (Warszawa), badania nad spalaniem mieszanek pył węglowy-biopaliwa stałe. Badania te pozwoliły na uzupełnienie aparatury badawczej oraz ugruntowały moją pozycję w środowisku naukowym. W 2002 r. zostałem mianowany na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Politechnice Lubelskiej. Od 2001 r. pracuję również w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Jarosławiu. 11.02.2009 r. otrzymałem tytuł profesora, a 8.07.2009 r. Rada Wydziału Elektrotechniki i Informatyki PL poparła wniosek o zatrudnienie mnie na stanowisku profesora zwyczajnego.

Jestem współautorem 23 książek oraz ponad 250 artykułów opublikowanych w czasopismach o zasięgu międzynarodowym i krajowym oraz na konferencjach międzynarodowych i krajowych, a także 3 patentów. Jestem promotorem obronionych 8 prac doktorskich, w tym 2 z wyróżnieniem, otwarte są 2 przewody i 5 jest przygotowywanych do otwarcia. Prowadzę 8 różnych wykładów. Wypromowałem ponad 120 inżynierów i magistrów inżynierów.

Ponadto bardzo intensywnie pracowałem na rzecz utworzenia Lubelskiego Parku Naukowo-Technologicznego, początkowo jako przewodniczący Grupy Inicjatywnej, która doprowadziła do włączenia tej inicjatywy do strategii województwa. Następnie jako wiceprzewodniczący Rady Programowej Parku w budowie stałem się inicjatorem działań, które doprowadziły do rozpoczęcia budowy tej bardzo ważnej dla Lubelszczyzny inicjatywy innowacyjnej. Byłem ekspertem strategii innowacji woj. lubelskiego, koordynatorem projektu w ramach 6. PR UE dotyczącego Regionalnej Strategii Innowacji oraz grantu w ramach funduszy ZPORR dotyczącego ewaluacji RIS. Z mojej inicjatywy powołany został formalnie LPN-T Sp. z o.o., którego udziałowcami są m.in. lubelskie uczelnie państwowe, samorząd Lublina, IUNG, Lubelska Fundacja Rozwoju, zaś ja zostałem przewodniczącym Rady Nadzorczej. W chwili obecnej organizuję Centrum Badawcze Elektroniki, Optoelektroniki i Teleinformatyki w ramach Parku. Wspólnie z UMCS, jako przewodniczący komitetu organizacyjnego, organizuję cykliczne konferencje „Światłowody i ich zastosowania” (1996, 1999, 2003, 2006). Jestem członkiem komitetów naukowych szeregu konferencji i kongresu, członkiem zagranicznych redakcji czasopism naukowych (m.in. Energetika, Optoelectronic Information-Power Technologies,

PAK GOŚ) oraz organizacji i stowarzyszeń naukowych i naukowo-technicznych: LTN, SPIE, PTTS, PIS, PTEiS, SIT, PKOpto. W 2007 r. zostałem wybranym na członka Ukraińskiej Akademii Informatyki, gdzie powierzono mi funkcję wiceprezydenta odpowiedzialnego za współpracę z krajami UE, członka Akademii Nauki Radioelektroniki Stosowanej Rosji, Ukrainy i Białorusi, a w 2008 – Przewodniczącego Komitetu Pomiarów POLSPAR, członka Sekcji Metrologii i Aparatury Naukowej PAN oraz Sekcji Optoelektroniki Komitetu Telekomunikacji i Elektroniki PAN.

Jestem recenzentem 10 doktoratów i ponad 50 grantów, kierownikiem aktualnie realizowanego projektu rozwojowego, badawczego i promotorskiego. Uczestniczę w pracy

z zakresu spalania w ramach projektu UE zrównoważona energetyka, przygotowanego przez międzynarodowe konsorcjum, w którym liderem jest Europejski Instytut Innowacji i Technologii w Nancy. Prowadzę współpracę z szeregiem ośrodków zagranicznych, w tym Politechnikami: Lwowską, w Iwano-Frankowsku, w Winnicy, Instytutem Cybernetyki im. Głuszkowa w Kijowie, Narodowym Uniwersytecie w Mińsku. Za pracę w Politechnice Lubelskiej oraz Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Jarosławiu byłem wielokrotnie nagradzany nagrodami Rektora. Otrzymałem również Srebrną Honorową Odznakę Zasłużonego dla Lublina, Medal Komisji Edukacji Narodowej (2002), Srebrny (1984) i Złoty (1999) Krzyż Zasługi.

Prof. dr hab. Marek Kosmulski

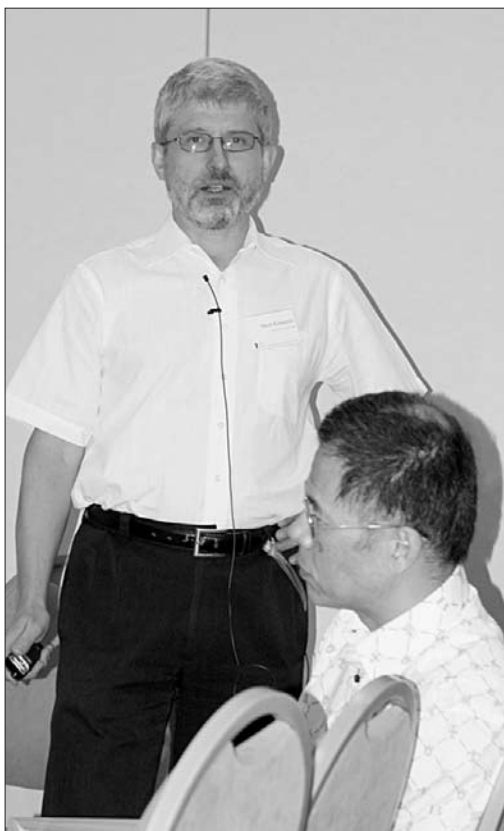
Z okazji uzyskania tytułu naukowego nie uraczę Państwa panegirykami na własną cześć, lecz opowieścią prawdziwą i pouczającą – moim zdaniem – historią.

W listopadzie 2006 opublikowałem artykuł, który można w całości przeczytać na stronie WWW Forum Akademickiego: http://eidar.forumakad.pl/archiwum/2006/11/31_i_wskaznik_bibliometryczny.html.

Opisałem w nim coś, co obecnie nazywa się sukcesywnym indeksem typu Hirscha.

Parę tygodni później, podobny artykuł (G. Prathap, Hirsch-type indices for ranking institutions' scientific research output, *Current Science* 91 (11) (2006), p. 1439) ukazał się w czasopiśmie z tzw. listy filadelfijskiej. On również jest dostępny w Internecie: <http://www.ias.ac.in/currsci/dec102006/1439.pdf>, więc łatwo sprawdzić daty i ocenić stopień podobieństwa. Przypuszczalnie Prathap doszedł do takich samych wniosków niezależnie ode mnie, co zdarza się w nauce bardzo często. Biorąc pod uwagę, ile trwa średnio cykl produkcyjny artykułu naukowego, można prawie wykluczyć, aby Prathap, recenzenci, czy redaktorzy, którzy zadecydowali o opublikowaniu jego artykułu, znali wcześniej treść mojego. Nie ma więc w ich zachowaniu nic nieetycznego.

Artykuł Prathapa został powszechnie zauważony i doceniony; ma obecnie 10 cytowań, a mój – ani jednego. I trudno się dziwić, bo większość osób interesujących się bibliometrią nie zna języka polskiego, a nawet ci, którzy znają, niekoniecznie czytują Forum Akademickie. Jeżeli więc miałbym narzekać na to, że Prathap odbiera mi należne laury, to powinienem mieć pretensje sam do siebie. Po pierwsze

za to, że nie doceniłem wagi własnego pomysłu. Przyznaję, że dopiero inni mi ją uświadomili, kiedy myśl moją (a w zasadzie Prathapa, bo to na jego pracy się opierali) twórczo rozwinęli i postawili przysłowiową „kropkę nad i”. Gdybym miał więcej wyobraźni i bardziej docenił innych, to na pewno wysłałbym artykuł do czasopisma indeksowanego przez Thomson Scientific, aby ułatwić kolegom-naukowcom zapoznanie się z jego treścią. Po drugie za lenistwo, bo nawet jeżeli pomysł nie wydawał mi się zbyt ważny, to powinienem był (paradoksalnie jako wyraz skromności i wiary w umiejętności innych) rutynowo spróbować opublikować artykuł po angielsku i pozwolić, aby to recenzenci zdecydowali o tym, czy jest on wystarczająco atrakcyjny. Zbyt surowo oceniając własny artykuł, popełniłem więc grzech pychy i słusznie zostałem za to ukarany skazaniem tegoż artykułu na naukowy niebyt.

Morał tej historii dedykuję młodym naukowcom: jeżeli macie dobry pomysł, to nie pozwólcie, aby pozostał niezauważony. Zróbcie wszystko, aby go opublikować w czasopiśmie, które dotrze do jak największej liczby czytelników zainteresowanych tematem, i koniecznie po angielsku, bo inaczej Wasz pomysł nie przyniesie nikomu korzyści, a prawdopodobnie wcześniej lub później też znajdzie swojego Prathapa. Na szczęście podobne błędy popełniam rzadko, a 10 potencjalnych cytowań to niewiele. Wyobrażam sobie natomiast, ile potencjalnych cytowań „marnuje się” w skali całej Politechniki z powodu publikowania całkiem dobrych prac w czasopismach, które nie docierają do dostatecznie szerokiego kręgu odbiorców.

Czuje się bardziej menedżerem niż naukowcem

Rozmowa z prof. Markiem Opielakiem, Rektorem Politechniki Lubelskiej

– 10 miesięcy minęło odkąd objął Pan urząd Rektora PL. Jak wygląda bilans z Pańskiego punktu widzenia?

Bardzo ciężko oceniać swoje dokonania, powinni to zrobić pracownicy i studenci naszej Uczelni. Tym bardziej, że nie jest to praca, którą można wykonać w tak krótkim czasie. Planując główne kierunki działalności Politechniki, zakładaliśmy, że zrealizujemy je w ciągu 4 lat. Ale jeżeli mam odpowiedzieć na to pytanie, to za sukces uważam m.in. uruchomienie kierunku mechatronika i zaawansowane prace nad kierunkiem inżynieria biomedyczna, podpisanie umowy z Parkiem Naukowo-Technologicznym, ożywienie kontaktów z zakładami przemysłowymi, aplikowanie o środki europejskie na projekty.

– A co z trudnościami?

Napotykałem je głównie w sferze międzyludzkiej. Muszę przyznać, że sprawy personalne należą do najtrudniejszych. Trzeba wykazać się w nich delikatnością i wyczuciem, a czasami stanowczością i zdecydowaniem. Ponadto, uporządkowania wymagają kwestie związane z działalnością Wydziału Podstaw Techniki. Będę dążył do tego, aby opracowane zostały jasne i zdrowe zasady funkcjonowania wydziału.

– Obserwując dotychczasowe działania władz rektorskich, można odnieść wrażenie, że dominuje strategia ewolucji niż rewolucji.

To prawda, buduję i umacniam to, co jest dobre, co się sprawdziło i przynosi oczekiwane efekty, ale jednocześnie poprawiam to, co poprawy wymaga. Jestem przeciwnikiem zmian dla nich samych.

– Czy doświadczenia zdobyte w trakcie pełnienia funkcji prorektora ds. ogólnych okazują się przydatne w obecnej sytuacji?

Na pewno pozwoliły mi lepiej poznać ludzi i sprawy, którymi żyje Uczelnia. Jednak urząd rektora to zupełnie inny kaliber. Większa władza, ale i większa odpowiedzialność. W tym gabinecie podejmowane są decyzje dotyczące żywotnych spraw Politechniki. Mówiąc o odpowiedzialności i kompetencjach, chciałbym dużą ich część przekazać

prorektorom – każdy z nich powinien być autorytetem na swoim obszarze – i dziekanom. To dziekani najlepiej wiedzą, co dzieje się na wydziałach. Moim celem jest również ograniczyć kompetencje rektora w taki sposób, aby nie mógł dowolnie rozwiązywać pewnych spraw. Chodzi tutaj o konkretne zapisy w dokumentach np. dotyczące pracowników emerytowanych.

– Coraz częściej w środowisku akademickim mówi się o potrzebie zmian w polskim systemie zarządzania szkolnictwem wyższym. Przywołuje się często model anglosaski, gdzie rektorem jest menedżer. Czy czuje się Pan bardziej naukowcem czy menedżerem?

Obecnie – menedżerem. Jest tyle spraw organizacyjnych, dotyczących każdej sfery działalności Uczelni, że trudno znaleźć czas na coś innego. Jeżeli ktoś chce dobrze i sumiennie wypełniać funkcje rektora, to nie ma szans na prowadzenie

nie badań naukowych w sposób zadowalający. Dzięki temu, że mam obniżone pensum, to jestem jeszcze w stanie kształcić studentów.

– W swoim programie wyborczym deklarował Pan przywrócenie podmiotowości pracownikom Uczelni. Czy idea cyklicznych spotkań ze społecznością akademicką ma temu służyć?

Do tej pory odbyłem 3 spotkania z pracownikami i studentami. Osobiście dużo z nich wyniosłem. Mimo, iż frekwencja była niewielka, to będę je kontynuował. Uważam, że bezpośredni kontakt jest potrzebny każdej ze stron. Uczelnia dysponuje olbrzymim potencjałem intelektualnym, który trzeba wykorzystać dla jej dobra. Na Uczelni powinny panować wyważone stosunki międzyludzkie, oparte na niekwestionowanych autorytetach i kulturze osobistej.

– Wielokrotnie wspominał Pan, że współpraca z przemysłem to priorytet działania Uczelni.

Tradycyjny model humboldtowski (uniwersytet badawczy) nie ma już racji bytu. Obecnie trzeba położyć duży nacisk nie tylko na badania, ale także na możliwości i potrzebę wykorzystania ich wyników w praktyce. Jeżeli Politechnika chce generować innowacje i chce komercjalizować wyniki swych badań naukowych, to musi wykorzystywać mechanizmy rynku kapitałowego. Działania Uczelni muszą być włączone w strategię rozwoju regionu, a sama Uczelnia otwierać

się na ludzi biznesu. Dlatego m.in. utworzony został Konwent Politechniki Lubelskiej, nowe jednostki w Uczelni, zawarte zostały umowy o współpracy z liczącymi się zakładami przemysłowymi Lubelszczyzny.

– *Co nas czeka w najbliższym roku akademickim?*

Mówiąc szczerze – nie wiem. Wszystko zależy od sytuacji w kraju. Na pewno niepokojące są niskie nakłady

na naukę, a co się z tym wiąże wieloletowość pracowników. Dopóki na uczelniach nie będzie płacono wynagrodzeń, pozwalających na godne życie, nauczyciele będą pracować na kilku etatach, nie mając czasu na zajęcie się swoim rozwojem naukowym.

– *Dziękuję za rozmowę.*

Rozmawiała Iwona Czajkowska-Deneka

Profesjonalnie wypromujemy Politechnikę

Rozmowa z prof. Stanisławem Skowronem, Prorektorem ds. Studenckich oraz Martą Bijas i Dominiką Szymoniuk – pracownikami Biura Promocji Politechniki Lubelskiej

– *W planach działalności władz Politechniki Lubelskiej na lata 2008-2012 pojawił się punkt dotyczący utworzenia Biura Promocji. Dlaczego dostrzeżono konieczność istnienia tej jednostki na naszej Uczelni?*

Prof. Stanisław Skowron: Działamy na rynku konkurencyjnym, w samym regionie lubelskim funkcjonuje kilkadziesiąt uczelni wyższych. Dlatego Politechnika Lubelska musi eksploatować swoją ofertę, atrakcyjność, budować swoją pozycję w regionie jako aktywnego uczestnika wszystkich procesów, które zachodzą na Lubelszczyźnie. Zresztą nasze ostatnie działania, tzn. powołanie Konwentu Politechniki Lubelskiej, podpisanie kilku umów współpracy z przedsiębiorstwami świadczą o żywej reakcji na zmiany społeczno-gospodarcze.

Poza tym dotychczasowe działania promocyjne Uczelni były prowadzone przez poszczególne jednostki, a warunkiem ich skuteczności jest jednak skoordynowanie tych działań.

– *Biuro Promocji podlega pod pion Prorektora ds. Studenckich. Jakie widzi Pan plany rozwoju Biura?*

St. S.: Biuro Promocji jest bardzo ważną jednostką i realizuje zadania dotyczące promocji całej Uczelni. Wśród nich znajdzie się na pewno rekrutacja, działalność organizacji studenckich, aktywność kulturalna i sportowa naszych studentów, ale także działalność naukowa i szeroko pojmowana współpraca z przemysłem.

Od lewej: M. Jagiello-Okoń, D. Szymoniuk, M. Bijas, S. Skowron

Obecnie w Biurze zatrudnione są dwie osoby, a dalszy rozwój tej jednostki częściowo będzie wiązał się z budżetem przeznaczonym na jej działalność. To on warunkuje ilość zatrudnionych osób oraz zakres działań Biura.

Chciałbym w tym miejscu podkreślić rolę rzecznika prasowego, który również bierze czynny udział w promowaniu Uczelni. Dobrze rozwija się także współpraca z Biurem Karier oraz innymi osobami, które realizują zadania wpisujące się w promocję Politechniki. Bazujemy także na współdziałaniu z organizacjami studenckimi, które podejmują niektóre projekty.

– *Który obszar działalności Biura Promocji jest według Pana Rektora najistotniejszy – rekrutacja, wizerunek*

Uczelni, współpraca z przemysłem, promocja badań naukowych?

St. S.: Rozróżniłbym trzy takie obszary. Przede wszystkim byłaby to promocja naszej oferty edukacyjnej. To dzięki obecności studentów Uczelnia może istnieć. Dla nich również przygotowaliśmy bogatą ofertę sportowo-kulturalno-artystyczną. To drugi aspekt, który powinien być podkreślony w firmowaniu Politechniki.

Kolejny obszar promocji obejmowałby działalność naukowo-badawczą oraz współpracę z regionem. Okazja ku temu nadarzy się już wkrótce poprzez Festiwal Nauki, którego w tym roku jesteśmy organizatorem.

– Biuro Promocji zostało utworzone 3 miesiące temu. Jest to bardzo krótki czas działalności i z pewnością mają Panie przed sobą mnóstwo pracy związanej z przygotowaniem programu promocji Uczelni. Nad czym skupiły się Pań w swoich pierwszych działaniach?

Marta Bijas: Pierwsze działania były uwarunkowane okresem, w którym powstało Biuro, a jest to czas rekrutacji. Podjęliśmy odpowiednie działania służące pozyskaniu jak największej ilości kandydatów na studia. Przygotowywany jest informator dla maturzystów na przyszły rok i folder na temat nowego kierunku studiów *inżynieria biomedyczna*. Rozpoczęliśmy także przygotowania do organizacji Dnia Otwartych Drzwi, który odbędzie się na początku roku akademickiego. Oczekujemy, że będzie to skuteczny sposób zainteresowania młodych ludzi studium na Politechnice.

Dominika Szymoniuk: Specyfika naszej jednostki wymaga projektów krótkofalowych, które są żywą reakcją na procesy dziejące się „tu i teraz”, ale także konieczne są działania przygotowywane w dalszej perspektywie czasowej. Na samym początku zajęliśmy się przygotowaniem materiałów do filmu o Uczelni oraz skupiliśmy się na rekrutacji. Ofertę edukacyjną Politechniki reklamujemy w mediach lokalnych, a także na stronach i platformach edukacyjnych. Możemy również pochwalić się nową stroną rekrutacyjną Politechniki Lubelskiej, która ma stanowić kompendium informacji istotnych dla kandydatów na studia. Tutaj duże podziękowania za pomoc należą się studentowi Łukaszowi Furgale, z którym współpracujemy podczas tej realizacji.

– Proszę powiedzieć kilka słów na temat tej strony.

D. Sz.: Strona rekrutacyjna była stworzona z myślą o maturzystach pragnących studiować na naszej Uczelni. Umieściliśmy na niej informacje o wydziałach, kampusie, kierunkach, przebiegu rekrutacji, a także aktualności związane ze zmianami, czy też osiągnięciami Politechniki, np. pozyskanie przez Uczelnię środków z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego na tzw. kierunki zamawiane, dzięki którym najlepsi studenci otrzymują atrakcyjne stypendia.

– W opinii wielu osób główna strona internetowa naszej Uczelni jest bardzo nieczytelna. Czy tu również zajdą jakieś zmiany?

D. Sz.: Wydaje mi się, że zmiany są nieuniknione. To ważne, by strona była przejrzysta i zawierała najistotniejsze informacje. W pierwszej kolejności wymaga to od nas

przygotowania mapy strony, pomysłu na szatę graficzną, aby grafik komputerowy mógł zająć się realizacją naszych projektów. Nie jest to proste, bowiem nasza Uczelnia ma bogatą historię oraz ofertę, którą należy uporządkować w taki sposób, by każdy mógł bez problemu dotrzeć do interesujących go informacji. Wykonanie takiej strony jest kosztowne, ale jest to działanie konieczne.

– Jak Pań wspomnieli wcześniej, trwa rekrutacja na studia. Nadal większość maturzystów wybiera kierunki humanistyczne. Dodatkowo statystyki wykazują, że w najbliższych latach uczelnie wyższe mogą dotkliwie odczuć skutki niżu demograficznego. Jak zatem można zachęcić maturzystów do studiowania na uczelni technicznej? Czy w działaniach promocyjnych będą wykorzystywane jakieś niestandardowe techniki dotarcia do przyszłych studentów Politechniki?

M. B.: Pewnego rodzaju zachętą oczywiście są kierunki zamawiane, bo stypendia to dodatkowy argument dla maturzystów do studiowania na naszej Uczelni.

St. S.: Zgadza się. Ważny jest kontakt bezpośredni z maturzystami. Dlatego też musimy wyjeżdżać do szkół, docierać do środowiska młodych ludzi, aby prezentować naszą Uczelnię i zachęcać do kontynuowania nauki na Politechnice.

D. Sz.: Warto tu wspomnieć o podpisanych umowach ze starostwami powiatowymi województwa lubelskiego, które będą stanowić pewnego rodzaju łącznik między naszą Uczelnią a szkołami. Starostwa mają wspomagać tę współpracę, umożliwiać uczniom aktywny udział m.in. w Drzwiach Otwartych w Politechnice.

St. S.: Obok tych wszystkich działań duże znaczenie ma także budowanie pozytywnego wizerunku Uczelni. Cała społeczność akademicka, pracownicy, studenci i absolwenci powinni dbać o godne reprezentowanie Politechniki.

M. B.: Wspomniane przez Pana Rektora budowanie marki jest faktycznie bardzo istotną sprawą. Powinniśmy się stosować do trzech zasad: „daj się zauważyć, bądź potrzebny, zdobądź szacunek”. Dzięki połączeniu tych aspektów, można osiągnąć miarodajne efekty. Dlatego potrzebne jest wzmocnienie wśród wszystkich pracowników poczucia tożsamości z Uczelnią i świadomości, że każdy z nich swoją postawą i sposobem wykonywania zadań ma bezpośredni i pośredni wpływ na budowanie wizerunku Uczelni.

D. Sz.: Powróć do tematu konkurencji między kierunkami humanistycznymi a ścisłymi. Wydaje mi się, że podstaw tego problemu należy szukać już w szkole. Matematyka, fizyka zawsze sprawiały uczniom więcej trudności, stąd też wynikała niechęć do kierunków ścisłych. Ważne jest to, o czym już mówiliśmy – bezpośredni kontakt i przybliżenie młodym uczniom specyfiki uczelni technicznej, wytłumaczenie pewnych pojęć, nazw kierunków, które dla wielu osób mogą brzmieć obco i dziwnie. Komunikat spersonalizowany jest z pewnością łatwiejszy w odbiorze. Wierzę, że uda nam się zrealizować wszystkie zadania, które zaplanowaliśmy.

– Ja również tego Państwu życzę i dziękuję serdecznie za rozmowę.

Rozmawiała Milena Jagiełło-Okoń

Fizyka w Politechnice Lubelskiej w 45-lecie jej początków organizacyjnych

Rys historyczny

Wieczorowa Szkoła Inżynierska w Lublinie, poprzedniczka obecnej Politechniki Lubelskiej, rozpoczęła swoje funkcjonowanie 1 października 1953 r. Jej pierwszym Rektorem (1953-56) był fizyk profesor Stanisław Ziemecki, organizator działalności w obszarze fizyki doświadczalnej w UMCS w Lublinie, wybitny przyrodnik o międzynarodowym autorytecie.

Studenci WSIInż. w pierwszych 10 latach istnienia tej Uczelni korzystali z tych samych audytoriów i laboratoriów, które służyły kierunkowemu kształceniu fizyków w UMCS. W pierwszych latach dydaktykę fizyki koordynował prof. St. Ziemecki, a po jego śmierci doc. dr Stefan Wieluński, późniejszy organizator i Kierownik Zakładu Fizyki Akademii Medycznej (obecnie Uniwersytetu Medycznego w Lublinie).

Pierwszych fizyków (Edward Śpiewła od 1 września, Jerzy Meldizon od 1 listopada) zatrudniono w WSIInż. w roku 1963. Rok później powołano Janusza Skierczyńskiego na Kierownika Zespołu i Pracowni Fizyki (funkcję Kierownika pracowni Fizyki kilka miesięcy pełnił Jerzy Meldizon). Zespół fizyków stopniowo się rozrastał i odpowiednio do przemian Uczelni w roku 1974 powołano Zakład Fizyki Technicznej, który to w roku 1985 przekształcono w Zakład Fizyki, a w 1991 r. – w Katedrę Fizyki. W roku 1997 Katedrę przekształcono w Instytut Fizyki, z którego w bieżącym roku w marcu wydzielono Katedrę Fizyki Stosowanej, powstałej na bazie Zakładu Fizyki Stosowanej, funkcjonującego dotąd w strukturze Instytutu.

Pan J. Skierczyński, przechodząc do WSIInż. był już doświadczonym organizatorem pracowni i sal dydaktycznych (od 1945 r. pracował pod kierunkiem prof. St. Ziemeckiego). Osobiście planował adaptacje pomieszczeń, projektował instalacje elektryczne, wodne i wentylacyjne. Nadzorował powstanie każdego stanowiska pomiarowego w pracowniach studenckich, a w późniejszym okresie – stanowisk pomiarowych badawczych w laboratoriach naukowych.

Początki tworzenia bazy dydaktycznej fizyki były bardzo trudne; ściągaaliśmy nieużywane urządzenia i aparaturę z Politechniki Warszawskiej, UMCS w Lublinie, AGH w Krakowie i z innych instytucji. Zamawialiśmy – wg własnych projektów – zestawy demonstracyjne do wykładów, środki audiowizualne i zestawy specjalnie pomyślanych tablic. W dyspozycji Zespołu i później Zakładu Fizyki pozostawał zespół trzech techników warsztatowych, wykonujących do różnie różne elementy i całe zestawy pomiarowe.

Pan J. Skierczyński kierował Zespołem (pierwsze 10 lat) oraz Zakładem Fizyki łącznie ponad 20 lat i był to okres istotnych zadań i bardzo intensywnego rozwoju tego Zespołu Przedmiotowego. Doc. dr J. Skierczyński szczególną

wagę przywiązywał do jakości, poziomu i technicznej obudowy dydaktyki. Pod Jego kierownictwem „Fizyka” osiągnęła dobry poziom nauczania oraz liczące się już rezultaty badawcze (uzyskanie pierwszych stopni naukowych przez osoby z Zespołu). Podkreślał i ugruntowywał zasadę, że w jednostkach akademickich nie należy zarządzać dyspozycyjnie, lecz pokazując celowość podejmowania coraz to nowych przedsięwzięć.

Od roku 1985 obowiązki Kierownika – najpierw Zakładu Fizyki, następnie (od 1991 r.) Katedry Fizyki i Instytutu Fizyki (od 1997 r.) – powierzano autorowi tego opracowania. Od roku 2005 Dyrektorem Instytutu jest prof. dr hab. inż. Jan M. Olchownik, posiadający znaczne doświadczenie organizacyjne (2 kadencje pełnił funkcje Prodziekana i 2 kadencje – Dziekana Wydziału ZiPT). Kierownikiem Katedry Fizyki Stosowanej jest prof. dr hab. Keshra Sangwal, zaś Zastępcami Dyrektora Instytutu są: dr hab. Elżbieta Jartych, prof. PL i mgr Janina Mucha. Najważniejsze sprawy kadrowe i organizacyjne dotyczące Instytutu opiniuje Rada Instytutu, powoływana decyzją Rektora.

Wydzielenie w ostatnim okresie ww. Katedry z Instytutu Fizyki było pewnym zaskoczeniem nie tylko dla sporej części społeczności naszej Uczelni, ale też dla społeczności fizyków w regionie i w kraju (śp. prof. Iwo Pollo tego rodzaju zmiany nazywał – *decyzjami ad personam* w: „O społeczności uniwersyteckiej dziś”).

Nauczanie fizyki

Kształcenie inżynierów musi zapewnić przygotowanie ich do podejmowania czekających ich wyzwań w zakresie:

- projektowania nowych materiałów o wymaganych własnościach;
- projektowania i konstruowania urządzeń i obiektów technicznych;
- organizacji produkcji oraz nadzoru eksploatacji maszyn i urządzeń, a także systemów przetwarzania informacji.

Wymienione zadania inżynierskie nie mogą być przez nich prawidłowo i twórczo realizowane bez odpowiedniej wiedzy z fizyki jako nauki bazowej dla wszystkich specjalności technicznych. Wynika to wprost ze struktury fizyki, nauki o różnorodności świata, rządzących w nim prawach przyrody i ich zastosowaniu. Wynika to również z faktu, iż rozwój nauk technicznych jest bezpośrednio powiązany z osiągnięciami fizyki. Powszechnie znaną jest teza prof. A. Oleśia z AGH w Krakowie, iż „fizyka dzisiejszych laboratoriów badawczych – technologią jutra”.

Wszystkie Zjazdy Fizyków Polskich, konferencje nt. nauczania fizyki w wyższych szkołach technicznych, uchwały i materiały różnych organizacji społecznych, naukowych i technicznych wskazują, że „technika, fizyka i inne nauki

przyrodnicze oraz ich nauczanie (...) stanowią istotne czynniki poprawy materialnych i kulturalnych warunków życia i są priorytetowym celem rozwoju kultury (m.in. Kongres UNESCO "Science and Technology Education and National Development" – Paryż, 1981 r.). Trzeba bowiem pamiętać, że „technologia nie jest wprost nauką stosowaną, lecz jest kulturową odpowiedzią ludzi na problemy i możliwości, które napotykają i które kształtują formy życia i pracy” (Millar R., Osborne J. – „Beyond 2000: Science Education for the Future”, King’s College, London 1998).

Wszystkie te działania doprowadziły w ciągu ostatnich 30-40 lat do istotnej poprawy organizacji nauczania fizyki w wielu krajach, w wielu jednakże zarysowuje się tendencja ograniczania liczby godzin nauczania fizyki, zarówno w szkołach, jak też w uczelniach oraz rozpraszania treści fizycznych na różne przedmioty. W naszych warunkach doprowadziło to do drastycznego obniżenia poziomu nauczania fizyki w szkołach średnich, zaś w uczelniach (przede wszystkim technicznych), wobec ograniczeń finansowanych i w konsekwencji – liczby godzin przeznaczonych na nauczanie fizyki – pojawił się dylemat: czy nauczać tylko niektórych działów fizyki, czy przyszłych inżynierów „zapoznawać z fizyką tylko pobieżnie”. Powstała sytuacja, w której w coraz krótszym czasie i trudniejszych warunkach technicznych mamy młodzieży słabiej przygotowanej objaśnić więcej i lepiej – i to zwykle w bardzo licznych grupach studenckich. Wg mojej oceny, potwierdzonej przez przedstawicieli innych uczelni, reprezentujących nie tylko nauki podstawowe – gra toczy się obecnie o „zachowanie twarzy” wobec studentów, zwłaszcza tych najzdolniejszych.

Ten stan rzeczy musi budzić niepokój wszystkich tych, którzy czują się odpowiedzialni za prawidłowy rozwój gospodarczy i społeczny kraju. Stopień komplikacji współczesnych urządzeń technicznych, szybkość ich rozwoju i ciągła zmienność, wymagają elastyczności myślenia i umiejętności szukania nowych rozwiązań – a tego właśnie uczy nauki podstawowe (przyrodnicze). Wg prof. M. Derkacza (w: „Science Education and Future Human Needs” T.1) „edukacja przyrodnicza i techniczna, to dwie strony tego samego medalu: nauki przyrodnicze umożliwiają zrozumienie „dlaczego”, zaś technika uczy „wiedzieć jak”. Należy też oderwać się od myślenia, które fizyków – w okresie konstruowania broni atomowej – lokowało na szczycie naukowego Parnasu. Dziś fizycy, chemicy, matematycy muszą być zdolni do codziennej współpracy w tworzeniu np. nowych materiałów, technologii, urządzeń – współpraca ta będzie jednakże możliwa tylko w sytuacji, gdy przyszli inżynierowie w czasie studiów uzyskają odpowiednią wiedzę z zakresu tych nauk podstawowych. Jest wyjątkowo trudnym sprostac tym wymaganiom w sytuacji, gdy w porównaniu np. z rokiem akademickim 1995/96, kiedy kształciliśmy około 6600 studentów – sumaryczna liczba godzin przeznaczonych na fizykę zmalała o około 10% pomimo, że obecnie kształcimy ponad 10000 studentów.

Sytuacja jest bardzo trudna, gdyż dziekani wydziałów, ze względu na silne ograniczenia finansowe, z największym trudem zabezpieczają podstawowe funkcje swoich jednostek, odsuwając na dalszy plan troski o permanentną modernizację metod, technik i strategii dydaktycznych. Pojawiają się

kalkulacje, wg których nauczanie w zakresie przedmiotów podstawowych na zasadzie zlecenia ich pracownikom spoza uczelni mogłoby okazać się nieco tańsze, niż w oparciu o własne zaplecze kadrowe i techniczne.

Byłem świadkiem bardzo zdecydowanych, wręcz desperackich działań głównego organizatora i wówczas Rektora naszej Uczelni doc. Stanisława Podkowy, kiedy to po 10-letniej bardzo trudnej i nieskutecznej współpracy z uczelniami Lublina tworzył własne środowiska: matematyków, fizyków i chemików. Warto też przypomnieć szeroką dyskusję sprzed kilku lat o zagrożeniach wynikających z silnej tendencji urynkowania wszystkiego, wszystkich dziedzin życia, w tym również edukacji. Wiele wątpliwości z tej dyskusji wygłoszonych publicznie i np. w prasie (prof. Lucjan Pawłowski „Szkolnictwa nie da się urynkować”) pozostaje aktualnych.

W związku z powyższymi supozycjami, ogromnie ważnym wydaje się być życzliwe poparcie przez Senat i kierownictwo Uczelni wniosku fizyków o powołanie nowego kierunku kształcenia fizyki technicznej. Kierunek ten jest realizowany w większości dużych i średnich uczelniach technicznych, a zapotrzebowanie na absolwentów z tego zakresu ciągle wzrasta. Ta nowa oferta edukacyjna umożliwia od dwóch lat zdobywanie wykształcenia w obszarze szeroko rozumianej energetyki odnawialnej (w ramach specjalności konwersja energii).

Studenci wszystkich kierunków kształcenia mają możliwość korzystania z: auli „obudowanej dydaktycznie” pod kątem pokazów fizycznych; pracowni studenckiej, w ramach której w czterech salach tematycznych dostępnych jest 60 stanowisk pomiarowych ze 150 odrębnymi zadaniami ćwiczeniowymi; w szczególnych przypadkach – pracowni naukowych, w których realizują prace dyplomowe lub zapoznają się z nowymi metodami pomiarowymi.

W początkowym okresie (do ~28 lat) „Fizyka” zlokalizowana była w pomieszczeniach lewej oficyny Pałacu Sobieskich przy ul. Bernardyńskiej 13. W następnych 10 latach pracownie studenckie oraz część pracowni naukowych i pomieszczeń socjalnych przeniesiono do budynku „Oxford” przy ul. Nadbystrzyckiej 38. Z chwilą zakończenia rozbudowy „Oxfordu” (staraniem ówczesnego Dziekana prof. J. M. Olchowika) oraz przychylności władz Uczelni, do miasteczka akademickiego przy ul. Nadbystrzyckiej przeniesiono wszystkich fizyków i ich laboratoria. Był to bardzo istotny etap poprawy funkcjonowania „Fizyki” na rzecz studentów, jak również możliwości rozwoju naukowego całego Zespołu.

Badania naukowe

Prace badawcze z zakresu fizyki prowadzone są w PL od około 45 lat, a więc także wówczas, kiedy to prowadzenie badań było przywilejem a nie obowiązkiem nauczycieli akademickich. Obowiązek naukowego rozwoju kadry oraz uzyskiwania stopni i tytułów naukowych zaistniał po roku 1965, kiedy Uczelnia uzyskała uprawnienia kształcenia stacjonarnego – w formie studiów dziennych. W latach 60. i 70. do pracy w zespole fizyków pozyskiwano osoby z różnych ośrodków i instytucji, i zwykle legitymowały się one ukształtowanymi zainteresowaniami, a niekiedy także określonym dorobkiem naukowym. W związku z tym badania organizowane

i realizowane w tych latach cechowało duże rozproszenie tematyczne: od problematyki termodyfuzji, poprzez biofizykę, fizykę budowli, fizykę jądrową do fizyki plazmy. Wyraźniejszą tendencją do grupowania się pracowników wokół określonych kierunków badawczych, możliwych do realizacji w warunkach naszej Uczelni – uzyskano z chwilą powołania Katedry Fizyki i w jej ramach trzech Zakładów o różnych już profilach naukowych (tj. po 1990 r.).

Aktualnie rozwijane są w sposób ciągły następujące kierunki badań:

- wzrost, charakterystyka i własności mechaniczne kryształów;
- fizyczne właściwości cienkich warstw i układów wielowarstwowych otrzymywanych przez naparowanie próżniowe i osadzanie elektrolityczne;
- fizyczne właściwości materiałów monokrystalicznych syntetyzowanych mechanicznie;
- synteza cienkowarstwowych struktur półprzewodnikowych, budowa elementów fotowoltaicznych oraz optymalizacja warunków pracy hybrydowych systemów solarnych;
- właściwości elektryczne i transportowe błon biologicznych, przekazywanie energii wzbudzenia elektronowego w aparacie fotosyntetycznym oraz zjawisko ultrasłabej luminescencji (USL) jako przejaw metabolizmu komórkowej;
- zastosowanie nowoczesnych metod fizycznych w sporcie wyczynowym i inne.

Szczególnie intensywnie rozwijane są badania wpływu parametrów technologicznych na ewolucję naprężeń w układach cienko- i wielowarstwowych podstawowych materiałów metalicznych, stosowanych w technologiach elektronicznych. Znaczące efekty uzyskiwane są w badaniach oddziaływań nadształkowych w różnych gatunkach stali konstrukcyjnych oraz w badaniach mechanizmów fotoprotekcyjnych w procesie fotosyntezy, m.in. w cyklu ksantofilowym u roślin *Characeae*. Szczególnie dynamicznie rozwijane są badania zmierzające do uniezależnienia parametrów morfologicznych cienkiej warstwy epitaksjalnej od parametrów podłoża na drodze epitaksjalnego wzrostu lateralnego (ELO) na częściowo zamaskowanym podłożu (cienką warstwą dielektryka, ukształtowaną wg obranego wzoru za pomocą standardowego procesu fotolitografii). Interesujące wyniki otrzymane ostatnio także w badaniach warstw powierzchniowych stali narzędziowych, implantowanych wysokoenergetycznymi jonami azotu.

Większość ww. badań realizowana jest we współpracy naukowej z kilkoma ośrodkami zagranicznymi (we Francji, w Armenii, Indiach, Japonii, Niemczech, Rosji, USA) oraz krajowymi (UMCS w Lublinie, Politechnika Gdańska, Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu, WSK PZL w Świdniku i inne). Fizycy PL zainicjowali i współorganizują cykliczną konferencję międzynarodową „International Conference on Intermolecular and Magnetic Interactions in Matter”, uczestniczą w cyklicznym sympozjum – „Warsztaty Biofizyczne”, organizowanym od kilkunastu lat w Kazimierzu Dolnym n. Wisłą, organizują wyjazdowe konferencje jednodniowe i inne spotkania o charakterze naukowym.

Pracownicy Instytutu Fizyki realizują granty naukowe (aktualnie dwa), uczestniczą *pro publico bono* w festiwalach

naukowych, w działalności Lubelskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku oraz w pracach kilku organizacji i towarzystw naukowych, pełniąc w nich różne funkcje organizacyjne.

Obecnie w Instytucie Fizyki zatrudnione są 23 osoby, a w Katedrze Fizyki Stosowanej – 8 osób. W obu jednostkach pracują 4 osoby z tytułem profesora, 1 osoba ze stopniem doktora habilitowanego, 14 osób ze stopniem doktora oraz 12 osób zatrudnionych na stanowiskach asystentów i pracowników inżynieryjno-technicznych. Jedna osoba finalizuje przewód habilitacyjny i jedna sygnalizuje końcowy etap przygotowania rozprawy habilitacyjnej. Trzy osoby z grupy asystentów ma otwarte przewody doktorskie.

Łącznie pracownicy Instytutu i Katedry publikowali dotąd 30-40 prac rocznie, w tym monografie i kilka-, kilkanaście prac w czasopismach z tzw. „listy filadelfijskiej”. Publikowane i przedstawiane na różnych konferencjach i kongresach prace fizyków Politechniki Lubelskiej zyskują wysokie oceny przedstawicieli innych środowisk i przemysłu. Na podstawie wyników badań realizowanych w ramach Instytutu, 27 pracowników przygotowało swoje rozprawy doktorskie, a 5 – habilitacyjne.

Czy ta krótka charakterystyka działalności „Fizyki”, a przede wszystkim fakt uruchomienia kształcenia na kierunku fizyka techniczna, ciągły rozwój bazy dydaktycznej i naukowej, rozwój kadry, aktywność publikacyjna itd. upoważniają do zaproponowania jakichś jednoznacznych ocen? Zapewne nie, ale wydają się stanowić wystarczającą podstawę, aby złożyć w tym miejscu serdeczne podziękowania tym wszystkim, którzy w przeszłości z ogromnym uporem tworzyli podstawy dla aktualnego stanu „Fizyki” w Politechnice Lubelskiej, a obecnie pracują w innych jednostkach, przeszli na zasłużony odpoczynek lub odeszli od nas na zawsze.

Oto ich lista: Janusz Skierczyński, Wiesław Gustaw, Tadeusz Mucha, Jan Urban, Ryszard Żołnierczuk, Marianna Bobyk, Stanisław Bronisz, Rudolf Burek, Halina Ciszewska, Henryk Czachor, Ewa Cylc, Grzegorz Chechliński, Lucjan Drabarek, Tadeusz Drażkiewicz, Teresa Flis, Andrzej Forlepa, Hanna Goebel, Tomasz Goworek, Anna Grabarz, Tadeusz Hejwowski, Anna Jaśkowska, Iwona Józwik, Henryk Kaproń, Zbigniew Kazimierzczak, Marek Knieć, Zbigniew Kolemba, Wojciech Krzysiak, Barbara Kuśmiderska, Stanisława Łoza, Władysław Malarczyk, Janusz Matusiewicz, Jerzy Meldizon, Konstanty Nawojski, Włodzimierz Niemyski, Lucjan Olucha, Bernard Południk, Barbara Ruchaj, Jan Ruchaj, Teresa Rybka, Józef Rybka, Paweł Segit, Monika Skorupska, Stanisław Stasiak, Józef Szot, Stanisław Szpikowski, Stanisław Szymanek, Małgorzata Tokarska-Schlattner, Ewa Tomaszewska, Anna Tyszkiewicz, Anna Wardak, Marian Wiertel, Joanna Wojciechowska, Antoni Wroński.

Pragnę nadmienić, że 5 osób spośród wymienionych zajmowało bądź zajmuje stanowiska profesorów. Wszyscy pozostają w naszej serdecznej i wdzięcznej pamięci.

Nasz Jubileusz stanowi także szczególną okoliczność, aby wyrazić wdzięczność i serdeczne podziękowania kolejnym kierownictwom naszej Uczelni za przychyłność i wspieranie wszystkich podejmowanych dotąd działań na rzecz racjonalnego rozwoju „Fizyki”.

Edward Śpiewła

„Kiedy poczuliśmy się wolni”

Wystawa w holu Wydziału Mechanicznego 4 czerwca 2009 r.

Pracownicy i studenci Politechniki mogli w holu Wydziału Mechanicznego obejrzeć wystawę unikalnych oryginalnych dokumentów związanych z pamiętnymi wydarzeniami sprzed 20 lat, dotyczącymi wyborów do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej 4 czerwca 1989 roku. Dokumenty w postaci ulotek, list obecności, pism urzędowych, zdjęć biuletynów podziemnej prasy strajkowej wzbudzały wielkie zainteresowanie. Były udostępnione publicznie po raz pierwszy.

W auli im. Rektora St. Podkowy o godzinie 17.00 odbyło się rocznicowe spotkanie z uczestnikami tamtych wydarzeń. To byli ludzie, którzy tworzyli historię

nowej Rzeczypospolitej. Wiele z tych osób spotkały represje ówczesnej oficjalnej władzy. Z pracownikami i studentami dzielili się wrażeniami sprzed 20 lat. Uzupełniali w ten sposób wiedzę o faktach bez interpretacji i cenzury. Hasłem tego swoistego spotkania pokoleń było „Kiedy poczuliśmy się wolni”. Organizatorem wystawy i spotkania była Komisja Zakładowa NSZZ Solidarność Politechniki Lubelskiej.

Małgorzata Ciosmak

Pożegnanie

Bartek Janowski (1971-2009)

Ukończył Liceum im. Jana Zamoyskiego. W latach 80. należał do niezależnego harcerstwa (m.in. drużyna „Bór”). Studiował archeologię na UMCS – dyplom uzyskał w 1999 r.

W Bibliotece Politechniki Lubelskiej pracował od 2002 roku, początkowo w Oddziale Udostępniania, od 2003 roku w Oddziale Informacji Naukowej. Zajmował się redagowaniem strony internetowej, obsługą baz danych, zwłaszcza patentowych, prowadził szkolenia dla studentów.

Cichy, nienarzucający nikomu swojej osoby, nie szukał kontaktów, ale też ich nie unikał. Miał opinię małomównego, ale kiedy zaczynał mówić o swoich pasjach, o podróżach,

o miejscach, które widział i które chciałby jeszcze zobaczyć – to mógł mówić bez końca. Interesująco, dowcipnie, z pamięcią właściwą podróżnikom. Nepal, Indie, ostatnio w lutym Honkong i Filipiny. Planował wyprawę do Wenezueli i Kambodży. To nie były wycieczki z biurem podróży, to były wędrówki z plecakiem i aparatem fotograficznym. Miał umiejętność zauważania rzeczy osobliwych i takie były Jego fotografie. Nie zdążyliśmy wspólnie obejrzeć wszystkich z ostatniej podróży. Oglądaliśmy je już bez Jego komentarza. Nie zdążył też pokazać nam filmów.

Trudno żegnać kogoś, kto był jeszcze wczoraj, miał wiele rzeczy do zrobienia, dużo planów i marzeń. Kogoś, kto wyszedł, jak co dzień mówiąc: to do jutra! Nie było już wspólnego jutra – zostało puste miejsce i te tysiące niewypowiedzianych słów, które chcielibyśmy jeszcze usłyszeć i powiedzieć Ci, Bartek.

Koleżanki i Koledzy

Wszystko idzie zgodnie z planem

Dobiega końca pierwszy rok realizacji ogólnouczelnianego projektu „Nowoczesna edukacja – rozwój potencjału dydaktycznego Politechniki Lubelskiej” finansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego. *W tym czasie, od września 2008 roku z sukcesem sfinalizowaliśmy zaplanowane na ten okres działania – mówi Koordynator projektu prof. Andrzej Wac-Włodarczyk. Przed nami jeszcze 3 lata pracy, tymczasem już dziś możemy zaprezentować osiągnięte rezultaty. Ukończone zostały głównie działania skierowane do pracowników naukowych i administracji Politechniki Lubelskiej. Jestem niezmiernie zadowolony, że nasz projekt okazał się trafną propozycją poszerzenia kwalifikacji pracowników. Świadczy o tym ogromne zainteresowanie i niestabilna frekwencja podczas odbytych różnorodnych przedsięwzięć i zajęć. Równie bliskie mi jest powodzenie działań kierowanych do studentów. Wskazuje na to ogromne zainteresowanie szkoleniami, 3-miesięcznymi stażami, ale przede wszystkim wzrost zdawalności egzaminów z matematyki i fizyki. Dotychczas studenci pierwszego roku mieli wiele problemów z zaliczeniem tych przedmiotów. Natomiast dzięki uczestnictwu w zajęciach wyrównawczych otrzymali dodatkowe wsparcie wyrównujące poziom wiedzy wyniesionej ze szkoły średniej, to zaś znacząco przyczyniło się do efektywności zdawania egzaminów z matematyki i fizyki. Już dziś zapraszam też przyszłych studentów do brania udziału w zajęciach wyrównawczych w nowym roku akademickim. Realizowany przez nas projekt jest wielowymiarowy, obejmuje wiele różnorodnych aktywności. Ufam, że działania realizowane w kolejnych latach przyczynią się do osiągnięcia założeń projektu, czyli rzeczywistego rozwoju potencjału naszej Uczelni.*

W czerwcu zakończono realizację modułu „Podnoszenie kompetencji dydaktycznych kadry akademickiej Politechniki Lubelskiej”. Oferowane zajęcia warsztatowe trafnie ujęły wieloaspektowość pracy dydaktycznej i naukowej. Pracownicy naukowcy naszej Uczelni mieli okazję uczestniczyć w zajęciach z zakresu komunikacji interpersonalnej w procesie przekazywania wiedzy, metodyki przygotowywania prac naukowych i publikacji, nowych technik nauczania na przykładzie e-learningu i blended-learningu, metod pozyskiwania informacji – bazy danych, systemów stypendialnych stażowych oraz emisji głosu i sztuki pięknego mówienia.

Ogromną popularnością cieszyły się warsztaty z emisji głosu i sztuki pięknego mówienia – mówi Anna Żelazna-Blicharz, organizator warsztatów. Uczestnicy tych zajęć, w cyklu trzech czterogodzinnych spotkań pracowali nad poprawną dykcją i wypracowaniem prawidłowego oddechu będącego podstawą emisji głosu.

Sukcesem naszego przedsięwzięcia było duże zainteresowanie ze strony kadry naukowej Politechniki. Wskazuje to na potrzebę organizowania tego typu warsztatów wszechstronnie ujmujących zagadnienia potrzebne do efektywnej pracy naukowo-dydaktycznej – mówi dr Matylda Bojar, Kierownik modułu.

Zakończyły się również roczne studia podyplomowe „Zarządzanie i administracja w strukturze uczelni wyższej” zorganizowane w ramach projektu „Nowoczesna edukacja...”. Wzięło w nich udział 40 słuchaczy, pracowników administracji Politechniki Lubelskiej. Studia opierały się na programie studiów stworzonym z myślą o pracownikach administracji Uczelni. Ujęta w nim została kompleksowo wiedza i informacje nt. najistotniejszych aspektów funkcjonowania uczelni wyższej. Wykłady, warsztaty, laboratoria merytorycznie dostosowane zostały do zagadnień, z którymi spotyka się pracownik, realizując zadania w ramach własnych obowiązków. *Studia podyplomowe były doskonałą okazją do podniesienia moich kompetencji i poszerzenia wiedzy – mówi Joanna Łukawczyk. Cenię sobie szczegółowe ujęcie informacji potrzebnych pracownikowi administracji uczelni. Zajęcia z zagadnień prawnych odpowiadały moim zainteresowaniom i z przyjemnością odświeżyłam wiedzę. Zajęcia z zakresu komunikacji społecznej i zasobów ludzkich wykorzystuję w kontaktach z interesantami, natomiast pierwsze zajęcia z modułu integracyjnego pozwoliły nam lepiej poznać się i tym samym wpłynęły na poprawę współpracy – podsumowuje Joanna Łukawczyk.*

Zdaniem prof. Ewy Bojar, Kierownika modułu, studia podyplomowe w ramach projektu były bardzo użyteczną formą podnoszenia kwalifikacji. *Uczelni nie byłoby stać na sfinansowanie studiów tak licznej grupie pracowników, skorzystanie z funduszy unijnych w tym celu okazało się trafionym pomysłem. Odświeżanie wiedzy, poszerzanie jej o nowe obszary jest niezbędne dla pracowników administracji. Ze studiów skorzystali także wykładowcy – mogli oni bez konieczności wyjeżdżania na inne uczelnie, w Lublinie uczyć i dzielić się wiedzą z innymi pracownikami Politechniki. To wartość dodana naszego przedsięwzięcia. Ze względu na osiągnięte rezultaty studiów podyplomowych uważam, że przedsięwzięcie powinno być kontynuowane – zaznacza prof. Bojar.*

W pierwszym roku realizacji projektu zakończono także część działań skierowanych do studentów PL – moduł „Era Inżyniera” koordynowany przez Biuro Karier Studenckich PL. W ramach modułu ponad 500 studentów skorzystało już z udziału w programie wyrównawczym z przedmiotów ścisłych, 160 w modułowych szkoleniach z zakresu budowania zespołu, zarządzania kompetencjami oraz autoprezentacji. Nowością na Politechnice był zorganizowany specjalnie dla studentów kurs „Spadochron” – tygodniowy, kompleksowy kurs poszukiwania pracy, prowadzony przez licencjonowanych trenerów w oparciu o cenione na świecie narzędzie doradztwa. W lipcu 2009 r. odbyły się dwie edycje kursu, w których udział wzięło 30 osób, kolejne dwie edycje odbędą się za rok.

Byłam już na kilku szkoleniach o podobnej tematyce, dlatego początkowo podchodziłam do zajęć nieco sceptycznie. Jestem jednak bardzo zadowolona z udziału w programie, można się wiele dowiedzieć nie tylko na temat rynku pracy, ale też własnych predyspozycji. Kurs ukierunkowuje na dalszy rozwój zawodowy, wskazując jednocześnie dziedziny

i branże, w jakich każdy z nas może osiągnąć satysfakcję – mówi Marta Uryniuk, studentka IV roku na kierunku zarządzanie i marketing, uczestniczka tegorocznej edycji programu „Spadochron”.

Wszystkie organizowane przez nas zajęcia cieszą się dużą popularnością wśród studentów, jednak największym zaskoczeniem jest liczba zainteresowanych programem stażowym. Przewidziano do realizacji dwieście 3-miesięcznych staży, z czego sto na rok 2009. Już w czerwcu mieliśmy jednak pełną listę osób, a wciąż spływają kolejne wnioski zarówno ze strony studentów, jak i przedsiębiorców – mówi Monika Jakubiak, Kierownik modułu „Era Inżyniera”.

Ponadto w ramach projektu „Nowoczesna edukacja...” nadal kontynuowane są studia podyplomowe „Technologie

Informatyczne”. Zakończył się również pierwszy etap zajęć językowych – 78 pracowników Politechniki Lubelskiej zdało egzamin TOEIC. Jesienią kursanci będą dalej uczestniczyć w zajęciach, tym razem przygotowujących do egzaminu LCCL. W nowym roku akademickim odbędzie się druga edycja zajęć wyrównawczych z matematyki i fizyki dla studentów pierwszego roku. Kolejni studenci skierowani zostaną na staże. Ponadto rozpocznie się rekrutacja na inne kierunki studiów podyplomowych, otwarte zostaną nowe specjalizacje II stopnia na istniejących kierunkach studiów.

Bieżące informacje na temat działań oraz naboru na poszczególne działania znajdują się na stronie projektu www.ne.pollub.pl. Zapraszamy!

Karolina Sępiot

Politechnika Lubelska jako partner w procesie rozwoju szkolnictwa zawodowego w regionie

Politechnika Lubelska jest jedyną uczelnią techniczną w makroregionie środkowo-wschodnim. Uczelnia kształci młodzież w zakresie wykorzystania nowoczesnych technologii, dostosowując kierunki kształcenia do wymogów gospodarki opartej na wiedzy. Niestety w ostatnich latach obserwuje się niskie zainteresowanie podejmowaniem kształcenia na kierunkach technicznych. O wadze zjawiska świadczy m.in. podkreślenie problemu w Planie Działania na lata 2007-2013 Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, wskazując jednocześnie wzrastający deficyt na rynku pracy absolwentów kierunków ścisłych. Wśród młodzieży istnieje jednak stereotyp o trudności dostania się i ukończenia studiów inżynierskich.

Chcąc przeciwdziałać spadkowi zainteresowania realizowanymi kierunkami studiów, Uczelnia podejmuje szereg działań skierowanych na podniesienie atrakcyjności kształcenia. Należą do nich realizowane od 2008 r. projekty na tzw. „kierunki zamawiane”, których celem jest zwiększenie liczby absolwentów określonych kierunków. Program Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego zakłada zamawianie kształcenia w naukach technicznych, matematycznych oraz przyrodniczych, w specjalnościach ważnych dla rozwoju gospodarki, w których występują braki kadrowe na rynku pracy. Pierwszy projekt tego typu jest realizowany od października 2008 r. na dwóch kierunkach studiów tj. inżynierii środowiska i elektrotechnice. Specjalnym programem kształcenia studiów objęto 60 studentów, z których połowa otrzymuje stypendium w wysokości 1000 zł miesięcznie. W czerwcu 2009 r. został przez MNiSW zaakceptowany kolejny projekt naszej Uczelni i od października specjalne programy studiów

oraz stypendia czekają na studentów następujących kierunków: budownictwo, fizyka techniczna, informatyka, inżynieria materiałowa, inżynieria środowiska oraz matematyka.

Kluczowym problemem, z jakim borykają się studenci I roku PL, jest niedostateczny poziom wiedzy z zakresu przedmiotów ścisłych, tj. matematyki i fizyki, które są niezbędne dla dalszego kształcenia na uczelni technicznej. Jest to powodowane m.in. brakiem obowiązkowego egzaminu maturalnego z matematyki, co pociąga za sobą spadek jakości nauczania matematyki i fizyki w szkołach średnich. Aby wspierać nowo przyjętych studentów w tym zakresie, Uczelnia realizuje zajęcia fakultatywne w postaci programów

Uczestnicy spotkania w PL, 9.06.2009 r.

wyrównawczych z zakresu matematyki i fizyki. W ramach projektu „Nowoczesna edukacja – rozwój potencjału dydaktycznego Politechniki Lubelskiej” tylko w roku akademickim 2008/2009 w zajęciach tego typu uczestniczyło ponad 500 studentów większości kierunków. Programy wyrównawcze, dostosowane do danych kierunków studiów, realizowane są także w ramach „kierunków zamawianych”.

Uczelnia nie poprzestaje na projektach skierowanych do aktualnie studiujących tu osób. Z inicjatywy Rektora prof. Marka Opielaka, wiosną tego roku nawiązana została współpraca z Lubelskim Kuratorem Oświaty mgr Krzysztofem Babiszem. Wraz z Prorektorem ds. Studenckich prof. Stanisławem Skowronem, Rektor zaprosił do współpracy starostwa powiatowe woj. lubelskiego, będące organami prowadzącymi dla szkół ponadgimnazjalnych. 7.04.2009 r. odbyła się w Uczelni konferencja dla starostów powiatowych, pracowników wydziałów oświaty oraz dyrekcji i nauczycieli szkół ponadgimnazjalnych woj. lubelskiego. Celem spotkania było nawiązanie bliższej współpracy służącej lepszemu, bardziej ukierunkowanemu przygotowaniu uczniów do dalszego etapu edukacji – studiów wyższych na uczelni technicznej. Spotkanie cieszyło się dużym zainteresowaniem ze strony powiatów, przybyło na nie ponad 90 osób, którym bliski jest problem rozwoju kształcenia zawodowego.

Założenia tej współpracy przedstawił Jego gospodarz prof. Stanisław Skowron. W prezentacji podkreślił powinności każdej ze stron umowy, tj. Politechniki Lubelskiej, Kuratorium Oświaty w Lublinie oraz starostwa powiatowego.

Nie mniejszym zainteresowaniem ze strony uczestników cieszyło się wystąpienie Lubelskiego Kuratora Oświaty Krzysztofa Babisza na temat „Kształcenie zawodowe w regionie lubelskim – teraz i jutro”. Pan Kurator podkreślał istotę

inicjatywy PL, zachęcając wszystkie starostwa do podjęcia współpracy i deklarując własne zaangażowanie w jak najszybszą realizację zapisów umowy partnerskiej.

Spotkanie było również okazją do zaprezentowania oferty kształcenia Politechniki Lubelskiej, a szczególnie studiów podyplomowych dla nauczycieli oraz pracowników Biblioteki.

Do udziału w spotkaniu zaproszono także przedstawiciela Departamentu Europejskiego Funduszu Społecznego Urzędu Marszałkowskiego w Lublinie, który przedstawił wyczerpująco możliwości pozyskiwania środków z EFS na wspólne projekty.

Spotkanie zakończyła dyskusja, w której pojawiały się kolejne propozycje wspólnych działań Uczelni i szkół, głosy aprobaty dla tego typu inicjatywy i deklaracje aktywnej współpracy ze strony starostów. W wyniku nawiązanej współpracy szkoły ponadgimnazjalne oczekują także wsparcia merytorycznego ze strony PL w postaci kształcenia ustawicznego nauczycieli przedmiotów zawodowych i ścisłych. Wsparcie rozwoju kadry szkół ma zaowocować jeszcze lepszym przygotowaniem uczniów do podejmowania studiów na kierunkach technicznych.

Kolejnym krokiem współpracy ze szkołami było uroczyste podpisanie 9.06.2009 r. umowy partnerskiej między Politechniką Lubelską, Kuratorium Oświaty w Lublinie i starostwami powiatowymi (organami prowadzącymi szkół). Obecnie opracowywane są pierwsze wspólne projekty służące intensyfikacji współpracy.

Inicjatywy tego typu mogą sprawić, że Politechnika Lubelska, znana z kształcenia wykwalifikowanych inżynierów, stanie się także aktywnym podmiotem współkreującym rozwój Lubelszczyzny.

Stanisław Skowron, Monika Jakubiak

Zrównoważony rozwój

Rozmowa z dr hab. Arturem Pawłowskim
z Wydziału Inżynierii Środowiska

– Napisał Pan liczące 500 stron dzieło „Rozwój zrównoważony – idea, filozofia, praktyka”, które stało się podstawą nadania Panu stopnia naukowego doktora habilitowanego. Czym jest rozwój zrównoważony?

Rozwój zrównoważony to jedna z najbardziej frapujących idei, które przyniósł ze sobą koniec XX w. Punktem przełomowym była publikacja raportu ONZ „Nasza Wspólna Przyszłość” („Our Common Future”), w której za zrównoważony uznano taki rozwój, który gwarantuje zaspokojenie potrzeb obecnych pokoleń, nie zagrażając zdolności przyszłych pokoleń do zaspokajania własnych potrzeb. Wyróżniono także 3 filary tego rozwoju, wskazując na zagadnienia ekologiczne, ekonomiczne i społeczne. W swojej pracy proponuję szersze ujęcie, wskazując także na zagadnienia etyczne, techniczne, prawne i polityczne.

Za podstawę dyskusji uznaję refleksję etyczną. Jest to wszak całkowicie odmienna sytuacja, jeżeli człowiek podejmuje jakieś decyzje, ponieważ wynikają one z jego własnych przekonań i przyjmowanego systemu wartości, a zupełnie inna, gdy decyzja uwarunkowana jest jedynie nakazami i zakazami obowiązującego systemu prawnego.

Etyka, czy szerzej filozofia zostały swego czasu zmarginalizowane, ale wobec ogromnych mocy technicznych, którymi dysponuje współczesny człowiek, powinny ponownie odgrywać ważną rolę drogowskazu w naszych działaniach.

– W dokumentach Unii Europejskiej znajduje się wiele odniesień do rozwoju zrównoważonego. Można więc odnieść wrażenie, że stoimy u progu nowej rewolucji w rozwoju ludzkości. Czy zdaniem Pana koncepcję zrównoważonego rozwoju, tak silnie akcentowaną przez ONZ i Unię Europejską, można zaliczyć do kolejnej rewolucji w rozwoju ludzkości, tym razem rewolucji zrównoważonego rozwoju?

W literaturze wskazuje się na trzy rewolucje, które do tej pory miały miejsce: rolniczą, naukową i przemysłową. W ostatnim okresie coraz częściej zadaje się pytanie: jak ocenić obecny stan rozwoju ludzkości? Czy jest to nadal okres związany z rewolucją przemysłową, czy też zarysowują się już nowe zjawiska, które mogą wskazywać na kolejną rewolucję? Niektórzy sugerują, że jesteśmy świadkami rewolucji informatycznej. Moim zdaniem tak nie jest. Technologie informatyczne wiele ułatwiają (np. napisanie mojej rozprawy zajęłoby znacznie więcej czasu bez możliwości natychmiastowego internetowego dostępu do pełnych wersji wielu dokumentów, odnoszących się do rozwoju zrównoważonego), nie zmieniają jednak bardzo istotnej kwestii – stosunku człowieka do środowiska. Są jedynie nowym narzędziem. Kolejna rewolucja (o ile ludzkość ma istnieć) musi się uporać z bodaj największym wyzwaniem XX w., którym jest możliwość zniszczenia

całej naszej planety, tak w oparciu o zgromadzony arsenał jądrowy, jak też poprzez postępującą degradację środowiska, która może zagrozić całej biosferze. Potrzebna jest tu zmiana percepcji środowiska, zmiana ludzkich postaw. Uważam, że klasyczna ochrona środowiska nie wystarczy. Kolejne technologie, choć cenne, nie przełamały negatywnej tendencji, jaką jest ciągle pogarszanie się stanu środowiska w skali globalnej. Potrzebna jest szersza płaszczyzna dyskusji, dlatego sformułowano koncepcję rozwoju zrównoważonego, łączącą w jedną całość dyskusję ekologiczną, społeczną i ekonomiczną (w pracy wskazuję także na równie istotne zagadnienia techniczne, prawne i polityczne). Tak, jak pokazuję to w swojej pracy, aby faktycznie doprowadzić do oczekiwanej zmiany, należy także uwzględnić aspekty filozoficzne, szczególnie te związane z etyką środowiskową. To jest bowiem zupełnie inna sytuacja, gdy ludzie podejmują działania, ponieważ zmusza ich do tego obowiązujące prawo, a zupełnie inna, gdy podejmują, ponieważ jest to zgodne z ich wewnętrznym oglądem świata i przyjętym systemem wartości. Jeżeli obserwowane obecnie próby wdrażania rozwoju zrównoważonego (głównie poprzez inicjatywy ONZ i UE) doprowadzą do zmiany stosunku człowieka do środowiska, do tego, że człowiek w większym stopniu zacznie o środowisko dbać – będzie to rewolucja. Czy tak się jednak stanie? Odpowiedź przyniesie przyszłość. Miejmy nadzieję, że będzie ona pozytywna. Ochrona środowiska leży wszak w interesie samego człowieka, który bez środowiska żyć wszak nie może.

– Pańska praca omawia także filozoficzną stronę zagadnienia zrównoważonego rozwoju. Kiedy w historii filozofii pojawiły się postulaty ochrony środowiska?

Refleksja filozoficzna odnosząca się do środowiska jest charakterystyczna już dla filozofów jońskich. Poszukując pierwszej materii, ci filozofowie odnaleźli ją właśnie w przyrodzie: w ogniu, powietrzu, ziemi czy wodzie. Te żywioły pojmowane jako arche zasługiwały zarazem na szacunek. Trudno nie mieć szacunku do ognia, z uwagi choćby na jego niszczący potencjał, także woda może być

niebezpieczna. Ale szacunek dla powietrza, czy ziemi można już traktować jako umotywowaną filozoficznie wczesną formę ochronę przyrody.

Generalnie człowiek darzył w tamtych czasach przyrodę szacunkiem. Pytania o istotę materialnej rzeczywistości to filozoficzna refleksja nad przyrodą, refleksja obecna w całej tradycji filozoficznej, poczynając od wspomnianych filozofów jońskich, a tak wspaniale rozwinięta przez Arystotelesa.

Równie istotną i obecną już w starożytności motywacją do ochrony środowiska jest motywacja religijna, a więc ochrona konkretnych miejsc, które uznawano za święte.

Jednym z zagadnień, które mnie w szczególności interesowało, była próba odnalezienia najstarszego dokumentu odnoszącego się do ochrony środowiska, niezależnie od motywów, dla których działania ochronne zostały podjęte. W obecnych podręcznikach za początek współczesnej dyskusji o ochronie środowiska uznaje się słynny raport U'Thanta z 1969 r. Ale inicjatywy na rzecz ochrony środowiska mają o wiele dłuższą tradycję. Prawdopodobnie – bo całkowitej pewności mieć tu nie można – najstarsze udokumentowane zarządzenie zostało wydane w Chinach ok. 1122 r. przed Chrystusem, za czasów dynastii Czou. Zarządzenie to obejmowało ochroną uznawanych za cenniejsze lasy, drzewa, a także zieleń. Już wtedy zdawano sobie sprawę, że sam nakaz nie wystarczy i ustanowiono urząd leśnika, który przestrzegania wprowadzonego prawa miał pilnować.

Warto także wspomnieć o polskich dokumentach, bo pierwsze formy ochrony przyrody (motywacją była jednak jedynie ochrona dóbr władcy) przyjmowano już w średniowieczu. Lista motywów szybko jednak rosła. W XVI w. Statuty Litewskie wprowadziły – jak byśmy to powiedzieli dzisiaj – pełną ochronę biotopu bobra, Uniwersał Leśny Stanisława Augusta Poniatowskiego z 1778 r. mówił o ochronie lasów pojmowanych jako dobro wspólne, ogólnonarodowe, a ustawy galicyjskie z sejmu krajowego we Lwowie z XIX w. obejmowały – ponownie używając współczesnego terminu – nawet elementy edukacji ekologicznej, obowiązek przypominania ludności o zapisach prawa.

Tak jak współczesna ochrona środowiska sięga głęboko w przeszłość, tak też filozoficzna refleksja nad przyrodą jest obecna w niemal całej historii filozofii.

– Czy możliwe jest przewyższenie konfliktu między człowiekiem a przyrodą?

Na początku chciałbym zaznaczyć, że każdy gatunek bytujący w środowisku przyrodniczym wywiera na nie wpływ. Zaspokajanie jego potrzeb życiowych, chociażby w kwestii zdobywania pożywienia, oznacza, że rozwój jednostki jednego gatunku odbywa się, przynajmniej w danym momencie, kosztem innej, zależnie od miejsca zajmowanego w łańcuchu pokarmowym. Jeżeli mówi się o konflikcie człowieka z przyrodą, to w moim przekonaniu z uwagi na ogromne moce niszczące, jakie posiada człowiek, o wiele wyższe niż w przypadku jakiegokolwiek innego gatunku w biosferze.

Nie sądzę, aby pełna harmonia człowieka z przyrodą była możliwa do osiągnięcia. Ludzkość ma ogromną własną

infrastrukturę: domy, drogi, wsie, miasta, które stanowią element sztuczny w środowisku, niezbędny jednak dla naszego bytowania. Dążenie w kierunku osiągnięcia harmonii, nawet jeżeli miałoby to być postulat tylko idealny, wymusza na nas jednak ciągle samodoskonalenie i nieustanną troskę o środowisko. Stąd postulat harmonii odgrywa i będzie odgrywał ogromną rolę we właściwym kształtowaniu relacji człowiek – przyroda.

– Jak uczynić technikę i procesy jej rozwoju i upowszechnianie czynnikiem zrównoważonego rozwoju?

Jeżeli chodzi o kwestię techniki, to znane jest powiedzenie, że „co technika zniszczyła, to technika naprawi”. Jest w tym pewna racja, bowiem technicznie można zrobić obecnie niemal wszystko, aczkolwiek nie na wszystko starczy pieniędzy. Paradoxem zarazem jest, że nic bardziej nie przyczyniło się do degradacji środowiska, jak rozwój techniki i przemysłu, ale zarazem to właśnie w ramach rozwiązań technicznych realizuje się podstawowe strategie ochrony środowiska.

Technika z racji swoich potężnych mocy, których można użyć tak do tworzenia, jak i niszczenia, wymaga szczególnego namysłu. Dlatego jestem przekonany, że aby technika stała się czynnikiem zrównoważonego rozwoju, potrzebna jest nade wszystko szersza refleksja na temat jej uwarunkowań teoretycznych, w tym refleksja filozoficzna, realizowana na polu filozofii techniki. Ponadto szczególnie istotna jest także moralna ocena aktywności ludzkiej, a więc płaszczyzna etyki środowiskowej. Nieprzypadkowo w swojej pracy za „fundament” warunkujący realizację postulatów rozwoju zrównoważonego uważam właśnie płaszczyznę etyczną. Warto zaznaczyć, że to szersze spojrzenie, wykraczające poza aspekty czysto techniczne, jest już nieśmiało wdrażane. Szereg nowych rozwiązań wprowadzanych w przemyśle, takich jak czystsza produkcja, mówi nie tylko o zmianach w procesach technologicznych podczas wytwarzania produktów, ale o całych strategiach ludzkiego działania. To dobry kierunek.

Aby ludzkość w większym stopniu zaangażowała się w ochronę środowiska, potrzebne jest nowe spojrzenie na przyrodę, wykrócenie poza problematykę szczegółową poszczególnych dyscyplin naukowych. Czynnikiem spajającym jest filozofia. Jej włączenie do dyskusji tak o rozwoju zrównoważonym w ogólności, jak i do problematyki technicznej w szczególności, w moim odczuciu warunkuje wręcz możliwość odwrócenia negatywnego trendu do niszczenia środowiska, który we współczesnym świecie niestety nadal zaznacza się bardzo mocno. A to oznacza, że technika przestanie być jedynie czynnikiem prowadzącym do zaburzenia równowagi, ale stanie się czynnikiem zrównoważonego rozwoju.

– Czy zawarte w zrównoważonym rozwoju idee przełożą się na dynamiczne działanie równoważące proces degradacji środowiska?

Gdy odpowiadałem na pytanie odnoszące się do rewolucji w dziejach ludzkości, sugerowałem, że wprowadzenie rozwoju zrównoważonego może być kolejną rewolucją, która zmieni stosunek człowieka do środowiska, umożliwiając

jego znacznie skuteczniejszą ochronę. Wiele strategii rozwoju zrównoważonego już teraz wdrażanych zmierza właśnie w tym kierunku. Z drugiej strony stan środowiska w wymiarze globalnym nadal ulega pogorszeniu. Należy przy tym zauważyć, że dyskusja o rozwoju zrównoważonym ma dopiero 20 lat, została bowiem zapoczątkowana przez wprowadzenie przez ONZ zasady zrównoważonego rozwoju w 1987 r. To krótki okres, mimo to szereg istotnych porozumień udało się już osiągnąć. Czy będą one wystarczające do zrównoważenia procesu degradacji środowiska? Mam nadzieję, że tak. Gdybym sądził inaczej, nie podjąłbym się dyskusji problematyki rozwoju zrównoważonego. Odpowiedź ostateczną przyniesie jednak przyszłość.

– Czy zgodziłby się Pan z przekonaniem, iż brak rozwoju zrównoważonego w wymiarze środowiskowym ma swoje przyczyny w braku rozwoju zrównoważonego człowieka, braku formacji ludzkiej, wychowania w rodzinie, itp.?

Oczywiście, że tak. Jeżeli nastąpi tylko zrównoważenie środowiskowe, bez np. zrównoważenia społecznego (w tym szczególnie właśnie na poziomie rodzin), to zrównoważony rozwój nie zostanie wprowadzony. Już teraz jest wiele ciekawych koncepcji, takich jak np. Zdrowe Miasta ONZ, gdzie podkreśla się, że ta „zdrowotność” zależy nie tylko od czystości środowiska i dobrej infrastruktury technicznej (woda-ciągi, kanalizacja, komunikacja), ale także od dobrych relacji społecznych. Cóż bowiem po dobrym stanie środowiska, jeżeli sami ludzie zaczynają stanowić dla siebie nawzajem zagrożenie, a jest to zjawisko obserwowalne także w Polsce, szczególnie w dużych miastach na terenach tzw. blokowisk. Tymczasem kwestie zachowania, czy przyjmowanego systemu wartości, to jest właśnie to, czego każdy z nas uczy się w rodzinie. Jeżeli więc ta rodzina funkcjonuje źle, ma to ogromny wpływ na dzieci, a w konsekwencji, w dalszej perspektywie, na całe społeczeństwo.

Rozmawiał Grzegorz Łagód

Studenci a przemysł maszynowy

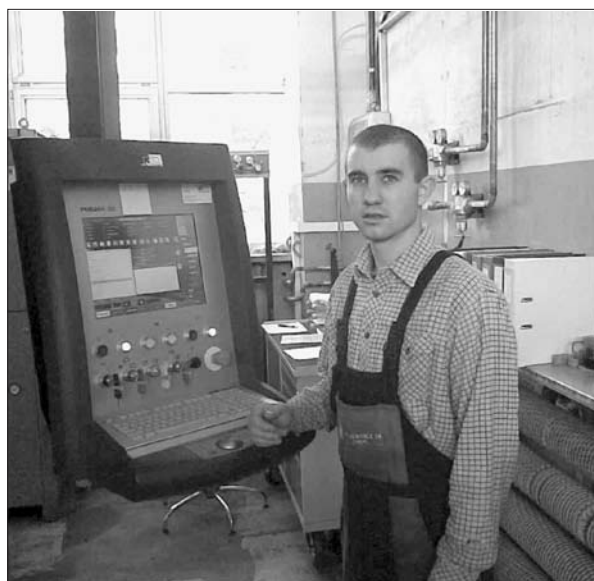
Lubelska Wytwórnia Dźwigów Osobowych (do roku 2000 jako Spółka Dźwigowo-Instalacyjna) LIFT SERVICE SA w Lublinie powstała w 1991 roku w wyniku przekształcenia Spółdzielni Dźwigowo-Instalacyjnej, mającej 25-letnie doświadczenie w branży dźwigowej. Spółka zajmuje się produkcją, montażem i konserwacją dźwigów.

Panel sterowania lasera DOMINO 3000

Spółka jest zrzeszona w Izbie Handlowo-Przemysłowej Budownictwa w Warszawie oraz współpracuje w zakresie dostaw komponentów ze znanymi w Europie i na świecie firmami dźwigowymi. Produkowane przez Lift Service SA dźwigi posiadają także certyfikat dopuszczający do sprzedaży na rynek ukraiński.

Ponieważ branża dźwigowa ze względu na swoją specyfikę nie ma zaplecza szkolnego, dlatego kadra zarówno produkcyjna, jak i inżynierska musi kształcić się w zakładzie

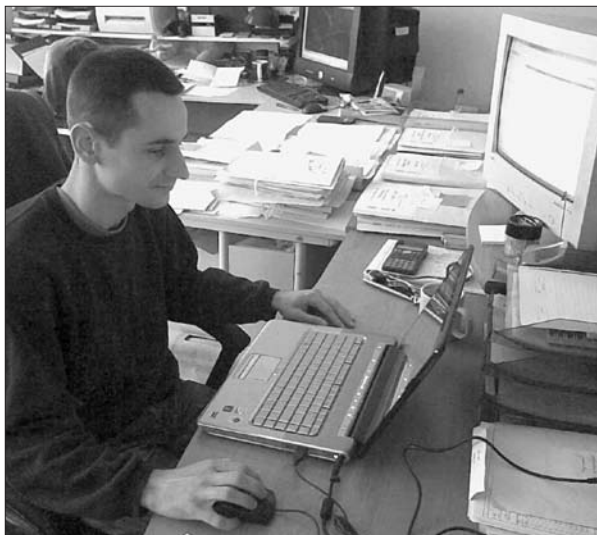

Jasiek w czasie pracy przy obrabiarce

od starszych kolegów, a przecież studenci to cenna przyszłość polskiego przemysłu.

Obecnie dwóch studentów Wydziału Mechanicznego Politechniki Lubelskiej zdobywa cenną wiedzę praktyczną.

Jan Szczupak pracuje w Lift Service na stanowisku operatora nowoczesnej wycinarki laserowej DOMIONO 3000 firmy Prima Industrie. W tym roku ma w planie obronę pracy magisterskiej. Promotorem pracy jest dr inż. Wiesław Wiechecki. Tematyka pracy związana jest z przygotowaniem procesu technologicznego z wykorzystaniem wycinarki laserowej. Powyżej zdjęcia z codziennej pracy Jasika.

Kamil w czasie pracy nad powierzonymi problemami

Drugi ze studentów, Kamil Grabski, odbywa staż studencki w biurze technicznym firmy. W czasie stażu będzie rozwiązywał problem polegający na wykorzystaniu techniki laserowej przy optymalizacji technologicznej produktu typu rama dźwigu hydraulicznego. Kamil planuje obrotę we wrześniu 2009 r. Promotorem pracy jest dr inż. Piotr Penkała. Tematyka pracy Kamila związana jest z opracowaniem technologii obróbki tulei sprzęgła wielopłytkowego w programach CAM.

Zdobywanie wiedzy praktycznej stanowi ważny aspekt rozwojowy każdego młodego człowieka. W połączeniu ze zdobytą wiedzą teoretyczną, przyszli inżynierowie będą mogli konkurować z zatrudnioną już kadrą inżynierską w zakładach.

W niedalekiej przyszłości firma Lift Service SA zamierza powtórnie zaprosić studentów do odbycia praktyk zarówno w biurze technicznym, jak i na produkcji.

Paweł Lonkwić

Biblioteka

Publikacje równoległe – tradycyjne i elektroniczne

Równoległa publikacja książki i jej elektronicznego odpowiednika w bibliotece cyfrowej wydaje się w dniu dzisiejszym rozwiązaniem optymalnym dla publikacji naukowych. Działanie takie łączy w sobie najistotniejsze walory papierowego kodeksu z zaletami dokumentu elektronicznego. Likwiduje ona słabe strony, takie między innymi, jak: mały nakład książki, niska trwałość nośnika elektronicznego czy problem wieczystego archiwizowania.

Nowoczesny warsztat pracy nad tekstem naukowym oparty jest w większości o dostępne on-line czasopisma naukowe. Niskonakładowe książki, które można znaleźć tylko w nielicznych bibliotekach, siłą rzeczy są wykorzystywane coraz rzadziej. Nieczytane – nie są cytowane.

Największą zaletą opublikowania elektronicznej wersji niskonakładowej książki naukowej jest jej nieograniczony zasięg i dostęp do tekstu z każdego komputera pracującego w sieci.

OTWARTA NAUKA

Publikowanie równoległe ściśle wpisuje się w ideę ogólnosiwiatowego ruchu „Open Access”, który propaguje *wolny i nieograniczony dostęp do cyfrowych publikacji naukowych, przede wszystkim artykułów z czasopism naukowych, ale również innych prac naukowych, takich jak materiały pokonferencyjne, prace dyplomowe czy raporty z badań. Ruch narodził się wraz z rozwojem Internetu, który umożliwił swobodne rozprzestrzenianie tekstów naukowych i stał się znakomitym narzędziem usprawniającym pracę naukowców na całym świecie*¹. Inicjatywa budapesztańska z 2001 r.

wskazała, że *tradycja naukowa wraz z nowymi technologiami umożliwiają stworzenie dobra wspólnego w postaci elektronicznych publikacji recenzowanych czasopism oraz zapewnienie całkowicie darmowego i nieograniczonego dostępu do tego dobra*².

Najnowsze zamierzenia Komisji Europejskiej idą w kierunku zmiany dotychczasowego sposobu publikowania wyników badań naukowych tak, aby były one swobodnie dostępne w Internecie. Tendencję tę potwierdzają ostatnie dokonania legislacyjne na Litwie, na mocy których rezultaty badań będą dostępne publicznie. W Polsce także *część środowiska naukowego zdaje sobie sprawę ze znaczenia rewolucji komunikacyjnej, jaką wywołał Internet i jednoznacznie wskazuje na konieczność publikacji w sieci wyników badań prowadzonych za publiczne pieniądze*³.

PUBLIKACJE RÓWNOLEGŁE W BIBLIOTECE CYFROWEJ POLITECHNIKI LUBELSKIEJ

Biblioteka Cyfrowa Politechniki Lubelskiej od początku swojego istnienia propaguje jednoczesne wydawanie czasopism i książek wraz z ich elektronicznymi wydaniem. Wszystkie czasopisma współczesne, jakie znajdują się w naszej bibliotece cyfrowej, są publikacjami równoległymi. Są to następujące tytuły:

- Biuletyn Informacyjny Politechniki Lubelskiej;
- Budownictwo i Architektura;
- Eksploatacja i Niezawodność;
- Plagiat;

- Problemy Ekorozwoju: studia filozoficzno-socjologiczne;
- Rocznik/Polskie Towarzystwo Historii Techniki;
- Scriptores.

Jednym z najnowszych przykładów książkowej publikacji równoległej jest: *Walcowanie poprzeczno-klinowe / Zbigniew Pater – Lublin, 2009* (Rys. 1). Publikacja ukazała się w drugiej połowie czerwca br. Jej elektroniczna wersja znajduje się w Bibliotece Cyfrowej PL (Rys. 2) pod adresem: <http://www.bc.pollub.pl/dlibra/docmetadata?id=319>.

Rys. 2. Elektroniczne wydanie książki w Bibliotece Cyfrowej Politechniki Lubelskiej

Po umieszczeniu w Bibliotece Cyfrowej Politechniki Lubelskiej, publikacja *Walcowanie poprzeczno-klinowe* znalazła się na indeksie Federacji Bibliotek Cyfrowych, największej

Rys. 1. *Walcowanie poprzeczno-klinowe*, Zbigniew Pater, Lublin, 2009

w Polsce platformy prezentującej cyfrowe książki i czasopisma. Dodatkowo, dzięki odpowiedniemu skatalogowaniu, informacja bibliograficzna o książce trafi na światowe indeksy WorldCat oraz Google Book Search, a także do wszystkich najważniejszych wyszukiwarek internetowych. Dostęp do publikacji umieszczonej w Bibliotece Cyfrowej Politechniki Lubelskiej będzie możliwy z każdego komputera na świecie posiadającego dostęp do sieci.

Jarosław Gajda

- 1 Otwarta nauka [on-line]. [dostęp 30 czerwca 2009]. Dostępny w World Wide Web: <http://otwartanauka.pl/>.
- 2 Ibidem.
- 3 E. Bendyk, *Nauka polska – płacz nad trumną*, „Polityka” 2008, nr 14, s. 32-37.

Studium Języków Obcych

Druga edycja konkursu

Wydziału Inżynierii Środowiska. Organizacją konkursu zajęli się natomiast pracownicy Studium Języków Obcych PL

Z inicjatywy Studium Języków Obcych Politechniki Lubelskiej 2.04.2009 r. w Wydziale Inżynierii Środowiska odbyła się druga edycja konkursu prezentacji multimedialnych w języku angielskim pt. *Environmental Engineering-Challenge of the XXI Century*.

Patronat honorowy nad tym wydarzeniem objął prof. Lucjan Pawłowski, Dziekan

oraz Samorząd Studencki. Prowadzenia konkursu podjęła się studentka V roku Ewa Goral, a oprawę artystyczną zapewnił Kabaret Imienia Erica Cartmana.

W konkursie uczestniczyło 15 studentów ocenianych przez jury w składzie: mgr Bożenna Blaim, mgr Elżbieta Stanisławek, dr Artur Pawłowski, dr inż. Zbigniew Sucho-
rab i Małgorzata Chwała.

Uczestnicy i tematy prezentacji

Aleksandra Szaja	<i>Environmental Awareness- a Method to Overcome the Economic Crisis</i>
Jakub Karbowiczek	<i>Renewable Sources of Energy</i>
Agnieszka Świć	<i>Heat pumps as an innovation of XXI st century</i>
Barbara Wielgus	<i>Utilization of Light Sources</i>
Iwona Wołosz	<i>Air Pollution Effects and Their Restoration</i>

Paweł Suchorab	<i>Sceptical Ecology</i>
Agata Kopertowska	<i>Modernization of Hajdów Wastewater Treatment Plant</i>
Anna Nowakowska	<i>Alternative Energy</i>
Jacek Hanzel	<i>Hydroelectric Power Plants</i>
Aleksandra Orzechowska	<i>Forests-Endangered Treasures</i>
Ewa Boryc	<i>Computer Aided Design in Environmental Engineering</i>
Piotr Górski	<i>Environmental and Economic Aspects of Nuclear Energy</i>
Ewa Targosińska	<i>Air Pollution and Its Consequences</i>
Monika Rodak	<i>Global Warming- What Can We Do about It?</i>
Katarzyna Strzałkowska	<i>Prevention and Treatment of Environmental Damage</i>

Jury miało trudne zadanie, gdyż prezentacje były na bardzo dobrym, wyrównanym poziomie, zarówno pod względem merytorycznym, jak i językowym. Na zwycięzców czekały cenne nagrody.

I miejsce zajęła Agata Kopertowska, II miejsce przypadło Annie Nowakowskiej, III zajął Paweł Suchorab, a IV Agnieszka Świć.

Gratulujemy zwycięzcom i wszystkim pozostałym uczestnikom konkursu. Każda inwestycja w doskonalenie znajomości języka obcego z pewnością jeszcze wielokrotnie zawojuje sukcesami w różnych dziedzinach życia.

Ewa Malik

Kierunek: Drohobycz!

Rozmowa z mgr Bożenną Blaim, Kierownikiem Studium Języków Obcych PL

– 5 maja 2009 r. podpisana została umowa między Politechniką Lubelską a Państwowym Uniwersytetem Pedagogicznym im. Ivana Franko w Drohobycz. Co jest jej przedmiotem?

Umowa dotyczy współpracy przy przeprowadzaniu międzynarodowych certyfikowanych egzaminów z języka angielskiego TOEIC, TOEFL i języka niemieckiego WiDaF, a także utworzenia Centrum Certyfikacji Języków Obcych na Uniwersytecie.

– W jaki sposób doszło do nawiązania kontaktów z Uniwersytetem Pedagogicznym?

Prorektor tej uczelni prof. Miron Czerniec zwrócił się do mnie z prośbą o współpracę z naszym Zespołem ds. Certyfikacji Języków Obcych. Posiadając kilkuletnie doświadczenie w przeprowadzaniu egzaminów językowych, możemy im służyć fachową

pomocą. Stronie ukraińskiej bardzo zależy na tym, aby dowiedzieć się, jak założyć centrum oraz jak przeszkolić pracowników do egzaminowania i przygotowania potencjalnych kandydatów do egzaminów.

– Czy zostały już podjęte jakieś działania w ramach tej współpracy?

Odbyła się wizyta naszego partnera amerykańskiego, dyrektora ETS (Educational Testing Service) na ich uczelni, w trakcie której przeprowadził 2 szkolenia. Ponadto, cały czas trwają rozmowy ze stroną ukraińską na temat dopracowania szczegółów realizacji umowy.

– Kiedy możemy spodziewać się pierwszych egzaminów studentów z Ukrainy?

Trzeba liczyć się z tym, że organizacja Centrum Certyfikacji wymaga czasu. Sądzę, że nie wcześniej niż za rok przeprowadzimy pierwsze egzaminy kandydatom z Drohobycza. Początkowo będzie to wyglądało w ten sposób, że osoby z Ukrainy będą przyjeżdżać do nas, aby zdać egzamin lub będziemy wysyłać egzaminatora do nich. Oczywiście w pewnym momencie nastąpi ich uniezależnienie, ale jest to naturalny proces.

– Jakie korzyści osiągnie Politechnika dzięki tej współpracy?

Jest ich kilka, ale najważniejsza to przełamywanie barier z przeszłości, które ciążyą nad naszymi obecnymi kontaktami. Liczymy na to, iż uda nam się je ożywić i rozwijać na zasadach partnerstwa. Równie ważny jest aspekt finansowy przedsięwzięcia. Za przeprowadzenie egzaminu będziemy otrzymywać zapłatę. I wreszcie, bardzo zależy nam na przyłączeniu na Politechnikę studentów z Ukrainy.

**Rozmowa
z prof. dr hab. Ewą Bojar,
Dziekanem Wydziału
Zarządzania PL**

– Politechnika szukając partnerów do współpracy, coraz szerzej otwiera się na Ukrainę.

Uważam, że jest to dobry wybór. Dotychczas nasza uwaga skupiała się na zachodzie Europy. Teraz dostrzegamy ogromny potencjał tkwiący za naszą wschodnią granicą. Za współpracą przemawia wiele argumentów m.in. bliskość terytorialna, ogromna życzliwość ludzi oraz ich chęć współdziałania.

– W ostatnim czasie zainteresowanie naszej Uczelni skierowane jest na Państwowy Uniwersytet Pedagogiczny im. Iwana Franko w Drohobyczu. W maju podpisana została umowa między naszymi uczelniami o współpracy w obszarze językowym. Wiem, że planowane są również działania na innych płaszczyznach.

Udało się mi nawiązać kontakt z dr Myronem Babiakiem, Dziekanem Wydziału Zarządzania i Marketingu PUP. W czasie wspólnych rozmów zarysowało się nam kilka kierunków współpracy np. ekologia, gospodarka, biznes, bezpieczeństwo transgraniczne.

– Nasi pracownicy mają duże doświadczenie w działaniach prowadzonych na rzecz zrównoważonego rozwoju regionalnego.

Niedawno powołane zostało Konsorcjum Naukowe, którego członkowie mogą pochwalić się osiągnięciami w zakresie realizacji zadań dotyczących usuwania wyrobów zawierających azbest z terenu województwa lubelskiego. Rozpoczęto lub zrealizowano łącznie kilkanaście projektów badawczych i edukacyjnych o różnej skali. Ukraina ma nie mniej azbestu niż my i też chce się go pozbyć. Ponadto mają miejsca, gdzie można go składować. Chętnie wymienimy się doświadczeniami i pomożemy im w opracowaniu programów usuwania odpadów niebezpiecznych.

– Mówiąc o rozwoju regionalnym, nie sposób pominąć tematu klasteringu.

Polityka promująca powstanie klastrów innowacyjnych i produkcyjnych uważana jest obecnie za jedną z najlepszych form wspierania rozwoju regionalnego i lokalnego. Pomysł klastra zawiera bowiem dwa elementy – konkurencję i współpracę jednocześnie. Naszym wspólnym celem jest, aby te klastry działały w wielu dziedzinach np. turystyce prozdrowotnej.

– Pani Profesor, z punktu widzenia Politechniki chyba najważniejszą kwestią jest przyciągnięcie ukraińskiej młodzieży na naszą uczelnię?

Rzeczywiście, to istotny aspekt całego przedsięwzięcia. W sytuacji, gdy nasi studenci coraz częściej wyjeżdżają za granicę, musimy rozejrzeć się za młodzieżą z sąsiednich krajów. Pierwsza grupa studentów z Uniwersytetu z Drohobycza gościła u nas w czerwcu tego roku. Na pewno zaprosimy ich na kolejną konferencję Koła Menedżerów czy jubileusz Wydziału Zarządzania.

Rozmawiała Iwona Czajkowska-Deneka

Od lewej: B.Blaim, T. Vdovina, E. Bojar

Nauka Techniką Życia

W dniach 19-25.09.2009 r. Politechnika Lubelska wraz z pozostałymi uczelniami Lublina i innymi instytucjami badawczymi współorganizuje VI Lubelski Festiwal Nauki pod hasłem „Nauka techniką życia”. Celem imprezy jest przybliżenie i zaprezentowanie w sposób atrakcyjny i zrozumiały dla każdego dorobku naukowego, pasji, zainteresowań i nie tylko, szerokiej gamie odbiorców, głównie młodzieży szkół średnich i wyższych Lublina i Lubelszczyzny. Honorowy patronat nad Festiwalem objęła Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego Barbara Kudrycka.

Szczególny charakter będzie mieć Piknik Naukowy, który odbędzie się 20.09.2009 r. na Placu Zamkowym w Lublinie. W poprzednich edycjach w Pikniku średnio uczestniczyło ok. 3.000 osób. Lubelski Festiwal Nauki cieszy się bardzo dużą popularnością i posiada ugruntowaną pozycję wśród lubelskich wydarzeń kulturalno-naukowych. Jest to również wydarzenie wybitnie medialne, które sprzyja rozpowszechnieniu przygotowywanych prezentacji i głównej idei Festiwalu.

Przygotowania do święta nauki są już w pełnym toku. Pod przewodnictwem **prof. dr hab. inż. Zbigniewa Patera**,

Zebrań koordynatorów VI LFN

Prorektora ds. Nauki PL zespół koordynatorów naszej Uczelni opracowuje program we współpracy z uczelniami i instytucjami Lublina i województwa. Organizatorzy zaplanowali wiele atrakcji. Na serwerze Politechniki od kilku miesięcy jest już dostępna strona internetowa www.festiwal.lublin.pl, na której można zapoznać się z prezentacjami i zarezerwować miejsce na pokazy festiwalowe.

Zapraszamy do odwiedzenia tej strony, a od 19.09.2009 r. na festiwalowe imprezy. Czynne jest Biuro Festiwalu, tel. 081 5384111. Kierownikiem Biura VI Lubelskiego Festiwalu Nauki jest Elżbieta Lewandowska (e.lewandowska@pollub.pl). Prace Festiwalu koordynuje dr inż. Małgorzata Ciosmak (tel. 601368942, email: m.ciosmak@pollub.pl). Adres Biura Festiwalu: Politechnika Lubelska, ul. Nadbystrzycka 38d, 20-618 Lublin. Za różnorodne sfery organizacji Festiwalu odpowiedzialne są następujące osoby: Iwona Czajkowska-Deneka – Pelnomocnik VI Festiwalu ds. kontaktu z mediami, tel. 081 5384108, e-mail: i.czajkowska-deneka@pollub.pl, dr inż. Leszek Gardyński - zagospodarowanie Placu Zamkowego podczas Pikniku Naukowego, tel. 081 5384215, e-mail: l.gardyński@pollub.pl, Paweł Luty – zarządzanie stroną internetową Festiwalu, tel. 081 5384672, e-mail: p.luty@pollub.pl, dr inż. Piotr Filipek – potrzeby energetyczne podczas Pikniku Naukowego, tel. 081 5384341, e-mail: phil@elektron.pol.lublin.pl, mgr Danuta Grzywna-Gągoł – zarządzanie zespołami artystycznymi i sportowymi podczas Pikniku Naukowego, tel. 081 5384652, e-mail: d.grzywna@pollub.pl, dr inż. Jerzy Adamczyk – sprawy socjalne podczas Pikniku Naukowego, tel. 605431324, e-mail: j.adamczyk@pollub.pl, mgr Andrzej Nikitiuk – Koordynator VI Festiwalu ds. języków obcych (konkurs), tel. 081 5384495, e-mail: a.nikitiuk@pollub.pl, mgr inż. Jacek Caban – Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego I Lubelskiego Kongresu Studenckich Kół Naukowych „TYGIEL 2009”, tel. 692000474, e-mail: vikingjack@op.pl.

Małgorzata Ciosmak

VI Lubelski Festiwal Nauki
19-25 września 2009 r.

www.festiwal.lublin.pl

NAUKA techniką życia

ORGANIZATORZY: POLITECHNIKA LUBELSKA - Katedra Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II - Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej - Uniwersytet Medyczny - Uniwersytet Przyrodniczy - Wydział Sztuki Uniwersytetu SW Powszechnych w Delfinie - Instytut Agrotechniki im. B. Doleżalskiego PAN - Instytut Medycyny Właściwości Chemicznych - Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa - PIB w Polkowicach - Państwowy Instytut Meteorologii - Wydział Inżynierii i Eksploatacji w Polkowicach - Państwowe Muzeum na Wągliwku - Muzeum Lubelskie - Archiwum Państwowe w Lublinie - TUF S.A. Oddział w Lublinie - Radio Lublin - Państwowa Straż Pożarna w Lublinie - Centrum Poczty Oddział Regionalny w Lublinie - 3 Biura łączności z komunikacją - K. Traugott - Skarpy - ulica żywców romańskich - Studio Talca Jany i Komada Dylali - Klub Młodzieżowy Astronomów i Hobbystów w Doleżalu - Instytut Pielęgnacji Kosmetycznej

SPONSORZY: Elektroprąki S.A. - Swobid S.A. - MPWR w Lublinie - Pella Browary Lubelskie S.A. - PPHK Sienica S.A. - PPHK Kozłowski - Szkoła Wschodni - 364 Muzeum - Radio Centrum

Z życia kół naukowych

KOŁO NAUKOWE SAMOCHODZIARZY

Studenci z Koła Naukowego Samochodziarzy wraz z opiekunem dr inż. Zbigniewem Kiernickim współorganizowali wraz z Samorządem Studenckim PL rajd samochodowy podczas Juwenaliów. Rajd o nazwie Rally Sprint Juwenaliowy odbył się 18.05.2009 r. na torze kartingowym i na parkingu przed Stołówką Politechniki. W rajdzie wzięli udział głównie studenci naszej Uczelni, około 25 załóg. Były 3 próby szybkie i 1 zręcznościowa. Zwycięzcy w klasyfikacji generalnej otrzymali puchary ufundowane przez Prezydenta Miasta Lublin, zaś zwycięzcy w klasach – medale. Na zakończenie prób sportowych można było podziwiać popisy driftingu na parkingu przed Stołówką Politechniki.

Próba zręcznościowa odbywająca się na parkingu przed Stołówką Politechniki zgromadziła sporą liczbę widzów

*

Zakłady H. Cegielski Poznań S.A. są jedynym producentem w Polsce dużych silników spalinowych i od dawna wzbudzały nasze zainteresowanie. Jednak dopiero w tym roku udało się nam tak zsynchronizować wyjazdy studyjne, że zwiedziliśmy MTM w Poznaniu oraz zakłady.

Wyjechaliśmy 7 maja rano. W czasie drogi, a dokładnie podczas rutynowego, przymusowego postoju autokaru,

Przed wejściem do „Skansenu Rzeki Pilicy”

zwiedziliśmy Skansen Rzeki Pilicy w Tomaszowie Mazowieckim. Znajduje się tam ciekawa kolekcja pojazdów wojskowych wydobywanych z rzek i bagien, gdzie utknęły podczas działań wojennych.

Jest tu też ciekawa wystawa nt. wykorzystania energii rzek do napędu maszyn, stosowanych w młynach. Ekspozycja prezentowana jest w odrestaurowanym młynie. Podziwiać tu można pasowy system napędowy zasilany kołem wodnym, rozprowadzający napęd do poszczególnych urządzeń rozmieszczonych na dwóch piętrach.

Wał główny systemu napędowego młyna

Wieczorem dotarliśmy do ośrodka wypoczynkowego w Błaziejewku, gdzie zaplanowane były noclegi. Wieczorem w domku typu „Mikołajki” odbyło się otwarte zebranie Koła Naukowego Samochodziarzy.

Drugi dzień wyjazdu przeznaczony był na zwiedzanie firmy H. Cegielski Poznań S.A. Grupa kapitałowa HCP składa się ze spółki wiodącej H. Cegielski Poznań S.A. oraz dziewięciu spółek zależnych, w których HCP S.A. posiada 100% udziałów.

Według danych z 2007 r. HCP posiada kapitał własny 246.775,1 tys. zł, aktywa ogółem 584.952,8 tys. zł, przychody ze sprzedaży 615.134,3 tys. zł, zaś zatrudnienie na koniec roku 2008 wynosiło 2761 osób.

Zwiedzaliśmy w zasadzie tylko Fabrykę Silników Agregatowych i Trakcyjnych Sp. z o.o. Odbywa się w niej wytwarzanie takich produktów, jak: wysokoprężne silniki dwusuwowe stosowane do napędów statków, a także w elektrowniach, dmuchawy promieniowe powietrza, sprężarki tłokowe i wirnikowe oraz części zamienne do tych wyrobów.

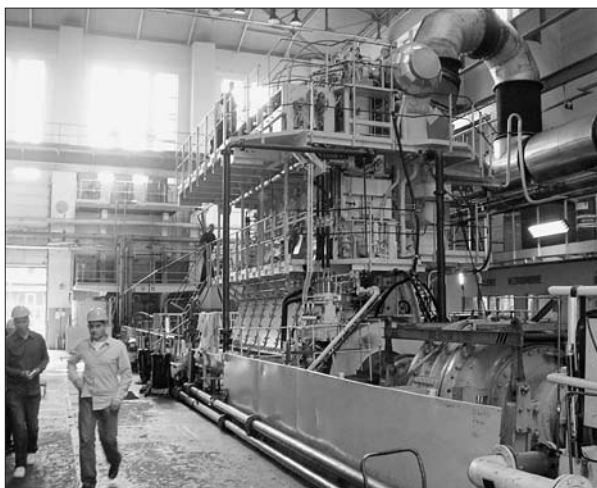
Rozpoczęliśmy od krótkiego przeszkolenia bhp i zapoznania się wszystkich z historią fabryki. Firma H. Cegielski Poznań S.A. należy do światowej czołówki producentów maszyn i urządzeń dla przemysłu stoczniowego. Proces rozwoju firmy przebiegał etapowo i rozpoczął się w roku 1846. Założycielem firmy był Hipolit Cegielski. Początki funkcjonowania to produkcja maszyn i narzędzi rolniczych oraz urządzeń dla przemysłu rolno-spożywczego. Kolejny etap przypadł na okres po odzyskaniu niepodległości przez Polskę.

Studenci PL przed wejściem do Fabryki Silników Okrętowych

Wtedy to rozpoczęto produkcję taboru kolejowego. Tuż przed II wojną światową wybudowano w Rzeszowie oddział firmy produkujący obrabiarki i sprzęt artyleryjski, a podczas wojny firmę przejął niemiecki koncern DWM. Trwająca do dziś era silnikowa została zapoczątkowana w latach 50. XX w. Wtedy to zakupiono licencje na budowę silników okrętowych od szwajcarskiej firmy Sulzer Brothers Ltd. (dzisiejsza Wartsila Switzerland Ltd.) i duńskiej Burmeister & Wain (dziś MAN Diesel A/S). Lata 90. XX w. to okres zmian strukturalnych w HCP. Z firmy zostało wydzielonych 10 spółek zależnych. W tym samym okresie firma otrzymała Certyfikaty Systemu Zarządzania Jakością (ISO 9001), Środowiskiem (ISO 14001) oraz Bezpieczeństwem i Higieną Pracy (PN-N 18001, OHSAS 18001). W Fabryce Silników Okrętowych HCP S.A. wyprodukowano ponad 1350 silników okrętowych.

Wędrówkę po fabryce rozpoczęliśmy od obejrzenia gotowych silników w hali prób, gdyż powstała możliwość przyjrzenia się pracującemu silnikowi okrętowemu typu 7RT-flex50-B, który był poddawany próbom na hamowni.

Silnik okrętowy 7RT-flex50 na hamowni – na pierwszym planie widoczny jest hamulec

Silniki te są wyposażone w szyny wysokiego ciśnienia paliwa, szyny oleju (common rail) oraz sterowanie elektroniczne. Uprościło to przede wszystkim podzespoły mechaniczne

silnika, m.in. przez brak wału rozrządu. Wprowadzono pionierskie rozwiązania konstrukcyjne tj.: szynę paliwa zdolną utrzymać ciśnienie paliwa ~1000 bar, zasilaną przez 3 pompy wtryskowe typu Bosch (dla sil. 7-cylindrowego). Zespół kontroli wtrysku – małe hydrauliczne urządzenie pozwalające precyzyjnie sterować parametrami wtrysku. Szynę oleju zasilaną dwoma małymi pompami tłoczkowymi (dla sil. 7-cylindrowego), w której jest utrzymywane ciś. ~200 bar. System sterujący WECS-9520, który sprawuje nadzór nad poprawną pracą całego silnika. Każdy cylinder silnika wyposażony jest w indywidualny komputer i realizuje funkcje przypisane tylko do niego. Całość komunikacji pomiędzy komputerami obywa się przez logiczny system CAN-Bus (jeden kabel). Współpraca ze statkowym systemem sterowania odbywa się tylko poprzez dwa kable CAN-Bas, co w znakomitym stopniu ograniczyło ilość przewodów podłączeniowych.

Obejrzelismy także największy silnik wyprodukowany w HCP – silnik 7K80MC-C

Silnik sterowany elektronicznie posiada możliwości do tej pory nieznanne w konwencjonalnych konstrukcjach. Dla wyposażonego w trzy wtryskiwacze cylindra system sam steruje ilością i kolejnością pracy wtryskiwaczy, np. przy prędkości 10-15 obr./min pracuje tylko jeden wtryskiwacz w cylindrze (zmieniany na kolejny co kilkadziesiąt sekund). Przy obrotach niskich pracują dwa wtryskiwacze (również zmieniane co kilkadziesiąt sekund). Przy pracy na dużym obciążeniu pracują trzy wtryskiwacze, którymi można precyzyjnie sterować, a dokładniej mówiąc ich początkiem wtrysku przed

GMP, dawką paliwa, jaka dostarczana jest do komory spalania oraz ciśnieniem, pod jakim dostarczą paliwo itd. Możliwości jest wiele, ale system zawsze będzie starał się pracować optymalnie, co w przypadku dużych silników należy rozumieć jako praca przy min. zużyciu paliwa.

Istota silników z rodziny ME/ME-C opiera się na automatyczno-hydraulicznym systemie aktywacji wtrysku paliwa oraz kontroli zaworów wydechowych. Urządzenia uruchamiające są tutaj sterowane elektronicznie przez określoną liczbę systemów kontrolujących, tworzących „System Kontroli Silnika”. Wtrysk paliwa w silnikach serii ME jest udoskonalony o ciśnieniowe urządzenie wspomagające

Tuleje cylindrowe silnika okrętowego

Koło napędu rozrządu, obok dla porównania typowy student PL

(Buster), które pod względem mechanicznym jest urządzeniem prostszym w porównaniu z pompami paliwowymi stosowanymi w konwencjonalnych silnikach serii MC. Nurnik paliwa w silnikach serii ME jest napędzany tłokiem, który z kolei jest aktywowany przez, stanowiący w tym przypadku źródło zasilania, kontrolowany elektronicznie zawór, ciśnieniowo dozujący olej. Także zawór wydechowy jest, w silnikach serii ME, otwierany hydraulicznie i zamykany przez amortyzator pneumatyczny.

Podobnie jak w przypadku bustera wspomagającego wtrysk paliwa w silnikach ME, również elektronicznie kontrolowany aktywator zaworu wydechowego jest napędzany przez ciśnieniowe dozowanie oleju, które w przypadku wspomnianego zaworu wydechowego prowadzone jest przez zawór kontrolny typu włącz/wyłącz lub inny zawór kontrolny. W obiegu hydraulicznym olej smarny jest stosowany jako medium. Poddawany jest filtracji w filtrze wtórnego oczyszczania (filtry dokładnego oczyszczania), a następnie podlega zwiększeniu ciśnienia w hydraulicznym systemie dostarczania mocy, zamontowanym na silniku. Osobny hydrauliczny system olejowy występuje w silnikach ME jako opcja. Dodatkowo, silniki serii ME mogą być wyposażone w elektronicznie sterowane pompy główne. Olej po przejściu przez hydrauliczny system dostarczania mocy trafia do hydraulicznych jednostek cylindrowych. Każdy cylinder silnika wyposażony jest w jedną taką jednostkę. Każda jednostka składa się z bustera paliwowego oraz aktywatora zaworu wydechowego. Hydrauliczna jednostka cylindrowa (Hydraulic Cylinder Unit – HCU) zawiera również zawór kontrolny FIVA (Zawór wtrysku paliwa (Fuel Injection) i działań zaworowych (Valve Actuation)).

Następnie obejrzelśmy poszczególne etapy produkcji spalinyowego dwusuwowego silnika okrętowego. Zaczęliśmy od działu elementów wielkogabarytowych, gdzie spawany i obrabiany jest kadłub silnika. Podziwialiśmy frezarki bramowe o zakresie roboczym do 4,5 m. Następnie zapoznaliśmy się z wytwarzaniem tłoków i cylindrów (o średnicy wewnętrznej do 900 mm), układów korbowych i rozrządu, który może zawierać koła zębate o średnicy do 1,5 m. Wytwarzanie osprzętu silnika, szczególnie pomp wtryskowych, także było niezmiernie ciekawe. Działanie osprzętu silnika okrętowego jest podobne do działania osprzętu silnika samochodowego, jednakże szczegóły konstrukcyjne są diametralnie różne, co wzbudzało duże zainteresowanie wśród uczestników wycieczki.

Po zwiedzeniu fabryki HCP pojechaliśmy do MTP przy ul. Głogowskiej na Targi Techniki Motoryzacyjnej. W tym roku TTM zgromadziły **350 firm z 11 państw**. Wystawcy przedstawili kompleksowe wyposażenie warsztatów samochodowych, stacji diagnostycznych i myjni, części i podzespoły, elektrotechnikę motoryzacyjną, urządzenia alarmowe i blokady, materiały eksploatacyjne, akcesoria samochodowe, środki do konserwacji i pielęgnacji pojazdów, a także ofertę dla entuzjastów tuningu.

W ramach TTM 2009 wystawcy zgłosili prezentację ponad 130 nowych produktów, a odwiedzający targi mogli obejrzeć m.in. liczne narzędzia i urządzenia wykorzystywane w warsztatach samochodowych i wulkanizacyjnych, mobilny zestaw urządzeń naprawczych, kompletne linie diagnostyczne,

jak i pojedyncze urządzenia kontrolne, pomiarowe i testowe, części i podzespoły samochodowe, zabezpieczenia przeciwkradzieżowe, akcesoria oraz środki i urządzenia czyszczące i konserwujące. Uzupełnieniem ekspozycji wystawców były: działający na żywo, wyposażony w najnowsze urządzenia warsztat samochodowy, ekspozycja specjalna „Wzorcowa szkoła” oraz konferencje „Badania techniczne w Stacjach Kontroli Pojazdów” i „Forum Warsztatowe”.

Jedno z prezentowanych stanowisk do naprawy samochodów

W tym roku także odbyła się największa w kraju wystawa samochodów, czyli Poznańskie Spotkania Motoryzacyjne. Na zwiedzających czekała szeroka gama samochodów rodzinnych, luksusowych limuzyn i sportowych coupe, pojazdów terenowych i użytkowych oraz samochodów kolekcjonerskich i koncepcyjnych. „Pod jednym dachem” zgromadzone zostały najnowsze modele niemal 30 marek, a wśród prezentowanych modeli były nowości niedostępne jeszcze w salonach, ale już pokazywane targowej publiczności. Wśród uczestników wyjazdu tradycyjnie odbył się konkurs na najciekawsze zdjęcia z targów.

Jedno ze zdjęć zgłoszonych do konkursu

W drodze powrotnej z Poznania, 9 maja, tradycyjnie obejrzałem most drogowy na rzece Słudwi koło Łowicza, będący zabytkiem klasy „0”. Jest to pierwszy w świecie most spawany, zaprojektowany przez prof. Stefana Bryłę w 1929 roku.

Drogowy most spawany

W wyjeździe wzięło udział 13 osób, członków i sympatyków Studenckiego Koła Naukowego Samochodziarzy PL.

Zbigniew Kiernicki

KOŁO NAUKOWE MENEDŻERÓW

Koło Naukowe Menedżerów, działające na Wydziale Zarządzania Politechniki Lubelskiej od 1992 roku pod kierunkiem pani prof. Ewy Bojar, zorganizowało w dniach 14-15.05.2009 r. *XVII Międzynarodowe Sympozjum Naukowe „Przedsiębiorstwo XXI wieku – nowoczesne trendy w biznesie”*. Jest to coroczne, cykliczne wydarzenie przeznaczone dla studentów i młodych pracowników naukowych. Tym razem jego głównym celem była działalność edukacyjno-informacyjna z zakresu m.in. takich pojęć, jak: odpowiedzialność społeczna w biznesie, użycie nowoczesnych technik w zarządzaniu przedsiębiorstwem czy wykorzystanie Internetu w przedsiębiorstwie.

Spośród wielu wcześniej nadesłanych zgłoszeń i zapytań ostatecznie na uczestnictwo w sympozjum zdecydowali się studenci z takich ośrodków akademickich, jak: Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu, Politechniki: Częstochowska, Śląska w Katowicach, Poznańska, Akademia Ekonomiczna im. Karola Adamieckiego w Katowicach, Uniwersytet

Łódzki, Uniwersytet Gdański, Katolicki Uniwersytet Lubelski oraz Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości i Administracji w Lublinie. Na wzięcie udziału w konferencji zdecydowali się ponadto studenci z Portugalii Ines Sampaio i Carlos Costa, którzy należą do Stowarzyszenia Erasmus Student Network. Przygotowali oni pracę pt. *The role of culture differences in a global environment*.

Na konferencję zaproszeni zostali również naukowcy z Politechniki Lubelskiej oraz przedsiębiorcy. Dzięki współpracy z Towarzystwem Naukowym Organizacji i Kierownictwa informacja o symposium przekazana została przedsiębiorcom i naukowcom z całej Polski.

Zanim jednak nadszedł pierwszy dzień symposium 13 maja, członkowie koła zabrali przyjezdnych gości na spacer i wycieczkę po Starym Mieście oraz w podziemia Lublina, w których przewodnik opowiadał historię miasta. Wieczorem znaleźli się jeszcze czas na krótkie i spokojne spotkanie w klubie studenckim Kazik, po którym uczestnicy udali się na nocleg do wieloletniego partnera – Hotelu Huzar.

14.05.2009 r. w auli im. Jana Pawła II na Wydziale Zarządzania i Wydziale Podstaw Techniki o godz 9.00 odbyło się uroczyste rozpoczęcie XVII Międzynarodowego Symposium Naukowego. W trakcie otwarcia głos zabrali Rektor Politechniki Lubelskiej prof. Marek Opielak, Dziekan Wydziału Zarządzania prof. Ewa Bojar oraz Dyrektor Oddziału Okręgowego w Lublinie Narodowego Banku Polskiego, który w znacznej części sfinansował przedsięwzięcie, pani Ilona Skibińska-Fabrowska. W rozpoczęciu uczestniczyli również prorektorzy PL, prodziekani Wydziału Zarządzania, pracownicy nauki Uczelni oraz przyjaciele Koła Naukowego Menedżerów. Po przemówieniach przyszedł czas na inauguracyjny wykład pani mgr inż. Anny Żelaznej-Blicharz pt. *Spółeczna odpowiedzialność jako przejaw nowoczesnych trendów w biznesie* oraz na wręczenie nagrody za najlepszą pracę naukową. Z rąk sekretarza generalnego Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierownictwa pana Jerzego Czarnoty otrzymali ją Małgorzata Kwietniewska-Sobstyl i Marcin Ławecki za referat pt. „Świadomość społecznej odpowiedzialności z punktu widzenia administracji publicznej”. Referaty uczestników zostały ocenione przez Komisję Konkursową, której przewodniczył dr Jacek Witkowski. Warunkiem uzyskania wysokiej oceny było wykorzystanie własnych

badań, literatury naukowej oraz ogólne wrażenie merytoryczne. Po wystąpieniu zwycięzców konkursu, czas na swoje prezentacje mieli pozostali uczestnicy symposium.

Wystąpieniom przysłuchiwało się szerokie grono studentów z Politechniki Lubelskiej. Mogli oni wysłuchać również dwóch wykładów w języku angielskim, które poprowadzone były przez studentów z Portugalii oraz przez studentkę z Uniwersytetu Łódzkiego.

Pośród przybyłych słuchaczy rozlosowano w trakcie przerw materiały służące do zapisywania i przenoszenia informacji: notesy, długopisy, pamięci USB, teczki, a także upominki przygotowane przez sponsorów i partnerów konferencji. Rozlosowano ponadto publikacje książkowe z organizowanych w poprzednich latach symposium naukowych.

Po przerwie obiadowej prelegenci symposium uczestniczyli w warsztacie pt. *Jak stworzyć dobry program społeczny dla firmy*. Szkolenie poprowadziła pani Monika Kulik, przedstawicielka Działu CSR Telekomunikacji Polskiej, która jest partnerem Programu Grantowego Ligi Odpowiedzialnego Biznesu, wspierającego finansowo przedsięwzięcie.

Po zakończeniu warsztatów, dzięki uprzejmości sponsorów konferencji, uczestnicy udali się na wycieczkę do Kazimierza Dolnego. Zwiedzili tam m.in. Rynek, Górę Trzech Krzyży i odbyli spacer po deptaku wzdłuż Wisły. Wieczorem w Hotelu „Zajazd Piastowski” odbyło się ognisko integracyjne, na którym można było się lepiej poznać, podzielić doświadczeniami, porozmawiać o projektach organizowanych na uczelniach w całym kraju i wymienić poglądy na temat nowoczesnych trendów w biznesie.

Następnego dnia, po powrocie do Lublina, Prorektor ds. Studenckich prof. Stanisław Skowron, Dziekan Wydziału Zarządzania prof. Ewa Bojar, Prezes Regionalnego Oddziału Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierownictwa w Lublinie dr Krzysztof Czarnocki i dr Jacek Witkowski wręczyli wszystkim uczestnikom konferencji certyfikaty i nagrody książkowe. Po wręczeniu nagród nastąpiło uroczyste zakończenie XVII Międzynarodowego Symposium Naukowego „Przedsiębiorstwo XXI wieku – nowoczesne trendy w biznesie”.

Organizacja symposium jest dla studentów niezwykle cennym doświadczeniem, pozwalającym sprawdzić umiejętność pracy w grupie oraz umiejętność wykorzystania zdobytej wiedzy w praktyce. Jest to szansa na nawiązanie kontaktów

z kołami naukowymi z całej Polski oraz z przedsiębiorcami wspierającymi realizację projektu. Wiedza zdobyta podczas realizacji przedsięwzięcia jest natomiast bezcennym majątkiem dla przyszłego, ambitnego i młodego menedżera.

Cezary Giza

DZIAŁALNOŚĆ KOŁA NAUKOWEGO WYDZIAŁU INŻYNIERII ŚRODOWISKA

Obecnie na Wydziale Inżynierii Środowiska działają 3 koła naukowe. Najstarsze z nich to Koło Naukowe Inżynierii Ochrony Środowiska działające przy Instytucie Inżynierii Ochrony Środowiska, jeszcze w czasach, gdy był on w strukturze Wydziału Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej. Kolejnym kołem naukowym jest KN Informatyki w Inżynierii Środowiska, które powstało w 2006 roku, przekształcając się z sekcji tematycznej działającej w ramach KN Inżynierii Ochrony Środowiska. Najmłodszym kołem jest KN Ogrzewnictwa, Wentylacji i Klimatyzacji, które powstało w 2008 roku. Koła naukowe wydziału współdziałają ze sobą podczas organizacji większych przedsięwzięć, takich jak chociażby organizowane od lat Sympozjum Zastosowań Nowoczesnych Technic w Inżynierii Ochrony Środowiska, wyjazdach na konferencje naukowe i szkolenia. W trakcie roku akademickiego każde z kół prowadzi indywidualne spotkania oraz działalność. Na przykład KN IOŚ prowadzi badania naukowe związane z technologią osadu czynnego, procesami biodegradacji zanieczyszczeń w rzekach oraz prace z zakresu eksploatacji i modelowania pracy systemów kanalizacyjnych i oczyszczalni ścieków.

W minionym semestrze prace naukowe w obrębie wspomnianych zagadnień realizowane były w ramach następujących projektów:

- Badania stanu rzeki Bystrzyca, prowadzone przez Annę Marię Szczepańską, Ewelinę Lasotę, Marię Majchrzyk, Magdalenę Słabuszewską, Annę Kozak, Martę Jasińską (marzec-czerwiec 2009).
- Badania parametrów ścieków na różnych stopniach oczyszczania w Miejskiej Oczyszczalni Ścieków Hajdów, prowadzone przez Annę Herczuk, Agnieszkę Gryglicką, Katarzynę Wójtowicz, Ilonę Ziębę, Katarzynę Jaromin i Daniela Pietrasa (marzec-czerwiec 2009).
- Badania parametrów hydrodynamicznych kanalizacji grawitacyjnej miasta Chełm, prowadzone przez Monikę Florek, Alię Jilili, Jacka Hanzela i Oktawię Plizgę.

KN IWiŚ prowadzi szkolenia związane z językami programowania, budową stron internetowych, tworzenia baz danych oraz grafiki inżynierskiej 2D i 3D.

Ukończony został trwający kilkanaście miesięcy projekt, w ramach którego wykonano za pomocą grafiki wektorowej wizualizację 3D urządzeń oczyszczalni ścieków w Nisku. Wykonawcami projektu byli: Paweł Powierża, Radosław Powierża, Jacek Steć i Ewa Boryc.

Członkowie kół naukowych Wydziału Inżynierii Środowiska reprezentowali Politechnikę Lubelską na organizowanych

Uczestnicy kursu zorganizowanego przez firmę Uponor

przez inne uczelnie sympozjach i konferencjach naukowych oraz brali udział w szkoleniach tematycznie związanych z inżynierią środowiska. Były to w roku 2009 m.in.:

- Udział w szkoleniu prowadzonym przez Dariusza Sawickiego, przedstawiciela firmy Geberit. Szkolenie dotyczyło między innymi systemów instalacyjnych – systemu kanalizacji HDPE, systemu odwadniania dachów Pluvia, systemów zaciskowych Mepla i Mapress (23.01.2009).
- Udział w szkoleniu prowadzonym przez przedstawiciela firmy StatSoft. Szkolenie obejmowało: informacje

Uczestnicy konferencji zorganizowanej przez Uniwersytet Gospodarki Wodnej i Wykorzystania Zasobów Naturalnych w Rivne na Ukrainie

Studenci z KN WiS uczestniczący w Międzynarodowym Sympozjum im. Bolesława Krzysztofiaka AQUA 2009 w Płocku

wprowadzające do sieci neuronowych, omówienie i zaprezentowanie przykładów wykorzystania programu STATISTICA Automatyczne Sieci Neuronowe, oraz alternatywne metody budowy modeli klasyfikacyjnych i regresyjnych (18.02.2009).

- Udział w kursie prowadzonym w siedzibie firmy Uponor przeprowadzonym przez przedstawiciela Pawła Nowińskiego. Kurs dotyczył oprogramowania wspomagającego projektowanie: Uponor – therm HCR 4.5, Uponor – San 4.5, Uponor – OZC 4.5 firmy Instalosoft (25.02.2009).
- Udział w szkoleniu prowadzonym przez przedstawiciela firmy CS – Creative Solution. Szkolenie dotyczyło programów komputerowych do analizy i obróbki obrazu mikroskopowego uzyskanego za pomocą mikroskopu optycznego z kamerą cyfrową. Omawiane oprogramowanie to: System MultiScanBase z programem

Laureatki w etapie uczelnianym konkursu na najlepszego studenta Studencki Nobel

MultiScan oraz podprogramami i programami uzupełniającymi: Formuła, MakeFilter, CompareScan, program Multiplier software z niezbędnym osprzętem (12.03.2009).

- Udział w seminarium prowadzonym przez firmę Swegon Air Academy, które odbyło się w Hotelu Marriott w Warszawie. Podczas spotkania poruszone zostały następujące tematy: „Analiza zużycia energii w budynkach w cyklu rocznym, jako narzędzie wspomagające wybór systemu wentylacji i klimatyzacji” wykład poprowadzony przez dr inż. Jerzego Sowę oraz „Opera w Kopenhadze. Opis przypadku” przedstawiony przez mgr inż. Hansa Kragh’a (2.04.2009).
- Prezentacja działalności i osiągnięć koła w czasie Juweliowego Dnia Wydziałowego, Lublin (13.05.2009).
- Udział w Студенческой научной конференции organizowanej przez Національний університет водного господарства та природокористування, Rivne, Ukraina (5-8.04.2009).

Zostały tam wygłoszone następujące referaty: Katarzyna Maria Jaromin *Metody bezwykopowe wymiany przewodów kanalizacyjnych*, Sylwia Koza *Odsalanie wody morskiej*, Anna Maria Szczepańska *Monitoring biologiczny i chemiczny płynących wód powierzchniowych na przykładzie rzeki*

Bystrzyca, Paweł Powierża A third dimension: the future of objects designing in environmental engineering.

Wszyscy uczestnicy otrzymali dyplomy za udział w symposium. Teksty referatów zostały opublikowane w materiałach konferencyjnych.

- Udział w Studenckiej Konferencji „Nauka i pasja – kluczem do sukcesu” organizowanej przez Wyższą Szkołę Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie (7-8.05.2009).

Zostały wygłoszone następujące referaty: Agata Kopertowska i Daniel Pietras *Wykorzystanie metod komputerowych w badaniach bioindykacyjnych*, Paweł Powierża *Wykorzystanie modelowania 3D w inżynierii środowiska na przykładzie oczyszczalni ścieków w Nisku.*

Paweł Powierża otrzymał wyróżnienie oraz nagrodę w konkursie na najlepszą prezentację.

- Udział w XXIX Międzynarodowym Symposium im. Bolesława Krzysztofiaka AQUA 2009 – Problemy Inżynierii Środowiska, Płock (4-5.06.2009).

Zostały wygłoszone następujące referaty: Katarzyna Maria Jaromin *Analiza pracy wybranych odcinków sieci kanalizacyjnej miasta Chełm w zależności od materiału i czasu eksploatacji*, Anna Maria Szczepańska i Agata Kopertowska *Badania bioindykacyjne na przykładzie dorzecza Bystrzycy*, Daniel Pietras *Bezwykopowe metody renowacji i przebudowy sieci wodnej i kanalizacyjnej*, Oktawia Pliźga *Metody udrażniania przelazowych i nieprzelazowych rurociągów sieci kanalizacyjnych*, Jacek Hanzel *Zastosowanie równań Saint-Venanta dla przepływów w kanałach otwartych*, Paweł Powierża *Przedstawienie zalet modelowania 3d i komputerowego wspomaganie projektowania w inżynierii środowiska.*

Wszyscy uczestnicy otrzymali dyplomy za udział w symposium. Teksty referatów zostały opublikowane w materiałach konferencyjnych. Katarzyna Jaromin otrzymała wyróżnienie oraz nagrodę w konkursie na najlepszą prezentację.

Inne osiągnięcia członków koła:

- Zajęcie I miejsca w etapie uczelnianym konkursu na najlepszego studenta Studencki Nobel 2009 pod honorowym

Agnieszka Jedut, laureatka konkursu na najlepszego studenta PRIMUM INTER PARES w etapie uczelnianym

patronatem Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego przez Agnieszkę Jedut oraz wyróżnienie dyplomem laureata Katarzyny Jaromin (7.05.2009).

- Opublikowanie wspólnie przez Анна Гіроль, Katarzynę Jaromin oraz Grzegorza Łągóda artykułu „Біоіндекаційні дослідження процесу очищення міських стоків на прикладі очисних споруд «ХАЙДУВ» в Любліні”, Міжнародний Конгрес і Технічна Виставка, Ялта 2009
- Zajęcie I miejsca w etapie uczelnianym konkursu na najlepszego studenta PRIMUS INTER PARES 2009 pod honorowym patronatem Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego przez Agnieszkę Jedut oraz wyróżnienie dyplomem laureata Katarzyny Jaromin (25.06.2009).

Grzegorz Łągód

KOŁO NAUKOWE ZARZĄDZANIA PRZEDSIĘBIORSTWEM

19-22.05.2009 r. członkowie i opiekun koła wzięli udział w Międzynarodowej Konferencji Studentów, Asystentów i Młodych Pracowników Nauki pt. „Progresywne kierunki rozwoju w budowie maszyn i transporcie”, która odbyła się w Sewastopolu na Ukrainie. Organizatorami konferencji były: Uniwersytet Techniczny w Sewastopolu oraz Politechnika Lubelska. Członkowie naszego koła już po raz drugi mieli szansę na prezentację swoich referatów podczas konferencji. Przygotowano następujące referaty: Bożena Kalinowska: *Benefits of introducing the CRM in a company*, Agnieszka Matraszek *The method of implementation lean manufacturing conception in enterprise*, Marta Uryniuk *Learning organization – the way of future*.

Udział w konferencji pozwolił nam nie tylko zaprezentować wyniki naszych prac, ale także nawiązać wiele nowych znajomości ze studentami Uniwersytetu Technicznego w Sewastopolu, jak również studentami z Doniecka.

Oprócz możliwości udziału w konferencji oraz wygłoszenia referatów, mieliśmy również możliwość poznania historii Krymu, zwiedzenia ciekawych miejsc oraz podziwiania piękna krymskiej przyrody.

Każdy dzień spędzaliśmy aktywnie. Podziwialiśmy nadmorskie plaże, malownicze skaliste zatoki, góry z licznymi jaskiniami, unikatowe gatunki flory i fauny, pozostałości miast greckich, niedostępne twierdze i zamki strzegące

brzegów półwyspu. Odpoczywaliśmy na Przylądku Fiolet, gdzie podziwialiśmy widoki z wysokich skał oraz wypoczywaliśmy na wąskiej kamienistej plaży. Dzięki uprzejmości studentek z Sewastopola zwiedziliśmy to miasto-port, nadmorski deptak, muzea. Poznaliśmy również piękno miasta nocą.

Możliwość udziału w sympozjum i zwiedzenia Krymu to dla nas niezapomniane przeżycie. Wróciliśmy pięknie opaleni, pełni optymizmu i bogatsi o nowe doświadczenia i piękne wspomnienia.

Arkadiusz Gola

KOŁO NAUKOWE INŻYNIERII MATERIAŁOWEJ

Niezmiennie od lat Studenckie Koło Naukowe Inżynierii Materiałowej otwarte jest na przeróżne inicjatywy. W tym artykule chciałem się podzielić z Czytelnikami opisem kilku ważniejszych wydarzeń. Między innymi były to: wyjazd na Międzynarodową Konferencję Techniczną w Sewastopolu na Krymie, organizacja XXIII Lubelskiego Rajdu Pojazdów Zabytkowych na Politechnice Lubelskiej, wyjazd dydaktyczny do zakładów LHS Bortatycze, że o przygotowaniach do TYGIEL 2009 i VI Lubelskiego Festiwalu Nauki nie wspomnę.

Kiedy dowiedzieliśmy się od zaprzyjaźnionego Studenckiego Koła Naukowego INFORMATYK o organizowanym

przez prof. Wiktora Taranenkę z Instytutu Technologicznych Systemów Informacyjnych wyjeździe na konferencję w Sewastopolu, od razu przystąpiliśmy do opracowania referatów. Nasz wyjazd trwał od 15 do 25 maja 2009 r. Konferencja odbyła się 19-22.05.2009 r. w Uniwersytecie Sewastopolskim. Prezentacje przedstawili student Grzegorz Brzostowski, mgr inż. Jacek Caban i doktorant z naszej katedry mgr inż. Mirosław Szala. Po uzyskaniu ostatnich wytycznych dotyczących wyjazdu od opiekuna koła dr inż. Leszka

Gardyńskiego na Pikniku Politechniki, o godzinie 22.00 pożegnaliśmy się i wyruszyliśmy z parkingu Wydziału Mechanicznego w kierunku naszej wschodniej granicy. Podróż była długa, ale przebiegała w miłej atmosferze. Dzięki zabawom integracyjnym wszyscy bardzo szybko się poznali, a właściwości teleportacyjne ukraińskiej kolei zaskoczyły chyba wszystkich uczestników. Sewastopol przywitał nas piękną pogodą, różnorodnością kontrastów i otwartością mieszkańców. Tu dopiero odkryliśmy potęgę Internetu! Szybko nawiązaliśmy kontakt z sympatycznymi studentkami, które pokazały nam uroki tego wspaniałego miasta. Wzbogaceni wiedzą wyruszyliśmy dalej podziwiać uroki Krymu. Dla niektórych z nas słowa dobrze znanej piosenki „Hej sokoly” nabrały całkowicie nowego znaczenia.

Na brak obowiązków po powrocie z konferencji nie mogliśmy narzekać. Braliśmy czynny udział w organizacji i obsłudze XXIII Lubelskiego Rajdu Pojazdów Zabytkowych 28-30.05.2009 r. W rajdzie brało udział 58 załóg. Pierwszego

dnia rajdu zmagania przebiegały na trasie Nasuwów-Lubarów-Kozłówka. Drugi dzień zarezerwowany był dla Lublina. Po próbie sportowej na Torze przy ul. Zemborzyckiej przyszedł czas na wystawę pojazdów przy Wydziale Mechanicznym PL. Zawodnicy musieli zmierzyć się również z testem wiedzy technicznej, po którym mogli się posilić gorącymi napojami i słodyczami. Rektor Politechniki prof. Marek Opielak nagroził najlepszą załogę Pucharem. Rajd Pojazdów Zabytkowych był formą promocji powstającego Muzeum Politechniki. Uczestnikom rajdu bardzo podobał się przystanek na Politechnice. Będziemy chcieli, aby był to stały punkt tego fascynującego wydarzenia promującego nie tylko nasze miasto, ale całą Lubelszczyznę.

Po wielu przyjemnych majowych świętach i wydarzeniach trzeba było przestawić front i ruszyć do walki na zaliczenia i egzaminy. Każda sesja na szczęście kiedyś się kończy. Wspólnie z kołem INFORMATYK koniec sesji uczciliśmy wyjazdem dydaktycznym do zakładów remontowych lokomotyw LHS Bortatycze 26.06.2009 r. Na miejscu zapoznano

nas ze strukturą zakładu i technologią napraw lokomotyw wykorzystywanych przez PKP, a także tabor wschodnich sąsiadów. Ogromne wrażenie zrobiły na nas silniki spalinowe w układzie R6 oraz V12, napędzające lokomotywy. Następnie zwiedziliśmy Muzeum Wojskowe w Zamościu, zagrodę Guciów obok Zwierzyńca, Krasnobród i skosztowaliśmy świeżego piwa Zwierzyńiec w pijalni obok browaru. Dziękujemy wszystkim uczestnikom wyjazdów za wspaniałą atmosferę i niezapomniane przeżycia. Dokumentaliści Strefy 505 pozostają na posterunku, do zobaczenia po wakacjach.

Jacek Caban

Wydział Mechaniczny

ROZWÓJ KADRY NAUKOWEJ

Stopnie doktora nauk technicznych w dyscyplinie naukowej *budowa i eksploatacja maszyn* uzyskali:

- **mgr inż. Paweł Lonkwić** (temat rozprawy: *Identyfikacja procesu zużycia pary kinematycznej koło-lina z wykorzystaniem sygnału akustycznego*; promotor: dr hab. inż. Jerzy Lipski, prof. PL);
- **mgr inż. Marek Borowiec** (temat rozprawy: *Badania drgań nieliniowych zawieszenia pojazdów samochodowych*; promotor: dr hab. Grzegorz Litak, prof. PL);
- **mgr inż. Dariusz Wołos** (temat rozprawy: *Zwiększenie niezawodności technologicznej obróbki toczeniem wałków o małej sztywności*; promotor: dr hab. inż. Antoni Świć, prof. PL).

Stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie naukowej *mechanika* uzyskał **mgr inż. Krzysztof Kęćik** (temat rozprawy: *Drgania regularne i chaotyczne nieliniowego układu mechanicznego wahadłem fizycznym*; promotor: dr hab. inż. Jerzy Warmiński, prof. PL).

*

Otwarte przewody doktorskie w dyscyplinach *budowa i eksploatacja maszyn* i *mechanika*:

- **mgr inż. Adam Klasik** (temat rozprawy: *Badanie kompozytów aluminiowych w aspekcie wielokrotnego wykorzystania w budowie maszyn na przykładzie tarcz hamulcowych*; promotor: prof. dr hab. inż. Jerzy Sobczak),
- **mgr inż. Grzegorz Kłosowski** (temat rozprawy: *Sterowanie transportem wewnętrznym z zastosowaniem metod sztucznej inteligencji*; promotor: dr hab. inż. Jerzy Lipski, prof. PL),
- **mgr inż. Arkadiusz Gola** (temat rozprawy: *Metodyka doboru podsystemu obrabiarek w elastycznym systemie produkcyjnym części klasy korpus*; promotor: dr hab. inż. Antoni Świć, prof. PL),
- **mgr inż. Jakub Szabelski** (temat rozprawy: *Identyfikacja układu dynamicznego toczenia wałków o małej sztywności*; promotor: dr hab. inż. Antoni Świć, prof. PL).

Aneta Krzyżak

DZIAŁALNOŚĆ, PATENTY I WYNAŁAZKI

Wśród osiągnięć Katedry Silników Spalinowych i Transportu można wymienić pozyskanie dotacji na podstawową działalność statutową, w ramach której uruchomiono w laboratorium wieloskładnikowy analizator gazów SESAM FTIR (sprzęt zakupiono w 2008 r.). Jest to bardzo nowoczesne urządzenie, pozwalające na równoczesny pomiar zawartości do 25 składników w spalinach silników benzynowych lub wysokoprężnych, zasilanych paliwami konwencjonalnymi (benzyna, olej napędowy) lub alternatywnymi (biodiesel, CNG, LPG, etanol). Pomiar odbywa się metodą FTIR (spektroskopia w podczerwieni

wykorzystująca szybką transformację Fouriera). Jest to pierwsze urządzenie o tak dużych możliwościach badawczych w Polsce. Nowy analizator spalin SESAM FTIR w zdecydowany sposób poszerzył możliwości badawcze Katedry Silników Spalinowych i Transportu i otwiera szerokie pole do działania w zakresie badań emisji toksycznych składników spalin, w aspekcie rozwoju nowych systemów spalania, stosowania paliw alternatywnych czy też oceny wpływu stanu technicznego silnika na jego emisyjność.

Dariusz Piernikarski

*

Prof. dr hab. inż. Mirosław Wendeker, przewodniczący; dr inż. Piotr Jakliński, członek Zespołu Programowego Komitetu Organizacyjnego; pracownicy Katedry Termodynamiki, Mechaniki Płynów i Napędów Lotniczych zorganizowali Silnikowe Warsztaty Doktoranckie w Lublinie 2-4.04.2009 r. Warsztaty miały zasięg ogólnopolski (uczestniczyli przedstawiciele Politechnik: Warszawskiej, Poznańskiej, Opolskiej, Gdańskiej, Rzeszowskiej, Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej i przedstawiciele przemysłu z Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Samochodów Małolitrażowych „Bosmal” w Bielsku Białej i Opla Energozom Sp. z o.o. w Lublinie). W warsztatach wziął udział również doktorant realizujący pracę za granicą. Referat wprowadzający wygłosił prof. Wendeker pt. „Jak napisać silnikową rozprawę doktorską?”, a jeden z jego doktorantów miał prezentację. Natomiast mgr inż. Anna Warmińska zaprezentowała pracę pt. „Badania strat energii napędowej w sprężarkowych chłodziarkach zanurzeniowych”.

Stefan Laskowski

WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA

8-13.03.2009 r. prof. Paweł Drożdźiel oraz dr inż. Leszek Krzywonos w ramach programu ERASMUS wygłosili 8-godzinne wykłady dla studentów Department of Road and City Transport, Faculty of Operation and Economics of Transport and Communications University of Žilina.

Od lewej stoją: Leszek Krzywonos, Paweł Drożdźiel, Štefan Liščák (University of Žilina)

Także w ramach programu ERASMUS prof. Paweł Drożdziel oraz dr inż. Leszek Krzywonos, 18-22.04.2009 r. odwiedzili ponownie i wygłosili wykłady na Uniwersytecie w Żylinie. Spotkali się z prof. Vladimírem Hlavňą Kierownikiem Katedry, Faculty of Mechanical Engineering.

Od lewej stoją: Paweł Drożdziel, Vladimír Hlavňa (University of Žilina), Leszek Krzywonos

Irina Pater

KONFERENCJE

Konferencja „Fizyka Uszkodzeń Eksploatacyjnych”, Lublin, 14-15.05.2009 r.

Współorganizatorami konferencji byli: Zespół Systemów Eksploatacji SPE KBM PAN, Komisja II Podstaw i Zastosowań Fizyki i Chemii w Technice i Rolnictwie PAN oddział w Lublinie, Wydział Mechaniczny Politechniki Lubelskiej, Polskie Naukowo-Techniczne Towarzystwo Eksploatacyjne. W konferencji uczestniczyło 58 osób reprezentujących Uniwersytet w Żylinie, Politechniki: Warszawską, Poznańską, Białostocką, Świętokrzyską, Śląską, Akademię Górniczo-Hutniczą, Instytut Transportu Samochodowego, Akademię Morską w Szczecinie, Akademię Marynarki Wojennej w Gdyni, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski, Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych, Wyższą Szkołę Oficerską Wojsk Lądowych, Szkołę Główną Służby Pożarniczej, Uniwersytet Medyczny w Lublinie, Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie, Instytut Agrofizyki PAN w Lublinie, Wyższą Szkołę Ekonomii i Innowacji w Lublinie oraz Politechnikę Lubelską.

Konferencję otworzyli: Rektor Politechniki Lubelskiej prof. Marek Opielak, Prezes Oddziału Polskiej Akademii Nauk w Lublinie prof. Jan Gliński, członek rzeczywisty PAN, Przewodniczący Sekcji Podstaw Eksploatacji Komitetu Budowy Maszyn PAN prof. Stanisław Radkowski oraz Prezes Polskiego Naukowo-Technicznego Towarzystwa Eksploatacyjnego prof. Andrzej Niewczas.

Tematem przewodnim konferencji była aplikacja wyników badań z zakresu fizyki uszkodzeń eksploatacyjnych w technice, medycynie i rolnictwie. Tematyka referatów dotyczyła uszkodzeń eksploatacyjnych środków transportu oraz układów biomechanicznych, a także fizykalnych podstaw uszkodzeń mechanicznych i korozyjnych. Podczas

czterech sesji wygłoszono 14 referatów, zaprezentowano także 24 referaty w formie plakatów. Wydano zbiór streszczeń zgłoszonych prac. Pełne teksty referatów zostaną opublikowane w kwartalniku „Eksploatacja i Niezawodność” oraz w cyklicznym wydawnictwie „Motrol. Motoryzacja i Energetyka Rolnictwa”.

Konferencja została oceniona pozytywnie przez uczestników. Umożliwiła wymianę doświadczeń wielu zespołów badawczych. Planowane jest zorganizowanie kolejnej konferencji w 2011 roku.

Aneta Krzyżak

VIII INTERNATIONAL TECHNICAL SYSTEMS DEGRADATION SEMINAR, Liptowski Mikuláš, 15-18.04.2009 r.

W seminarium uczestniczyli: prof. Józef Jonak (jako przewodniczący komitetu organizacyjnego), prof. Paweł Drożdziel (jako skarbnik konferencji), dr inż. Janusz Kisiel, dr inż. Leszek Krzywonos (jako członek Komitetu organizacyjnego) i mgr inż. Łukasz Jedliński. Seminarium współorganizowały: Sekcja Podstaw Eksploatacji Komitetu Budowy Maszyn PAN, Polskie Naukowo-Techniczne Towarzystwo Eksploatacyjne, Polskie Towarzystwo Diagnostyki Technicznej, Polskie Towarzystwo Tribologiczne, SDS Slovenská dopravná spoločnosť pri Slov. akademii vied Žilina, University of Žylinie, Slowacja, Armed Forces Academy of general M.R. Štefánik in Liptovský Mikuláš, Slowacja, Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych Politechniki Warszawskiej, Wydział Mechaniczny Politechniki Lubelskiej.

Dr Janusz Kisiel oraz prof. Józef Jonak wygłosili referat pt.: *Wstępne badania przydatności wybranych dyskryminant w monitorowaniu stanu przekładni śmigłowca SW-4*, zaś prof. Józef Jonak oraz mgr Łukasz Jedliński przedstawili referat pt.: *Ocena jakości montażu przekładni stożkowej na podstawie analizy sygnału drganiowego*.

Prof. Paweł Drożdziel oraz dr Leszek Krzywonos zaprezentowali plakat naukowy pt.: *THE INFLUENCE OF START-UP NUMBER ON THE ENGINE TECHNICAL SYSTEMS DEGRADATION*.

Uczestnicy VIII INTERNATIONAL TECHNICAL SYSTEMS DEGRADATION SEMINAR

Irina Pater

*

W kwietniu 2009 r. pracownicy Katedry Silników Spalinowych i Transportu brali udział w Międzynarodowej Konferencji Naukowej „TRANSBALTICA 2009” współorganizowanej przez Wydział Inżynierii Transportu (VGTU Faculty of Transport Engineering) Uniwersytetu Wileńskiego, litewskie Ministerstwo Komunikacji oraz Międzynarodowe Zrzeszenie Przewoźników Drogowych (International Federation of Freight Forwarders Associations – FIATA). Konferencję zorganizowano w Wilnie. Tematyka obejmowała takie zagadnienia, jak: polityka transportowa, logistyka i zarządzanie w transporcie, techniczne aspekty transportu kołowego i szynowego oraz techniczne aspekty wykorzystania różnych środków transportu. Pracownicy katedry podczas konferencji TRANSBALTICA 2009 ogłosili referat naukowy nt. „Systemy zarządzania bezpieczeństwem transportu żywności w świetle standardów krajowych i międzynarodowych”.

Dariusz Piernikarski

*

Sesja plenarna konferencji Fuels'2009

Dr inż. Zbigniew Kiernicki z Katedry Pojazdów Samochodowych wziął udział w konferencji naukowej “International Colloquium Fuels 2009”, odbywającej się w Stuttgarcie 14-15.01.2009 r. Wygłosił dwa referaty pt. “Some Properties of Sting Type Fuel in Comparison to Chosen Biofuels” oraz “Chosen Properties of the Fuel Obtained from Polyolefin’s Catalytic Cracking”, których autorami byli Z. Kiernicki, L. Hys i J. Sawa. W konferencji wzięło udział ponad 200 naukowców z 21 krajów, m.in.: Szwajcarii, USA, W. Brytanii, Niemiec, Australii, Japonii, Brazylii, Węgier, Francji, Korei, Singapuru, Tajlandii. Choć w programie konferencji nie było imprez typu zwiedzanie miasta, to podczas przejazdu koleją miejską można było obserwować ciekawą zabudowę Stuttgartu.

Zbigniew Kiernicki

IX Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Techniczna „Technologiczne Systemy Informacyjne w Inżynierii Produkcji i Kształceniu Technicznym”, 4-5.06.2009 r., Kazimierz Dolny

Organizatorami konferencji byli: Lubelskie Towarzystwo Naukowe – IV Wydział Nauk Technicznych, Instytut Technologicznych Systemów Informacyjnych, Narodowy Uniwersytet Techniczny w Sewastopolu, Stowarzyszenie Inżynierów

i Techników Mechaników Polskich, Oddział w Lublinie oraz Katedra Organizacji Przedsiębiorstwa Politechniki Lubelskiej.

Konferencja organizowana jest cyklicznie od 1998 roku. Głównym organizatorem był zawsze Instytut Technologicznych Systemów Informacyjnych, a przewodniczącymi Komitetu Naukowego w bieżącym roku prof. Antoni Świć oraz prof. Jerzy Lipski.

Celem konferencji jest prezentacja wyników nowych badań i wymiana doświadczeń ośrodków krajowych i zagranicznych.

W skład Komitetu Naukowego wchodzi wybitni naukowcy z wielu krajowych i zagranicznych (Rosja, Ukraina, Białoruś, Serbia, Słowacja, Armenia, Rumunia, Francja, Meksyk) ośrodków naukowych.

W konferencji uczestniczyło 56 osób z polskich ośrodków naukowych oraz 12 gości z zagranicy.

Podczas konferencji zaprezentowano 63 referaty, które przedstawili m.in.: prof. prof. Leszek Kawęcki (Meksyk), Edward Berliner (Rosja), Mikulaś Hajduk (Słowacja), Aleksander Haczekiewicz (Ukraina), Tadeusz Nieszporek (Politechnika Częstochowska), Henryk Czarnecki (Politechnika Częstochowska), Jerzy Stamirowski (Politechnika Świętokrzyska), Zbigniew Banaszak (Politechnika Koszalińska) oraz Józef Matuszek (ATH Bielsko-Biała), a także liczne grono pracowników naukowych Politechniki Lubelskiej.

Tematyka konferencji obejmowała:

- technologiczne systemy informacyjne w procesach produkcyjnych;
- technologiczne systemy informacyjne w kształceniu;
- projektowanie i automatyzacja procesów produkcyjnych;
- komputerowo zintegrowane systemy wytwarzania (CIM);
- systemy eksperckie i symulacja procesów produkcyjnych;
- współdziałanie elementów maszyn i maszyn w systemach technologicznych;
- nowe materiały i technologia ich otrzymywania;
- zastosowanie metod sztucznej inteligencji w przemyśle;
- e-biznes;
- sterowanie procesami logistyki, magazynowania i przygotowania produkcji;
- postęp w technologii maszyn;
- komputerowe wspomaganie projektowania konstrukcji;
- inżynieria materiałowa, nowoczesne materiały i technologie;

- budowa, eksploatacja, badania pojazdów samochodowych i silników spalinowych;
- ochrona środowiska a rozwój techniki;
- automatyzacja i sterowanie jakością.

Czas wolny przeznaczono na zwiedzanie Kazimierza i wspólne biesiadowanie przy ognisku.

Tomasz Kusz

Wydział Elektrotechniki i Informatyki

ROZWÓJ KADRY NAUKOWEJ

Postanowieniami Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego 2 pracownikom Wydziału nadany został tytuł profesora:

- **dr hab. inż. Waldemarowi Wójcikowi, prof. PL** (postanowienie Prezydenta RP z dnia 11.02.2009 r.);
- **dr hab. Markowi Kosmuliemu, prof. PL** (postanowienie Prezydenta RP z dnia 3.04.2009 r.).

*

Od stycznia do czerwca 2009 r. odbyło się 5 obron rozpraw doktorskich:

- **mgr inż. Michał Łanczont** (asystent w Instytucie Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii WEiI PL), temat rozprawy: *Schematy zastępcze nadprzewodnikowych ograniczników prądu w stanach ustalonych i przejściowych*, promotor: prof. dr hab. inż. Tadeusz Janowski;
- **mgr inż. Krzysztof Kolano** (asystent w Katedrze Napędów i Maszyn Elektrycznych WEiI PL), temat rozprawy: *Sterowanie układów napędowych dźwigów osobowych z silnikiem indukcyjnym*, promotor: dr hab. inż. Wojciech Jarzyna, prof. PL;
- **mgr inż. Dariusz Bober** (asystent w Instytucie Informatyki WEiI PL), temat rozprawy: *Hierarchiczny system sterowania zużyciem energii elektrycznej*, promotor: prof. dr hab. inż. Wołodimir Harbarchuk;
- **mgr inż. Piotr Lewiński** (doktorant studiów doktoranckich na WEiI PL), temat rozprawy: *Wpływ zakłóceń wywołanych wyższymi harmonicznymi na parametry pracy wyzwalaczy termicznych i elektromagnetycznych*

wykorzystywanych w wyłącznikach silnikowych, promotor: dr hab. inż. Henryka Danuta Stryczevska, prof. PL.

W pierwszej połowie 2009 r. **mgr Iwona Malinowska** (asystentka w Katedrze Matematyki WEiI PL) uzyskała stopień doktora na Wydziale Matematyki, Fizyki i Informatyki Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, temat rozprawy: *Wartości rekordowe w problemach statystycznych i charakterystycznych*, promotor: prof. dr hab. Dominik Szynal.

*

Rada Wydziału wszczęła następujące przewody doktorskie:

- **mgr inż. Łukasz Adamczyk** (doktorant studiów doktoranckich na WEiI PL), temat rozprawy: *Analiza procesu ograniczania udarowych prądów zwarciovych przez nadprzewodnikowe ograniczniki prądu z uwzględnieniem wpływu zmian ich impedancji*, promotor: prof. dr hab. inż. Tadeusz Janowski;
- **mgr inż. Michał Charlak** (doktorant studiów doktoranckich na WEiI PL), temat rozprawy: *Poprawa jakości pracy układu przeniesienia napędu elektrowni wiatrowej*, promotor: dr hab. inż. Wojciech Jarzyna, prof. PL;
- **mgr inż. Krzysztof Jagiello** (asystent w Instytucie Energetyki Warszawa), temat rozprawy: *Diagnostyka procesu spalania pyłu węglowego w instalacji półtechnicznej*, promotor: prof. dr hab. inż. Waldemar Wójcik;
- **mgr inż. Joanna Michałowska-Samonek** (doktorantka studiów doktoranckich na WEiI PL), temat rozprawy:

Identyfikacja obiektów trójwymiarowych metodą tomografii komputerowej na przykładzie nowotworu gruczołu piersiowego, promotor: dr hab. inż. Andrzej Wacławarczyk, prof. PL.

Alicja Kwiatkowska

ROZWÓJ OFERTY BADAWCZEJ I DYDAKTYCZNEJ

Bon na innowacje

Instytut Informatyki Wydziału Elektrotechniki i Informatyki PL podjął się realizacji usługi badawczo-rozwojowej na rzecz małego przedsiębiorstwa z branży informatycznej, w ramach programu pod nazwą „Bon na innowacje”, ogłoszonego przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości. Usługa dotyczyła diagnozy i przebudowy procesów wytwarzania oprogramowania w przedsiębiorstwie oraz opracowania metody szacowania wielkości projektów informatycznych na wstępnych etapach ich realizacji. Pomimo niewielkiego rozmachu projektu (dofinansowanie netto wyniosło 15 tys. złotych), osiągnięte efekty oraz nawiązanie ścisłej współpracy z przedsiębiorstwem z pewnością zaowocują dalszymi pracami. Już został złożony wniosek o kontynuację prac do Lubelskiej Agencji Wspierania Przedsiębiorczości w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Lubelskiego 2007-2013, Osi Priorytetowej I – Przedsiębiorczość i innowacje, Działanie 1.6 – Badania i nowoczesne technologie w strategicznych dla regionu dziedzinach. Celem działań jest wsparcie procesu opracowania i transferu nowoczesnych technologii do mikro, małych i średnich przedsiębiorstw.

Marek Miłoś

Informatyczne studia wyższe II stopnia jako drugi zawód

Instytut Informatyki WEiI kontynuuje realizację projektu Tempus TEMPUS CD_JEP-26235-2005 pod nazwą „Informatyczne studia wyższe drugiego stopnia jako drugi zawód”. Konsorcjum uczelni wyższych z Unii Europejskiej: (Uniwersytet im. P. Mendesa w Grenoble (Francja) – koordynator programu, Państwowy Uniwersytet w Biszkeku (Kirgistan), Politechnika Lubelska, Uniwersytet Genueński (Włochy) oraz Uniwersytet Alikante (Hiszpania). Politechnika Lubelska wdraża w ramach tego projektu nowy program informatycznych studiów wyższych w Kirgiskim Państwowym Uniwersytecie w Biszkeku.

Marek Miłoś

Studia podyplomowe „Technologie informatyczne”

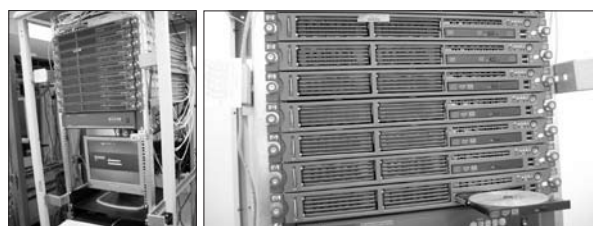
Instytut Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii WEiI realizuje projekt „Nowoczesna edukacja — rozwój potencjału dydaktycznego Politechniki Lubelskiej” współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego. W ramach projektu uruchomiono studia podyplomowe „Technologie informatyczne”. Zakres tematyczny studiów obejmuje: projektowanie systemów informatycznych, systemy operacyjne Windows i Novell, projektowanie stron WWW, system operacyjny Linux,

grafikę komputerową, aplikacje biurowe, bazy danych. Studia trwać będą dwa semestry i zakończone będą egzaminem dyplomowym. Pierwsza edycja studiów rozpoczęła się w lutym 2009 r.

Sławomir Przyłucki

Klaster obliczeniowy

W Instytucie Informatyki WEiI uruchomiono specjalistyczny klaster obliczeniowy, który wspomagał będzie badania na rzecz przemysłu, jak i prace badawcze prowadzone w ramach prac magisterskich i doktorskich.

Komputerowy klaster obliczeniowy w Instytucie Informatyki PL

Magdalena Latkowska

KONFERENCJE, SEMINARIA

Wydziałowe seminarium naukowe

8.06.2009 r. odbyło się wydziałowe seminarium naukowe, na którym prof. dr hab. inż. Tadeusz Kaczorek zaprezentował wykład pt. *Badanie stabilności dodatnich układów z opóźnieniami*.

Alicja Kwiatkowska

VI Międzynarodowa Konferencja NEET 2009

23-26.06.2009 r. w Zakopanem odbyła się Międzynarodowa Konferencja „New Electrical and Electronic Technologies and Their Industrial Implementation”. Organizatorem konferencji była Katedra Urządzeń Elektrycznych i Techniki Wysokich Napięć WEiI. Współorganizatorami konferencji byli: Państwowy Uniwersytet Białoruski w Mińsku (Białoruś), Białoruski Państwowy Uniwersytet Techniczny w Mińsku (Białoruś), Białoruski Państwowy Uniwersytet Pedagogiczny w Mińsku (Białoruś), Uniwersytet im. Vytautasa Magnusa w Kownie (Litwa), Uniwersytet Przykarpaccki (Ukraina).

Konferencja była poświęcona prezentacji osiągnięć i wyników badań w dziedzinie elektrotechniki i elektroniki oraz wymianie doświadczeń naukowców i praktyków z krajów Europy i innych kontynentów. Tematyka konferencji obejmowała następujące zagadnienia:

- nowe rozwiązania konstrukcyjne urządzeń elektrycznych;
- techniki mikroprocesorowe w układach sterowania i automatyki;
- technologie stosowane w mikroelektronice;
- materiały stosowane w elektrotechnice i elektronice oraz metody ich modyfikacji;
- symulacja komputerowa procesów technologicznych;

- wykorzystanie technik optoelektronicznych do monitoringu przebiegu procesów technologicznych i pracy urządzeń;
- technologie elektrostatyczne i ich zastosowanie w przemyśle i ochronie środowiska;
- nowoczesne systemy ochrony i przesyłu informacji;
- doświadczenia i trudności we wdrażaniu nowych technologii.

Sławimir Przyłucki

Jubileuszowa Konferencja REE'09

Zakład Elektrowni i Gospodarki Energetycznej, wchodzący w skład Katedry Energetyki i Elektrochemii, po raz 15 był wraz ze Stowarzyszeniem Elektryków Polskich, Oddział Lubelski współorganizatorem Konferencji Naukowo-Technicznej „Rynek Energii Elektrycznej”. Jubileuszowa konferencja REE'09 odbyła się pod hasłem „Zagrożenia i nowe wyzwania”.

Konferencje „Rynek Energii Elektrycznej” cieszą się uznaniem zarówno w środowisku naukowym, jak i w kręgu praktyków-pracowników instytucji i przedsiębiorstw energetycznych. Każdorazowo w konferencji bierze udział ponad 300 uczestników. Tegoroczna edycja odbyła się pod patronatem Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki Ministerstwa Gospodarki oraz Prezesa Stowarzyszenia Elektryków Polskich.

Sławimir Przyłucki

I Międzynarodowa Konferencja IIET 2009

29-30.06.2009 r. WEiI zorganizował pierwszą, międzynarodową konferencję „Intelligent Information and Electronic Technology”. Współorganizatorem był Glushkov Institute of Cybernetics z Ukrainy. Była to pierwsza konferencja, która podjęła próbę dyskusji nad zagadnieniami sztucznej inteligencji i elektroniki. Głównym celem IIET 2009 było położenie podwalin pod współpracę badaczy zajmujących się szeroko rozumianą tematyką wykorzystania technik sztucznej inteligencji, jak również stworzenie platformy pomiędzy ośrodkami wschodniej i zachodniej Europy. Tematyka konferencji obejmowała, m.in.:

- zastosowanie technik sztucznej inteligencji;
- elektronika biomedyczna;
- inteligentne systemy rozproszone;
- zarządzanie informacją i jej bezpieczeństwo;
- inteligentne algorytmy analizy danych i modelowania systemów tems;
- systemy adaptacyjne i uczące się.

Sławimir Przyłucki

Sympozjum doktoranckie I2PhDW2009

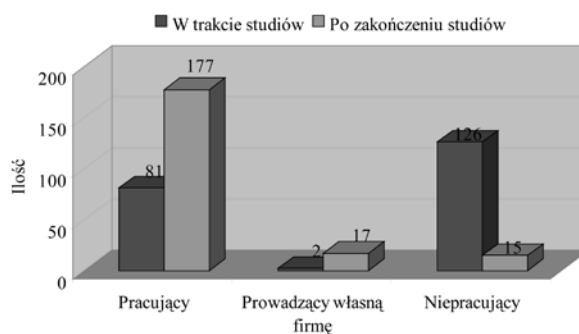
WEiI uczestniczył w organizacji międzynarodowego spotkania doktorantów „International Interdisciplinary PhD Workshop”. Współorganizatorami sympozjum byli: Instytut Elektrotechniki w Warszawie oraz AGH w Krakowie. Sympozjum odbyło się w Szklarskiej Porębie 10-13.05.2009 r. Tematyka sympozjum obejmowała zagadnienia energoelektroniki, matematyki stosowanej, bioinżynierii, informatyki oraz telekomunikacji.

Sławimir Przyłucki

JAKOŚĆ KSZTAŁCENIA W OPINII ABSOLWENTÓW

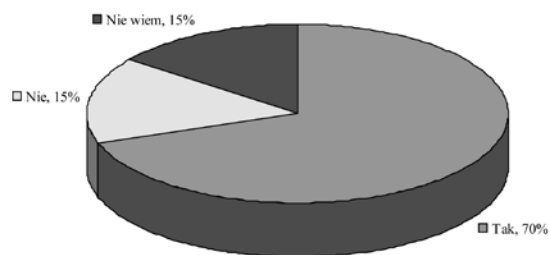
Sytuacja absolwentów polskich uczelni jest relatywnie niezbyt często postrzegana jako przedmiot specjalistycznych badań. Wiele szkół wyższych nie prowadzi obserwacji wpływu studiów na warunki życia ludzi, którzy ukończyli proces edukacji. Ponadto, dla znacznej liczby ośrodków szkolnictwa wyższego opinia ich absolwentów na temat jakości i efektywności kształcenia jest także poza zakresem zainteresowań. Zjawisko to jest tym bardziej niepokojące z uwagi na bardzo trudne zarządzanie uczelniami lub wydziałem (w kontekście pedagogicznym), przy braku informacji dotyczących różnych aspektów życia studentów, po ukończeniu studiów, jak na przykład późniejszy rozwój zawodowy, czy też warunki socjalne i ekonomiczne. Świadomość tych zagadnień może zaowocować wprowadzeniem określonych zmian w programach nauczania w celu utrzymania standardów kształcenia w zgodzie z nieustannie rozwijającą się technologią oraz rosnącymi wymaganiami, stawianymi przed współczesnymi inżynierami. Dlatego też, przeprowadzone zostały badania, mające na celu prześwietlenie sytuacji absolwentów Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej oraz skorelowanie jej z poziomem jakości kształcenia, co z kolei pozwoliło na sformułowanie odpowiednich wniosków i ocen.

Na podstawie otrzymanych wyników i przeprowadzonej analizy ankiet wypełnionych przez 209 respondentów można zdefiniować wartość dodaną procesu kształcenia jako mierzalnego wskaźnika. Określa on, w jaki sposób studia wpłynęły na życie absolwenta. Możliwe jest oszacowanie tej wartości na podstawie przeglądu aktywności zawodowej respondentów w trakcie oraz po zakończeniu studiów. Wizualizację takiej analizy przedstawia rys. 1.

Rys. 1. Zmiany statusu zawodowego respondentów w trakcie oraz po ukończeniu studiów

Jak widać, w trakcie studiów jedynie 38,8% ankietowanych osób było zatrudnionych, przy czym bardzo niewiele z nich prowadziło własne przedsiębiorstwo. Jednakże po ukończeniu studiów sytuacja zmieniła się znacząco, tzn. niemalże 85% absolwentów było w stanie znaleźć pracę. Ponadto znacząco wzrosła liczba osób prowadzących własną działalność. Niektórzy spośród przebadanych absolwentów nie byli w stanie znaleźć pracy, jednakże należy zauważyć, że odsetek takich osób jest stosunkowo niewielki i wynosi 7,2%.

Rys. 2. Struktura deklaracji ponownego wyboru ukończonego kierunku studiów

Rys. 2 przedstawia strukturę odpowiedzi wszystkich respondentów na pytanie dotyczące chęci ponownego wyboru ukończonego kierunku studiów. Istotne jest, że aż 70% ankietowanych wybrałoby po raz drugi ten sam proces kształcenia,

którego uczestnikami byli wcześniej. W tym kontekście można stwierdzić, że wspomniane 70% absolwentów ma pozytywną opinię na temat jakości kształcenia w Politechnice Lubelskiej.

Otrzymane w trakcie badań wyniki oraz wyciągnięte wnioski zostały szeroko omówione w artykule *A feedback from the graduates as a basis of quality of education assessment. Case-study research at Lublin University of Technology*, przedstawionym i dyskutowanym w czerwcu 2009 roku na dwudziestej dorocznej konferencji European Association for Education in Electrical and Information Engineering EAEEIE 2009 w Walencji. Materiały konferencyjne, wraz z przytoczonym artykułem, zostaną wydane przez Institute of Electrical and Electronics Engineers (IEEE) w formie publikacji papierowej oraz elektronicznej.

Andrzej Wac-Włodarczyk, Piotr Billewicz

Wydział Budownictwa i Architektury

ROZWÓJ KADRY NAUKOWEJ

29.01.2009 r. odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej **mgr inż. Daniela Wałacha** pt. *Rozwarcie rys ukośnych w przypodporowej strefie belek wykonanych z betonu wysokowartościowego*. Rozprawa powstała pod kierunkiem prof. dr hab. inż. Tadeusza Ciężaka.

*

21.05.2009 r. otwarty został przewodnik doktorski **mgr inż. Tomasz Nicera** pt. *Przyczepność tynków wapiennych do podłoża z opoki wapienstej*. Promotorem pracy jest dr hab. inż. Bogusław Szmygin, prof. PL z Katedry Konserwacji Zabytków WBiA.

WYDARZENIA

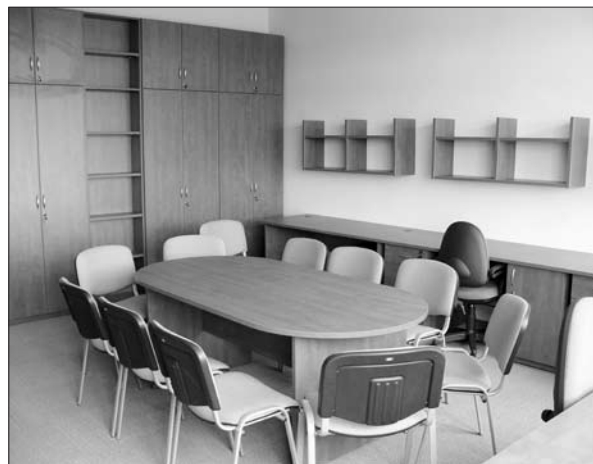
Przekształcenie wydziału

30.04.2009 r. Senat Politechniki Lubelskiej podjął uchwałę dotyczącą przekształcenia Wydziału Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej w **Wydział Budownictwa i Architektury**. Uchwała weszła w życie z dniem podpisania przez Rektora, z mocą obowiązującą od dnia 1.07.2009 r. Obecna struktura organizacyjna wydziału, a także kadra naukowo-dydaktyczna spełnia wymogi uprawniające do kształcenia na studiach I i II stopnia na dwóch kierunkach: budownictwie oraz architekturze i urbanistyce, a także do działalności naukowej, dydaktycznej i badawczej jednostki w zakresie obu dyscyplin.

Został ogłoszony konkurs na nowe logo wydziału. Szczegóły na stronie internetowej: <http://www.wibis.pollub.pl>.

Remont wydziału

Trwa remont wydziału. Prace rozpoczęły się jesienią 2008 r. i trwają do chwili obecnej. Wkrótce zostaną oddane do użytkowania piętra V i IV. Na czas wakacji zaplanowana była intensyfikacja prac.

Piętro V – gotowe do użytkowania

BADANIA NAUKOWE

Dr Justyna Jaroszyńska-Wolińska jest w trakcie realizacji badań naukowych w ramach projektu habilitacyjnego, pt. *Analiza procesu usuwania NOx z wykorzystaniem ozonu*, finansowanego z funduszy Ministerstwa Nauki i Informatyzacji.

Piętro IV – ostatnie prace wykończeniowe

Tematyka procesów plazmochemicznych i ich diagnostyka, plazmowa synteza związków, zastosowanie plazmy w nakładaniu cienkich warstw powierzchni oraz zastosowanie technologii plazmowych w ochronie środowiska jest przedmiotem jej badań naukowych.

W szczególności tematyka usuwania tlenków azotu i poszukiwanie efektywnej i ekonomicznej metody ich utylizacji pozostaje od wielu lat w obszarze zainteresowań dr Wolińskiej.

Obecność NO_x w powietrzu jest problemem aktualnym i ważnym technologicznie ze względu na wysokie koszty stosowania obecnych metod i różnorodność źródeł emisji. Stosowane obecnie technologie selektywnej katalitycznej redukcji (SCR) oraz selektywnej niekatalitycznej redukcji (SNCR) wymagają użycia dodatkowych substancji, takich jak amoniak lub mocznik. Metody katalitycznej redukcji wymagają wysokich temperatur, co w warunkach przemysłowych przy dużych ilościach gazu może być kosztowne. Uzyskanie ponad 90% redukcji NO_x jest bardzo kosztowne dla małych kotłowni i wymaga dużych objętości przerobowych gazu.

Metody utleniające ze względu na ich bezodpadowość i dużą efektywność zwłaszcza z wykorzystaniem ozonu stały się przedmiotem rozległych badań. O dużej aktualności tego tematu świadczą próby komercjalizacji procesu usuwania NO_x ozonem przez amerykańską Agencję Ochrony Środowiska (U.S. EPA) w ramach programu oceny środowiska (Environmental Technology Verification program ETV). Obecnie jest w budowie instalacja przemysłowa do usuwania tlenków azotu z gazów odlotowych z wykorzystaniem ozonu w opalanej węglem kotłowni w Toledo, Ohio (USA).

W ciągu ostatniego dziesięciolecia nastąpił również rozwój procesów z użyciem plazmy niskotemperaturowej. Realizacja procesu usuwania NO_x przy użyciu ozonu na skalę techniczną jest obecnie znacznie łatwiejsza. W obecnej chwili czołowi producenci dostarczają bezobsługowe instalacje do wytwarzania ozonu o dowolnej zdolności produkcyjnej i niskich kosztach eksploatacyjnych. Autor omawianego projektu jest współautorem lub autorem 6 zgłoszeń patentowych, z których 3 zakończyły się uzyskaniem patentów związanych z omawianym procesem.

Tak więc można stwierdzić, że aktualnie istnieje znaczna liczba różnych rozwiązań praktycznych dotyczących użycia ozonu w procesie usuwania tlenków azotu z gazów odlotowych.

Piętro III – przygotowania do prac remontowych

Wydaje się jednak, że jest wyraźny brak podejścia teoretycznego pozwalającego na głębsze zrozumienie mechanizmu rządzącego tym procesem. Poznanie tego mechanizmu pozwoli na określenie wpływu różnych czynników na jego przebieg i tym samym na jego optymalizację.

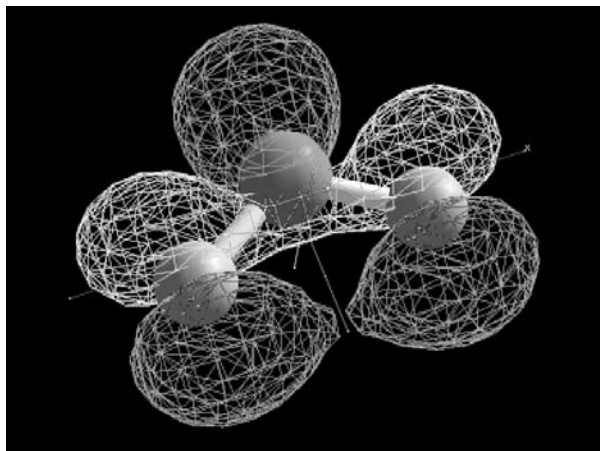
Dr Wolińska podjęła już próbę zbudowania takiego modelu podczas realizacji grantu (projekt Nr 4T09B/2003). Zaproponowano mianowicie model kinetyczny procesu utleniania NO_x mieszaniną tlenu i ozonu. Selekcja tych reakcji elementarnych dokonana została głównie na podstawie ogólnej wiedzy chemicznej, chociaż autor podjął również próbę oceny ważności tych reakcji w oparciu o obliczenia kwantowochemiczne. Ten element proponowanego podejścia teoretycznego nie został w pełni zrealizowany, ponieważ nie udało się wyznaczyć stanów przejściowych w reakcjach NO z ozonem, które w znacznej mierze decydują o mechanizmie procesu.

Dr Justyna Wolińska oraz dr Tony Herbert, Dyrektor Plasma Ireland Ltd

Jednakże zaproponowany model kinetyczny pozwolił na uzyskanie interesujących zależności czasowych stężenia poszczególnych reagentów w trakcie trwania procesu utleniania. Rozwiązanie odpowiedniego układu równań kinetycznych umożliwiło również określenie wpływu najważniejszych czynników tj. stosunku stężeń NO:O₃, temperatury oraz czasu kontaktu reagentów na efektywność procesu. Otrzymane dotychczas wyniki są bardzo zachęcające i zdaniem autora uzasadniają słuszność kontynuowania badań. W szczególności należy podjąć dalsze próby wyznaczenia

stanów przejściowych podstawowych reakcji NO_x z ozonem i tlenem. W tym celu należy przeprowadzić dalsze obliczenia. Zostaną wykorzystane metody oparte na teorii funkcjonalów gęstości (Density Functional Theory=DFT) oraz metody ab initio, takie jak MP2 (Moller-Plasser perturbation theory) oraz CCSD (Coupled Clusters Singles and Doubles). Wspomniane metody ab initio, w przeciwieństwie do metod DFT, poprawnie opisują subtelne oddziaływania międzymolekularne (np. dyspersyjne), które mogą okazać się istotne w przebiegu rozważanych tutaj elementarnych reakcji chemicznych. Obliczenia dotyczyć będą wyznaczenia równowagowych konformacji substratów i produktów poszczególnych reakcji, jak również stanów przejściowych. W przypadku tych ostatnich konieczne będzie użycie najbardziej zaawansowanej metody CCSD (obecnie najwyższy poziom teorii w chemii kwantowej), ponieważ dotychczasowe obliczenia na poziomie DFT in MP2 nie przyniosły oczekiwanych rezultatów. Planowane obliczenia kwantowochemiczne są bardzo skomplikowane i czasochłonne. Ich wykonanie wymaga użycia bardzo specjalistycznych programów komputerowych oraz dostępu do odpowiednio efektywnych maszyn cyfrowych dużej mocy. Część tych obliczeń jest realizowana we własnym zakresie po zakupie specjalistycznego oprogramowania sprzężonego z komputerem wieloprocesorowym. Obliczenia na poziomie metody CCSD oraz MP2 z większymi bazami funkcyjnymi są realizowane we współpracy z ośrodkiem zagranicznym Uniwersytetem of Louisville, USA.

Homo-orbitale dla cząsteczki NO

Dr J. Jaroszyńska-Wolińska od 2002 r. współpracuje z Uniwersytetem of Louisville, z którym Politechnika Lubelska ma podpisaną 10-letnią umowę o współpracy i wymianie studentów. Jak owocna jest ta współpraca, świadczą także przeprowadzone dysertacje studentów w 2008 r. (dr Aneta Mieszawska) i w kwietniu 2009 r. (dr Grzegorz Sztąberek) na Uniwersytecie of Louisville.

Od 1995 r. dr Wolińska współpracuje także z ośrodkiem "Plasma Ireland Ltd. Company" w Irlandii nad wytwarzaniem nowych przemysłowych plazmowych technologii.

Te technologie wykorzystują plazmę otrzymywaną w temperaturach pokojowych i pod ciśnieniem atmosferycznym w celu nakładania powierzchni w szerokim zakresie materiałów. Otrzymane powierzchnie dają materiały o nowych

wartościowych własnościach, na przykład antybakteryjne medyczne tekstylia lub hydrofobowe, a także możliwość nakładania białka lub enzymów w celu ochrony medycznej np. sensorów.

Dr Tony Herbert, Dyrektor "Plasma Ireland Ltd.", który obecnie przebywa w Lublinie powiedział, że współpraca z grupą dr Wolińskiej była krytycznym punktem w rozwoju tej technologii i w rezultacie w marcu 2009 r. został zgłoszony wspólny wniosek patentowy w Irlandii.

PROJEKTY NAUKOWE

W maju 2009 r. został zatwierdzony do finansowania i realizacji przez Komisję Europejską w Brukseli projekt: *Centre of Excellence for Modern Composites Applied in Aerospace and Surface Transport Infrastructure*. Projekt przygotowano w ramach 7. Programu Ramowego Wspólnoty Europejskiej badań, rozwoju technologicznego i wdrożeń. Koordynatorem projektu i osobą odpowiedzialną za realizację zadań badawczych w zakresie materiałów kompozytowych jest **prof. dr hab. inż. Tomasz Sadowski**, Kierownik Katedry Mechaniki Ciała Stałego. Osobą odpowiedzialną za badania w zakresie dynamiki nieliniowej konstrukcji wykonanych z materiałów kompozytowych jest **prof. dr hab. inż. Jerzy Warmiński**, Kierownik Katedry Mechaniki Stosowanej Wydziału Mechanicznego. Administratorem projektu jest pani **mgr Jolanta Sadowska**.

Do konkursu zgłoszono 312 projektów z różnych krajów europejskich. Z tej liczby 16 projektów zatwierdzono do realizacji. Wymieniony projekt został sklasyfikowany na pierwszym miejscu i jako jedyny uzyskał maksymalną liczbę – 15 punktów na 15 możliwych.

W projekcie uczestniczy Politechnika Lubelska oraz 11 uczelni zagranicznych jako instytucje partnerskie: University of Glasgow (Glasgow, Wielka Brytania), University of Aberdeen (Aberdeen, Wielka Brytania), University of Aalborg (Aalborg, Dania), Martin-Luther University (Halle, Niemcy), University of Stuttgart (Stuttgart, Niemcy), University of Ancona (Ancona, Włochy), University La Sapienza (Rzym, Włochy), University of Timisoara (Timisoara, Rumunia), University of Rouse (Ruse, Bułgaria), National University of Athens (Ateny, Grecja), University of Porto (Porto, Portugalia).

Międzynarodowa Rada Naukowa projektu składa się z następujących osób: **prof. Holm Altenbach** (Martin Luther University; Halle, Niemcy), **prof. René de Borst** (Eindhoven University of Technology, Eindhoven, Holandia), **prof. Matthew Cartmell** (University of Glasgow, Glasgow, Wlk. Brytania), **prof. Bhushan Karihaloo** (Cardiff University, Cardiff, Wlk. Brytania), **prof. Stefano Lenzi** (Polytechnic University of Marche, Ancona, Włochy), **prof. Giulio Maier** (Rektor Międzynarodowego Centrum Nauk Mechanicznych, Udine, Włochy), **prof. George Papadopoulos** (National University of Athens, Athens, Grecja), **prof. George Papanicolaou** (University of Patras, Patras, Grecja), **prof. Ryszard Pyrz** (Aalborg University, Aalborg, Dania), **prof. Giuseppe Rega** ("La Sapienza" University of Roma, Roma, Włochy), **prof. Siegfried**

Schmauder (University of Stuttgart, Stuttgart, Włochy), **prof. Marian Wiercigroch** (University of Aberdeen, Aberdeen, Wlk. Brytania), **Mr Paweł Chojnacki** (Polish Aviation Works S.A., Świdnik S.A., Polska) reprezentant regionalnego przemysłu, **Mr Richard Forster** (AIRBUS SAS, Blagnac Cedex, Francja) – reprezentant europejskiego przemysłu lotniczego, **Mr Dimitri K. Karagiannis** (Integrated Aerospace Science Corporation- INASCO, Argypolis, Grecja) – reprezentant małych i średnich przedsiębiorstw EU, **dr Adam Wasilewski** (Prezydent Miasta Lublin) – reprezentant władz lokalnych.

Profesorowie zagraniczni z instytucji partnerskich, eksperci (konsultanci) oraz członkowie Międzynarodowej Rady Naukowej, uczestniczący w projekcie są wybitnymi naukowcami o ugruntowanej renomie międzynarodowej, edytorami czasopism z tzw. „listy filadelfijskiej”, przewodniczącymi naukowych organizacji międzynarodowych oraz członkami odpowiedników PAN-u w swoich krajach, laureatami wielu prestiżowych nagród międzynarodowych.

Prof. dr hab. inż. Tomasz Sadowski

Celem projektu jest kontynuacja i dalszy rozwój aktywności podjętych w europejskim projekcie MTKD-CT-2004-014058 (realizowanym w terminie: 1.04.2005–31.03.2009, koordynowanym przez prof. T. Sadowskiego) obejmujących dalszy rozwój potencjału naukowego PL w zakresie: modelowania materiałów kompozytowych i inteligentnych oraz ich zastosowania w lotnictwie i infrastrukturze

transportowej (drogi i lotniska), modelowania i sterowania dynamiki (nieliniowej) konstrukcji inżynierskich wykonanych z materiałów kompozytowych, rozwoju nowej dyscypliny obejmującej innowacyjne technologie wytwarzania kompozytów unowocześnienie infrastruktury badawczej poprzez zakup aparatury służącej do badania materiałów kompozytowych.

*

8.06.2009 r. **prof. dr. hab. inż. Andrzejowi Fladze**, Kierownikowi Katedry Mechaniki Budowli przyznano środki na realizację projektu badawczego *Wpływ sposobu realizacji warunków brzegowych w metodzie wirów dyskretnych na odpowiedź aerodynamiczną pomostów*. Projekt ten będzie realizowany w ramach pracy doktorskiej **mgr inż. Tomasz Nowickiego**. Celem projektu jest realizacja algorytmów metody wirów dyskretnych w postaci programu komputerowego i weryfikacja tak uzyskanego narzędzia obliczeniowego z badaniami eksperymentalnymi w tunelu aerodynamicznym. Metoda wirów dyskretnych jest relatywnie młodą metodą modelowania przepływów turbulentnych doskonale nadającą się do symulacji interakcji pomiędzy płynem (ciecz lub gaz) i ciałem stałym w przepływie.

Wizualizacja opływu pomostu uzyskana metodą wirów dyskretnych

KONFERENCJA

Międzynarodowa konferencja naukowa Computer Methods in Mechanics CMM 2009, Zielona Góra, 18-21.05.2009 r.

Konferencja organizowana jest cyklicznie co 2 lata od 1973 roku i jest jednym z najważniejszych wydarzeń naukowych w dziedzinie mechaniki komputerowej w Polsce. Tegoroczna edycja konferencji zorganizowana została przez Uniwersytet Zielonogórski.

Wydział Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej był reprezentowany przez prof. Tomasza Sadowskiego

Uczestnicy konferencji naukowej CMM 2009 w Zielonej Górze. Na zdjęciu m.in. prof. Tomasz Sadowski z rodziną, dr Jerzy Podgórski, dr Ewa Błazik-Borowa oraz mgr Tomasz Nowicki (foto organizatorzy)

z Katedry Mechaniki Ciała Stałego oraz przez dr inż. Jerzego Podgórnego, dr inż. Ewę Błazik-Borową i mgr inż. Tomasza Nowickiego z Katedry Mechaniki Budowli. Zaprezentowane zostały prace: Tomasz Sadowski, Vyacheslav N. Burlayenko *Dynamics of sandwich plates weakened by single/multiple debonding*; Tomasz Nowicki, Tomasz Sadowski *Micromechanical studies of local mechanical properties of WC/Co composite under tension and compression*

state, Tomasz Sadowski, Livu Marsavina, Eduard Craciun *On the problem of cracks propagation in orthotropic polymer matrix composite under uniaxial tension*, Ewa Błazik-Borowa *The quality of numerical for the flow around two buildings with different heights*, Jerzy Pogórnski *A proposition of the crack orientation angle criterion for heterogeneous rock-like materials.*

Tomasz Nowicki

Wydział Inżynierii Środowiska

ROZWÓJ KADRY NAUKOWEJ

Dr Artur Pawłowski 4.06.2009 r. uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego, przedstawiając rozprawę *Rzeczywistość zrównoważona – idea, filozofia, praktyka.*

Dr inż. Jacek Czerwiński 7.07.2009 r. uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego, przedstawiając rozprawę *Mechanizmy tworzenia się i rozprzestrzeniania związków dioksynopodobnych w środowisku.*

*

Przed Radą Wydziału Inżynierii Środowiska w roku akademickim 2008/2009 stopień doktora nauk technicznych uzyskała **mgr inż. Małgorzata Franus**. Praca nosi tytuł *Zastosowanie glaukonitu do usuwania śladowych ilości metali ciężkich*. Promotorem był dr hab. inż. Zdzisław Krzowski, prof. PL, zaś recenzentami dr hab. inż. Katarzyna Majewska-Nowak z Politechniki Wrocławskiej oraz prof. dr hab. Lucjan Pawłowski z Politechniki Lubelskiej. Praca została obroniona 19.02.2009 r.

NOMINACJE, WYRÓŻNIENIA

Prof. zw. dr hab. Lucjan Pawłowski został powołany na:

- przewodniczącego zespołu Inżynieria Środowiska przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
- członka zespołu ds. promocji i wspomagania badań naukowych przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
- członka Komitetu Monitorującego Rozwój Ścianny Wschodniej w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego,
- członka Komitetu Monitorującego w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Lubelskiego.

KONFERENCJE, WARSZTATY, SPOTKANIA

Filozoficzne, społeczne, ekonomiczne i technologiczne aspekty zrównoważonego rozwoju

Rozwój zrównoważony (sustainable development) to nowa wizja rozwoju ludzkości integrująca aspekty społeczne,

ekologiczne, ekonomiczne i techniczne, wzbogacona o refleksję filozoficzną, a w szczególności etyczną, odnoszącą się do podstaw każdego ludzkiego działania. Pod takimi hasłami, począwszy od 2000 r. Wydział (a wcześniej Instytut) Inżynierii Środowiska Politechniki Lubelskiej organizuje konferencje naukowe gromadzące wybitnych przedstawicieli poszczególnych gałęzi nauk w Polsce. Założonym zadaniem jest dyskusja wokół uwarunkowań rozwoju zrównoważonego, determinujących możliwości realizacji tej idei. Rezultaty prowadzonej dyskusji publikowane były w monografiach Komitetu „Człowiek i Środowisko” PAN, Komitetu Inżynierii Środowiska PAN, a od 2006 r. w kolejnych numerach półrocznika „Problemy Ekorozwoju – Problems of Sustainable Development”, czasopisma znajdującego się na „liście filadelfijskiej”. W 2008 r. ukazał się specjalny numer międzynarodowego czasopisma „Sustainable Development” wydawnictwa Wiley-Blackwell (vol. 16, no 2, March-April 2008, czasopismo z „listy filadelfijskiej”) z anglojęzycznymi wersjami wybranych artykułów z poprzednich lat.

Także w 2008 r. zorganizowano kolejną konferencję naukową poświęconą problematyce rozwoju zrównoważonego, która odbyła się w dniach 29.06-2.07 w Nałęczowie w Centrum Szkoleniowo-Wypoczynkowym „Energetyk”. W obradach wzięło udział 30 osób reprezentujących główne ośrodki naukowe w Polsce. Wygłoszono 26 referatów odnoszących się do szeroko rozumianej problematyki rozwoju zrównoważonego. Te z nich, które uzyskały pozytywne recenzje, zostały przyjęte do druku w czasopiśmie „Problemy Ekorozwoju/Problems of Sustainable Development” (numery 1 i 2/2009).

Dyskutowano także nad przygotowaniem przyszłej wspólnej monografii dla wydawnictwa Francis & Taylor poświęconej polskiej refleksji, odnoszącej się do rozwoju zrównoważonego.

Pełna lista wygłoszonych referatów objęła następujące zagadnienia:

- Zdzisława Piątek – Etyka szacunku dla życia Alberta Schweitzera a ekofilozofia;
- Włodzimierz Tyburski – Miejsce i znaczenie estetyki przyrody (krajobrazu) w refleksji nad zrównoważonym rozwojem;
- Józef M. Dołęga – Zasada zrównoważonego rozwoju na tle innych zasad;

- Helena Ciążela – Czy ekologia demokratyczna musi być antropocentryczna?;
- Irena Grochowska – Sprawiedliwość w kontekście globalizacji w Katolickiej Nauce Społecznej w ujęciu W.J. Burchartha;
- Anna Żuk – Nierówności społeczne jako przeszkoda na drodze zrównoważonego rozwoju;
- Sławomir Letkiewicz – Kryterium wyznaczania granic prawnych i etycznych w badaniach medycznych w aspekcie urzeczywistniania konstytucyjnej zasady zrównoważonego rozwoju;
- Włodzimierz Galewicz – Ekologiczny utilitaryzm i jego rywale;
- Piotr Domeracki – Zrównoważony rozwój jako nowa filozofia przyszłości;
- Robert Piotrowski – Czy doktryny zrównoważonego rozwoju są zrównoważone?;
- Czesław Wodzikowski – Politologiczne badania sfery społecznej zrównoważonego rozwoju na przykładzie konfliktów związanych z tworzeniem parków narodowych w Polsce po 1989 r.;
- Wojciech Główkowski – Praktyczne zastosowanie zasady odpowiedzialności we współczesnej ekologii;
- Andrzej Papuziński – Koncepcje międzynarodowej polityki ochrony środowiska;
- Zbigniew Hull – Filozofia zrównoważonego rozwoju a ekofilozofia;
- Aleksandra Kuzior – Polskie i niemieckie doświadczenia w projektowaniu i wdrażaniu zrównoważonego rozwoju;
- Lesław Michnowski – Kultura informacyjna jako istotny warunek ekorozwoju;
- Marcin Leźnicki – Problem płynnej odpowiedzialności – w perspektywie badań nad zrównoważonym rozwojem;
- Elżbieta Leks-Bujak – Stosunek człowiek do zwierząt a koncepcja zrównoważonego rozwoju;
- Dariusz Liszewski – Rozwój zrównoważony a hipoteza Gai;
- Lech Gawor – Historiozofia naturalna Henryka Skolimowskiego;
- Ignacy S. Fiut – Rozwój zrównoważony w perspektywie filozofii Henryka Skolimowskiego;
- Andrzej Graczyk – Mechanizmy rynkowe w ochronie środowiska jako czynnik zrównoważonego rozwoju;
- Alicja Pultowicz – Przesłanki rozwoju odnawialnych źródeł energii w Polsce w świetle idei zrównoważonego rozwoju;
- Herbert Kopiec – Patriotyzm jako kapitał ludzki;
- Kajetan Młynarski – Możliwości realizacji rozwoju zrównoważonego wobec losowego charakteru procesów ewolucyjnych;
- Stefan Florek – Ludzka natura i rozwój zrównoważony: perspektywa psychoewolucyjna.

Artur Pawłowski, Małgorzata Pawłowska

III OGÓLNOPOLSKI KONGRES INŻYNIERII ŚRODOWISKA

13-17.09.2009 r. odbędzie się na naszym wydziale III Ogólnopolski Kongres Inżynierii Środowiska organizowany

pod patronatem Ministra Środowiska prof. Macieja Nowickiego oraz Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego prof. Barbary Kudryckiej. Organizatorami są: Komitet Inżynierii Środowiska PAN, Wydział Inżynierii Środowiska Politechniki Lubelskiej, a także Wydziały Inżynierii Środowiska oraz Instytutu Podstaw Inżynierii Środowiska PAN.

Planowane sesje tematyczne to:

- Technologia wody i ścieków;
- Gospodarka wodna i zaopatrzenie w wodę;
- Utylizacja odpadów stałych i osadów pościelowych;
- Ochrona atmosfery;
- Energetyka w ochronie środowiska;
- Jakość środowiska wewnętrznego;
- Ogrzewnictwo i wentylacja;
- Remediacja terenów zdegradowanych;
- Metody chemiczne w ochronie środowiska;
- Zrównoważony rozwój.

Tradycyjnie już materiały kongresowe ukażą się w języku polskim i angielskim. Materiały w języku angielskim w wydawnictwie Taylor & Francis zostaną wydane po kongresie, ponieważ materiały do tomu angielskojęzycznego podlegają procedurze recenzyjnej przez recenzentów międzynarodowych. Zgodnie z listą MNiSzW prace opublikowane w monografii Taylor & Francis liczone są jako rozdział w monografii o zasięgu międzynarodowym i z tego tytułu przysługuje za nie 7 punktów.

Justyna Kujawska, Grzegorz Łagód

NOWE KIERUNKI WSPÓŁPRACY MIĘDZYNARODOWEJ

Wydział Inżynierii Środowiska Politechniki Lubelskiej rozwija współpracę z wieloma ośrodkami na świecie. W ostatnim czasie odbyły się spotkania i rozmowy z przedstawicielami chińskich środowisk naukowych. Jest to kontynuacja rozmów zapoczątkowanych w roku 2008, kiedy to Wydział Inżynierii Środowiska Politechniki Lubelskiej gościł delegację chińskich naukowców. Byli to prof. dr Zhou Guomo, Rektor Zhejiang Forest University, Linan City, Chiny oraz prof. dr Zhang Miaoxian, Kierownik Katedry Environmental Engineering Science, Zhejiang Forest University, Linan City i prof. dr Zhihong Cao z Chińskiej Akademii Nauk z Najning (Institute of Soil Science, Chinese Academy of Sciences, Nanjing). Celem tej wizyty było przede wszystkim podpisanie umowy dotyczącej współpracy dydaktycznej i badawczej. Deklaracja objęła cztery główne obszary współpracy: wymianę naukowców w celu prowadzenia badań; wymianę nauczycieli do prowadzenia wykładów i krótkoterminowych kursów; zapraszanie badaczy do udziału w konferencjach i sympozjach; wymianę informacji, materiałów i publikacji będących przedmiotem obopólnego zainteresowania.

Pierwszym rezultatem podpisanych umów była wizyta Dziekana Wydziału Inżynierii Środowiska prof. Lucjana Pawłowskiego w Chinach, która odbyła się w dniach 13-23.05.2009 r. Głównym celem wizyty było omówienie i sprecyzowanie zakresu współpracy naukowej związanej

z zagadnieniami bioenergii, a także ustalenie szczegółów organizacyjnych konferencji „Bio-energy” planowanej na 2010 rok. Poruszone zostały także kwestie dotyczące wymiany doktorantów.

*

Od kilku lat Skandynawia staje się regionem Europy, z którym Wydział Inżynierii Środowiska rozwija coraz szerszą współpracę. Kraje skandynawskie przodują w wielu rozwiązaniach proekologicznych oraz w badaniach nad substancjami z grupy trwałych związków organicznych (POPs) i ich wpływem na środowisko i zdrowie człowieka. To w Sztokholmie podpisano konwencję ograniczającą stosowanie 12 najgroźniejszych trwałych zanieczyszczeń, takich jak pestycydy chloroorganiczne (w tym DDT), heksachlorobenzen, polichlorowane dibenzodioxyny i furany (tzn. „brudna dwunastka”).

Zakład Inżynierii Środowiska Wewnętrznego WIŚ współpracuje przede wszystkim z zespołami z Danii – z Lyngby i Aalborg w zakresie badań nad jakością powietrza w pomieszczeniach oraz związkami lotnymi i półlotnymi emitowanymi z materiałów wykończeniowych i wyposażenia. W minionym semestrze celem wizyty przedstawiciela zakładu był Sztokholm i odbywająca się tam *12th EuCheMS International Conference on Chemicals and the Environment* w dniach 13-18.06.2009 r. Prof. Marzenna Dudzińska zaprezentowała tam badania na temat: „Recycling of dioxins and dioxin-like compounds in abiotic environmental compartments”, autorzy: M. R. Dudzińska i J. Czerwiński.

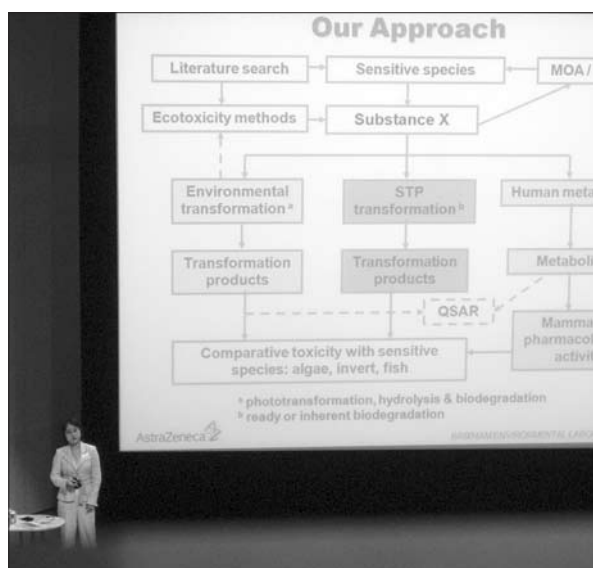
Konferencja zgromadziła ponad 400 naukowców z 42 krajów świata. Towarzystwo jej ciekawe wystawy oraz kilka workshopów, w tym na temat związków perfluorowanych w środowisku. Pobyt w Sztokholmie był także okazją do spotkania z prof. Ake Bergmanem oraz Michaeliem McLachlanem z Uniwersytetu Sztokholmskiego i wymiany poglądów na temat wtórnego zanieczyszczenia środowiska dioksynami w procesach recyklingu odpadów.

ISEMA'09

1-5.06.2009 r. dr inż. Zbigniew Suchorab z Wydziału Inżynierii Środowiska Politechniki Lubelskiej uczestniczył w konferencji ISEMA'09 (International Society for Electromagnetic Aquametry) odbywającej się w Helsinkach Uniwersytetu Technicznego (Espoo, Finlandia). Spotkania z cyklu ISEMA są najważniejszymi panelami dyskusyjnymi z zakresu pomiaru wilgotności przy wykorzystaniu fal elektromagnetycznych (pełna nazwa konferencji to: 8th International Conference on Electromagnetic Wave Interaction with Water and Moist Substances).

W tegorocznej edycji odbywającej się w Finlandii wzięło udział wielu naukowców z Finlandii, Szwecji, Niemiec, Stanów Zjednoczonych, Malezji, Nowej Zelandii, Rosji oraz Czech. Dr inż. Zbigniew Suchorab reprezentujący Politechnikę Lubelską przedstawił swoje osiągnięcia w dziedzinie techniki pomiarów reflektometrycznych TDR (Time Domain Reflectometry) w pracy zatytułowanej „Noninvasive moisture measurement of building materials using TDR method”, w której zaprezentował nową konstrukcję sondy do bezinwazyjnego

pomiaru wilgotności materiałów budowlanych oraz innych, twardych ośrodków porowatych. Rozwiązanie tego typu daje duże możliwości zastosowania techniki TDR w warunkach terenowych ze względu na brak konieczności inwazyjnej instalacji sond wymagającej nawiercania, wiążącego się często z niszczeniem badanych obiektów. Dodatkową zaletą tej, rozwijanej na Wydziale Inżynierii Środowiska Politechniki Lubelskiej, techniki pomiarowej jest jej selektywność na dwa parametry – wilgotność i zasolenie, dotyczące wielu, szczególnie zabytkowych obiektów. Tradycyjnie stosowane w pomiarach wilgotności metody elektryczne, takie jak rezystancyjna lub oporowa w sytuacji wysokiej koncentracji soli są nieprzydatne ze względu na duże błędy pomiaru. Technika TDR w odróżnieniu od nich, ze względu na zakres częstotliwości, w których pracuje, umożliwia po odpowiedniej obróbce sygnału selekcję parametrów – zasolenia i wilgotności oraz określenie ich wartości.

Równolegle do prac prowadzonych nad wdrażaniem nowych rozwiązań konstrukcyjnych sond TDR prowadzone są prace nad udoskonaleniem odczytów wilgotności sondami wilgotnościowymi o tradycyjnej konstrukcji. Wyniki badań z tych prac również zostały przedstawione na konferencji ISEMA'09 w pracy zatytułowanej „Effect of Sensor Installation Method on the Applicability of TDR Moisture Measurement Technique”. Praca została przedstawiona przez zespół z Politechniki Czeskiej w Pradze, kierowany przez prof. Roberta Cernego, z którym prof. dr hab. Henryk Sobczuk oraz dr inż. Zbigniew Suchorab współpracują od wielu lat i mają znaczący wkład w zaprezentowaną pracę.

Konferencja ISEMA'09 ze względu na międzynarodową rangę prezentowała wysoki poziom naukowy. Udział w niej zapewnił możliwość skonfrontowania badań prowadzonych na Wydziale Inżynierii Środowiska z badaniami pochodzącymi z innych ośrodków, liczących się na arenie międzynarodowej. Pozwolił także na zapoznanie się w trakcie obrad z opiniami wielu znakomych naukowców służących swoją radą i wskazówkami, dzięki czemu precyzyjniej można określić kierunek planowanych badań.

Marzenna R. Dudzińska, Grzegorz Łagód

Wydział Zarządzania

WARSZTATY, KONFERENCJE

XVIII Mikrokomputerowe Warsztaty Politechniki Lubelskiej „Technologie informacyjno-komunikacyjne (ICT) w warsztacie naukowca”, Kazimierz Dolny, 2-4.06.2009 r.

Organizatorem warsztatów było Polskie Towarzystwo Informatyczne PTI – Koło PTI w Lublinie oraz Zakład Systemów Informatycznych Katedry Zarządzania PL.

Nadrzędnym celem corocznych warsztatów była realizacja: celów statutowych PTI w zakresie wykorzystania ICT (*Information and Communication Technologies*) w gospodarce elektronicznej, celów statutowych PL w zakresie zastosowań nowoczesnych technologii informatycznych w nauce, dydaktyce i w życiu gospodarczym. Celem warsztatów była wymiana wiedzy, doświadczeń pracowników naukowych oraz praca zespołowa w trybie on-line nad dokumentami istotnymi z punktu widzenia omawianej problematyki. Praca w trybie on-line polegała na równoczesnym wizualnym opracowywaniu dokumentów przez uczestników warsztatów.

Jest to jedno z najstarszych spotkań naukowych o tematyce informatycznej na Politechnice Lubelskiej.

W tym roku, trzydniowe warsztaty podzielone zostały na sesje warsztatowe, po których następowały dyskusje panelowe. Do poszczególnych sesji przypisani zostali pracownicy Zakładu Systemów Informatycznych KZ, którzy byli odpowiedzialni za treść merytoryczną (przygotowanie materiałów, ich wizualizację i ostateczną obróbkę). Nad całością kontrolę merytoryczną sprawował:

- Komitet Naukowy Warsztatów w składzie: prof. Włodzisław Sitko, dr inż. Marek Miłoś, dr Jan W. Smółka, dr inż. Bogdan Wit;
- Komitet Organizacyjny w składzie: dr inż. Marek Miłoś, dr inż. Bogdan Wit, mgr Renata Skrzypa;
- sekretarz sesji, który dokumentował, zamieszczał poprawki w dokumentach w trybie on-line i sporządzał wersję finalną dokumentów będących przedmiotem spotkania sesji.

W pierwszym dniu warsztatów w sesji popołudniowej pt. „Rola standardów w technologiach informacyjno-komunikacyjnych. Rozwój bazy sprzętowo-programowej oraz opracowanie regulaminu pracowni ZSI PL” przedyskutowano problematykę standardów informatycznych i sposób ich wykorzystania w warsztacie naukowca, sposobów pozyskiwania funduszy europejskich na rozwój bazy sprzętowo-programowej Wydziału Zarządzania oraz opracowano Regulamin Pracowni Laboratoriów Wydziału Zarządzania PL.

W drugim dniu odbyły się sesje dotyczące problematyki integracji środowiska naukowego w dostępie bezprzewodowym do sieci i usług internetowych wg założeń programu EDUROAM (*educational roaming*), czyli możliwości korzystania z europejskich akademickich sieci komputerowych. Wynikiem praktycznym sesji było zatwierdzenie programu EDUROAM oraz ustalenie składu osobowego

odpowiedzialnego za wdrożenie w 2009 roku bezprzewodowego dostępu do Internetu w Wydziale Zarządzania.

W ostatnim dniu warsztatów, w sesji przedpołudniowej, omawiano problematykę nauczania w uczelniach wyższych przedmiotów informatycznych „Rola standardów programów nauczania w technologiach informacyjno-komunikacyjnych. Stan i rozwój kształcenia informatycznego dla menedżerów w perspektywie zmian nauczania w przedmiotach WZ PL: „Technologie informacyjne”, „Informatyka w zarządzaniu”. Dyskusja koncentrowała się wokół sposobów przekazywania wiedzy i doskonalenia umiejętności informatycznych w przedmiotach informatycznych na kierunku zarządzanie oraz problematyki doboru treści i przykładów praktycznych na kierunku inżyniera i zarządzanie produkcją.

Bogdan Wit

I Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Sprawozdawczość finansowa jako źródło informacji ekonomicznej”, Lublin, 20-22.04.2009 r.

Współorganizatorami konferencji byli: Oddział Okręgowy w Lublinie Stowarzyszenia Księgowych, Katedra Finansów i Rachunkowości Politechniki Lubelskiej i Zakład Rachunkowości Wydziału Ekonomicznego UMCS.

Celem konferencji była wymiana wiedzy i doświadczeń oraz integracja środowiska zajmującego się dylematami rachunkowości, zarówno naukowego jak i praktyków rachunkowości, w odpowiedzi na często pojawiające się wątpliwości, czy wybrane rozwiązania spełniają zasadę wiernego i rzetelnego obrazu sytuacji przedsiębiorstwa prezentowanej w sprawozdaniu, oraz wpływu zarówno teoretycznych, jak i praktycznych rozwiązań stosowanych w rachunkowości finansowej na jakość i przydatność informacji finansowej w procesach decyzyjnych. W konferencji wzięli udział: prof. Aldona Kamela-Sowińska, prof. Zbigniew Messner, prof. Zbigniew Luty i prof. Bronisław Micherda.

W czasie konferencji prezentowano referaty naukowe, które wydane zostaną w Zeszytach Teoretycznych Rachunkowości

– wydanie specjalne lub monografii. W wygłaszanych referatach poruszane były problemy związane z poprawą jakości informacji zawartej w sprawozdaniach finansowych jednostek gospodarczych. Przedstawiano przykłady przedsiębiorstw, które obok rachunkowości finansowej podejmują trud wdrożenia równoległej ewidencji zdarzeń gospodarczych oraz sprawozdawczości dla celów zarządczych. W czasie konferencji omawiano problemy różnic pomiędzy rachunkowością finansową i zarządczą, które są zbyt głębokie, aby myśleć o ujednoczeniu sprawozdawczości finansowej tak, aby dostarczała wszystkich niezbędnych informacji menedżerom. Prezentowane na konferencji zagadnienia dowodzą, że rachunkowość finansowa może być wykorzystywana dla celów zarządczych. Ustawa o rachunkowości i standardy międzynarodowe pozostawiają kierownikom jednostki znaczną swobodę decyzyjną w zakresie sposobu ewidencji zdarzeń gospodarczych, kalkulacji kosztów oraz wyliczenia. To często od tych decyzji zależy jakość informacji generowanej przez system rachunkowości finansowej.

Małgorzata Sosińska-Wit

Eko-rozwoj Lubelszczyzny

Z inicjatywy zespołu kierowanego przez prof. Ewę Bojar, 19.01.2009 r. w sali Senatu Politechniki Lubelskiej odbyła się konferencja (spotkanie dyskusyjno-panelowe) poświęcona tematyce eko-rozwoju Lubelszczyzny. W spotkaniu uczestniczyli przedstawiciele administracji państwowej

z Wojewodą Lubelskim Panią Genowefą Tokarską, władz samorządowych województwa z Wicemarszałkiem Województwa Lubelskiego Panem Sławomirem Sosnowskim oraz Zarządu Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska reprezentowanego przez Pana dr Jana Wiatera.

Środowisko naukowe reprezentowane było przez przedstawicieli: Instytutu Medycyny Wsi z prof. Leszkiem Wdowiakiem, Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego z prof. Andrzejem Kuczumowem, Uniwersytetu Przyrodniczego z prof. Tomaszem M. Gruszeckim.

Witając przybyłych, Rektor PL prof. Marek Opielak zwrócił uwagę na potrzebę podejmowania przez środowisko naukowe Lubelszczyzny tematów utylitarnych ukierunkowanych na rozwój regionu. W wystąpieniu programowym Pani Genowefa Tokarska podkreśliła pilną potrzebę kształtowania oblicza Lubelszczyzny jako regionu dysponującego potencjałem rozwojowym i zdolnego do zaabsorbowania środków, w tym głównie pochodzących z funduszy UE, które umożliwią wykorzystanie zasobów naturalnych Lubelszczyzny w obszarze rozwoju eko-energii i odnawialnych źródeł energii, produkcji zdrowej żywności, przy jednoczesnym zachowaniu i stałej poprawie warunków środowiska naturalnego. Pani Wojewoda podkreśliła także rolę, jaką w określonej strategii rozwoju Lubelszczyzny ma do spełnienia środowisko akademickie.

Wicemarszałek zwrócił uwagę na unikatowe w skali kraju rozwiązania w zakresie współpracy administracji samorządowej województwa oraz uczelni lubelskich, które zaowocowały powołaniem konsorcjum ds. programu usuwania wyrobów zawierających azbest z terenu województwa lubelskiego oraz przyczyniły się do wypracowania idei powołania Regionalnego Ośrodka Badawczo-Koordynacyjnego ds. usuwania azbestu.

Pan dr Jan Wiater, Wiceprezes NFOŚ zwrócił uwagę na różnorodność zadań, które czekają na rozwiązania w zakresie aspektu ekologicznego rozwoju regionu. Pozytywnie oceniając dotychczasowe dokonania województwa, podkreślił potrzebę podejmowania dalszych inicjatyw, w tym edukacyjnych, związanych z problematyką eko-rozwoju i odnowy środowiska, wyrażając jednocześnie gotowość wspierania ze strony NFOŚ tego typu inicjatyw.

W wystąpieniu otwierającym część merytoryczną, prof. Ewa Bojar skonkretyzowała możliwość wykorzystania potencjału naukowego i dydaktycznego Politechniki Lubelskiej i pozostałych placówek naukowych uczestniczących w panelu, ze szczególnym uwzględnieniem doświadczeń eksperckich w zakresie rozwoju regionalnego i eko-rozwoju, indukowania inicjatyw klastrowych i współpracy międzynarodowej oraz transgranicznej, międzyregionalnej. W końcowej fazie wystąpienia prof. Ewa Bojar podkreśliła, że potencjał ten uczelnie stawiają do dyspozycji władz regionu. Dotychczasowe doświadczenia (m.in. z konkursów ogłaszanych przez Ministerstwo Gospodarki) stanowią dobry prognostyk w tym zakresie. Po wystąpieniu wprowadzającym, kierowany przez prof. E. Bojar zespół przedstawił referaty dotyczące głównych bieżących kierunków prac zespołu.

Referat nt. „Programu usuwania wyrobów zawierających azbest z terenu woj. lubelskiego” przedstawił dr inż. Krzysztof J. Czarnocki, akcentując także potrzebę i korzyści wynikające z powołania regionalnego Ośrodka Badawczo-Koordinacyjnego ds. problematyki usuwania azbestu. W kolejnym wystąpieniu dr Ryszard Gierzatowicz scharakteryzował dostępność oraz kierunek potencjalnego rozwoju energii odnawialnej oraz eko-energii w regionie lubelskim. Natomiast dr Matylda Bojar w swojej prezentacji szczególną uwagę poświęciła możliwościom indukcji proekologicznych działań w przekrojach zarysowanych we wcześniejszych wystąpieniach zarówno w zakresie edukacyjnym, jak też badawczym i wdrożeniowym m.in. z uwzględnieniem implementacji struktur klastrowych.

W dyskusji głos zabrali m.in. Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska L. Żelazny, prof. M. Wendeker, prof. A. Kuczumow, M. Stani – Dyrektor MIOŚ oraz M. Taras – Prezes Lubelskiego Węgla „Bogdanka” S.A. W swoich wystąpieniach dyskutanci, analizując poszczególne aspekty działań, podkreślali potrzebę rozwoju współpracy, powołania sformalizowanych struktur regionalnych w zakresie badań i monitoringu oraz rolę eko-rozwoju w unowocześnianiu oblicza regionu.

W wystąpieniu podsumowującym Wojewoda Lubelski wskazała na potrzebę kontynuacji takich inicjatyw i zadeklarowała swoje poparcie oraz uczestnictwo w kolejnych spotkaniach.

Elżbieta Czarnocka

WYDARZENIA

Jubileusz Wydziału Zarządzania

W przyszłym roku minie 35 lat, od kiedy w murach Politechniki Lubelskiej pojawili się pierwsi studenci kierunku zarządzania. Ta okrągła rocznica jest wspaniałą okazją do uroczystych obchodów Jubileuszu Wydziału Zarządzania. Planowane na czerwiec 2010 r. uroczystości obejmować będą m.in. Sympozjum Naukowe, Sympozjum Pokoleniowe oraz spotkanie integracyjne w Wierchowiskach.

W działalności wydziału wyodrębnić można kilka okresów:

- powstanie i funkcjonowanie Instytutu Organizacji i Zarządzania, lata 1973-1984;
- połączenie Instytutu Technologii i Eksploatacji Maszyn oraz Instytutu Organizacji i Zarządzania w Wydział Mechaniczny i Organizacji oraz jego działalność, lata 1984-1988;
- powołanie Wydziału Zarządzania i Podstaw Techniki – 1988 r.;
- przekształcenie Wydziału Zarządzania i Podstaw Techniki w Wydział Zarządzania oraz Wydział Podstaw Techniki – 2008 r.

Od początku istnienia wydziału jego pracownicy współpracowali z przedsiębiorstwami produkcyjnymi i usługowymi Lubelszczyzny, wspólnie rozwiązując problemy badawczo-rozwojowe w dziedzinie ekonomii, zarządzania oraz informatyki. Kadra wydziału aktywnie uczestniczyła w procesie szkolenia i edukacji pracowników przedsiębiorstw i instytucji województwa lubelskiego w zakresie aktualnych problemów zarządzania. Warto przy tym dodać, iż wśród kadry kierowniczej wielu przedsiębiorstw Lubelszczyzny spotkać można było, zarówno w przeszłości, jak i obecnie, absolwentów wydziału. Część absolwentów kontynuuje natomiast kariery naukowe tak na macierzystym wydziale, jak i w innych uczelniach.

Anna Walczyna

Studia podyplomowe: Zarządzanie Finansami Przedsiębiorstwa

Katedra Finansów i Rachunkowości organizuje studia podyplomowe pt. „Zarządzanie Finansami Przedsiębiorstwa”. Studia trwają 2 semestry – 208 godz.

Podstawowym zadaniem studiów jest doskonalenie uczestników w zakresie wykorzystania metod i narzędzi finansowych w zarządzaniu współczesnym przedsiębiorstwem. Proponowany program studiów pozwala na pogłębienie wiedzy słuchaczy z zakresu rachunkowości, obowiązujących przepisów prawnych, diagnostyki i analizy stanu istniejącego oraz rozwoju możliwości wykorzystania ich w przedsiębiorstwie.

W trakcie studiów studenci zapoznają się z:

- aktualnymi zasadami rachunkowości i sprawozdawczością finansową (wg krajowych i międzynarodowych standardów rachunkowości),
- zasadami opodatkowania działalności gospodarczej i zasad funkcjonowania rynku finansowego w Polsce,
- zakresem zastosowań i kierunków rozwoju zarządzania wartością przedsiębiorstwa, controllingu i zarządzania projektami zgodnych ze standardami UE.

Studia przeznaczone są dla osób, które swoją karierę zawodową wiążą z różnymi obszarami finansów przedsiębiorstwa: od rachunkowości finansowej przez zarządzanie, po zarządzanie strategiczne.

Małgorzata Sosińska-Wit

Konkurs rozstrzygnięty

Do końca marca 2009 r. trwał ogłoszony pod patronatem Dziekana Wydziału Zarządzania prof. Ewy Bojar konkurs na opracowanie kompleksowego projektu obejmującego logo wydziału, wizualizację wydziałowej strony internetowej oraz program działań promocyjnych.

Projekty złożone przez studentów wydziału oceniała Komisja Konkursowa w składzie:

- dr Anna Arent – Prodziekan ds. Studenckich, Przewodnicząca;
- mgr inż. Andrzej Jachim – Agencja Reklamowa Vena Art Sp. z o.o.;

- dr inż. Magdalena Rzemieniak – Katedra Marketingu;
- dr inż. Barbara Szymoniuk – Katedra Marketingu;
- Katarzyna Kołbut – Przewodnicząca RWSS WZ PL.

Nagrody w konkursie otrzymali:

I nagroda – **Tomasz Gawłowski**, student IV roku stacjonarnych studiów magisterskich inżynierskich na kierunku zarządzanie i marketing,

II nagroda – **Piotr Maciejuk**, student III roku stacjonarnych studiów magisterskich inżynierskich na kierunku zarządzanie,

III nagroda – **Adam Terepora**, student IV roku stacjonarnych studiów magisterskich inżynierskich na kierunku zarządzanie i marketing.

Anna Walczyzna

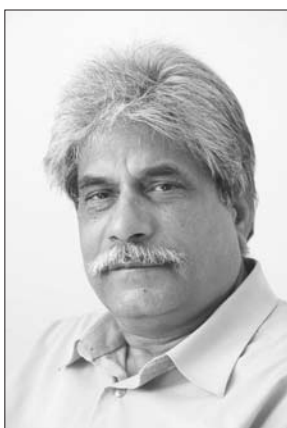
Wydział Podstaw Techniki

Realizacja marzeń

Rozmowa z prof. dr hab. Keshrą Sangwalem, Kierownikiem Katedry Fizyki Stosowanej

– 23 marca 2009 r. to szczególna chwila dla Pana i wielu osób z Panem związanych. W tym dniu Rektor PL utworzył Katedrę Fizyki Stosowanej, wyodrębniając ją z Instytutu Fizyki. Co Pan czuł w tym dniu i później, gdy został Pan wybrany na Kierownika nowej jednostki?

Celem powołania katedry było spełnienie aspiracji wielu pracowników oraz przede wszystkim uspokojenie atmosfery wewnątrz wydziału. Katedra Fizyki Stosowanej liczy 8 osób: 2 profesorów zwyczajnych oraz 6 pracowników ze stopniem doktora. Powstała z połączenia Zakładu Fizyki Stosowanej (dr Jarosław Borec i dr Wiesław Polak – adiunkci, dr Anna Koziejowska – starszy wykładowca, dr Kazimierz Wójcik – specjalista i ja) oraz Zespołu Inżynierii Nowych Materiałów (adiunkci: dr Dariusz Chocyk i dr Adam Prószyński oraz prof. zw. PL Grzegorz Gładyszewski). Odpowiadając na pytanie, przede wszystkim cieszyłem się, że mamy katedrę, którą chcieliśmy mieć od lat, i że będziemy mogli realizować nasze marzenia o dobrej dydaktyce i dobrej nauce czując, że warunki na wydziale i w Uczelni są sprzyjające dla osiągnięcia tego celu.

– Nie jest tajemnicą, że od wielu lat próbował Pan stworzyć samodzielną jednostkę, opuszczając Instytut Fizyki.

Moja chęć wydzielenia swojego zespołu ze struktury instytutu była wynikiem odmienności mojej wizji funkcjonowania instytutu jako podstawowej jednostki w wydziale, efektywności naukowej pracowników i ich rozwoju naukowego w ramach skromnych środków dostępnych na cele naukowe i dydaktyczne. Szkoda, że próby wydzielenia się trwały tak długo i problemy instytutu nabrały rozgłosu medialnego. Władze wydziału spojrzały na istniejącą sytuację świeżym spojrzeniem i poparły moje starania. Obecnie problemu odmiennej wizji już nie ma i jest najwyższy czas, aby powstała realna współpraca między jednostkami na zasadach partnerstwa i wzajemnego szacunku. W imieniu katedry i jej pracowników publicznie deklaruję gotowość współpracy dla dobra jednostek, dobra wydziału i Uczelni.

– Jak Pan Profesor widzi swoją rolę jako Kierownika nowego zespołu?

Podstawowym warunkiem dobrej pracy jest budowanie właściwych stosunków międzyludzkich w pracy, gdzie pracownik spędza przecież więcej czasu niż w domu. Budowa tych stosunków w głównej mierze zależy od samych pracowników, ale zasadnicza odpowiedzialność spoczywa na kierowniku. To kierownik w środowisku pracy stwarza atmosferę przyjaźni, serdeczności i życzliwości poprzez swoje postępowanie wobec współpracowników na zasadach partnerstwa i wzajemnego szacunku. W tych relacjach

kierownik powinien pamiętać, że prestiż jego jednostki zależy od osiągnięć naukowych i dydaktycznych pracowników katedry i właśnie dlatego powinien robić wszystko, aby tych osiągnięć było jak najwięcej. Ponadto jako kierownik katedry będę dążył do unowocześnienia naszej oferty nauczania fizyki na różnych kierunkach i specjalnościach. Przygotujemy nowe programy dydaktyczne oparte na własnych doświadczeniach z badań naukowych oraz uwzględniając programy nauczania znanych uczelni technicznych krajów europejskich.

– Jaki będzie profil badawczy nowej jednostki?

Zainteresowania naukowe pracowników katedry są bardzo szerokie, poczynając od modelowania komputerowego tworzenia się klastrow gazów szlachetnych do doświadczalnych badań struktury i właściwości: roztworów elektrolitów, cienkich warstw metalicznych, ciał krystalicznych i niekrystalicznych. Badania te obejmują następujące kierunki: 1) wzrost, charakteryzacja i własności mechaniczne kryształów, 2) fizyczne właściwości cienkich warstw i układów wielowarstwowych, 3) zastosowanie metod fizycznych w sporcie wyczynowym. Niektóre badania, np. ewolucja struktury klastrow podczas ich wzrostu, ewolucja naprężenia w cienkich warstwach podczas ich osadzania i struktura warstw płaszczyzn łupliwości, prowadzone przez pracowników katedry są koncepcyjnie bardzo nowatorskie i oryginalne. Pracownicy katedry bez wyjątku starają się publikować swoje prace naukowe jedynie w czasopiśmie z „listy filadelfijskiej” z racji ich cytowalności przez innych autorów. Nic dziwnego, że dzięki tej polityce nawet adiunkci katedry z kilkuletnim stażem mają ogółem ponad 20 cytowań, a mówiący te słowa ok. 60 cytowań rocznie.

– Z tego co usłyszałem będzie to kontynuacja prac zespołów tworzących katedrę. Zastanawiam się, jak można realizować nowoczesne badania i planować rozwój katedry, gdy w składzie zespołu nie ma ani jednego asystenta?

Faktycznie jest to sytuacja nienormalna i stanowi poważny problem, tym bardziej, gdy wydział ma znaczny deficyt budżetowy i trudno marzyć o zatrudnieniu nowego pracownika. Ze swojego długiego doświadczenia wiem, że w dydaktyce ogromną rolę odgrywa dobry kontakt ze studentami. My, nauczyciele nie powinniśmy traktować studentów jako ciężar, lecz powinniśmy przyjąć ich jako członków wielkiej rodziny akademickiej. Mamy zamiar włączać studentów w badania naukowe prowadzone w katedrze. Przecież już drugi rok istnieje kierunek fizyka techniczna. Marzę o tym, aby każdy przyszły dyplomant naszej katedry napisał samodzielną pracę dyplomową oraz był autorem lub współautorem przynajmniej jednego oryginalnego artykułu w czasopiśmie z „listy filadelfijskiej”. W ten sposób na pewno nasi studenci zdobędą doświadczenie w samodzielnej pracy naukowej i opracowaniu wyników oraz pewność siebie, co przyczyni się z pewnością do znalezienia dobrze płatnej pracy po studiach. Planuję skupić się również na wymianie studentów. Będziemy robić wszystko, aby w ramach wymiany przyjeżdżali do naszej Uczelni studenci zagraniczni, którzy również będą włączani do prac badawczych.

– Odejźmy od spraw katedry. Jest Pan od wielu lat osobą najczęściej cytowaną ze środowiska naszej Uczelni. Chciałbym się dowiedzieć, jaka jest Pańska koncepcja prowadzenia badań naukowych?

Powszechnie wiadomo, że od liczby publikacji naukowych na pracownika ściśle zależy kategoria wydziału, a z tą kategorią wiąże się wysokość dotacji na badania statutowe wydziału. Niektórzy w naszym wydziale uważają, że z powodu małych nakładów finansowych trudno publikować więcej. Z pełnym przekonaniem mogę stwierdzić, że opinia ta nie jest uzasadniona. Małe środki można wydawać na udział w konferencjach prawie bez wyników naukowych, albo zrezygnować z udziału w takich konferencjach i gromadzić pieniądze przez parę lat na zakup aparatury do pomiarów. Wolę ten drugi wariant. Praca naukowa składa się z dwóch elementów: koncepcji naukowej oraz etapu jej realizacji. Użyłem tutaj słowa „koncepcja” w szerszym znaczeniu jako obszaru badań twórczych i oryginalnych na długie lata. Należy wybierać te obszary do badań, gdzie istnieje mała konkurencja, i które wymagają aparatury w ramach naszych możliwości finansowych. Jako przykład słuszności swojej decyzji w sprawie wyboru obszaru badań przytaczam tutaj jeden przykład. Ponad dwadzieścia lat temu koleżdy w pracy zaproponowali mi współpracę w wówczas bardzo modnej dziedzinie *nadprzewodnictwo*. Zgodnie z propozycją kolegów miałem otrzymywać związki nadprzewodnikowe w postaci krystalicznej, a oni następnie mieli dokonywać na nich pomiarów fizycznych. Odmówiłem, ponieważ w artykułach opartych na tych badaniach byłbym jednym z kilku autorów i na pewno taka rola nie dałaby mi żadnej satysfakcji twórczej.

– Prowadzenie poważnych badań naukowych wymaga właściwej kadry, o brak asystentów już pytałem. Jaka powinna być polityka kadrowa dużych jednostek organizacyjnych, np. wydziałów?

Polityka kadrowa jest bardzo ważnym elementem w rozwoju wydziałów i uczelni. Szanse na rozwój mają jedynie wydziały z dobrze publikującą kadrą o określonym profilu. W związku z tym polityka kadrowa władz wydziału powinna być jasna, zrozumiała i konsekwentna dla pracowników już zatrudnionych. W przypadku nowych zatrudnień obsadzenie stanowisk powinno następować jedynie przez osoby z dobrym dorobkiem w dyscyplinie naukowej rozwijanej przez wydział. Dotyczy to również naszego wydziału. Uważam, że nie ma sensu zatrudnianie samodzielnych pracowników z innych dyscyplin, jak również wspieranie działalności naukowej z dyscyplin, które nie mieszczą się w profilu wydziału. Jest to droga donikąd. Jestem przeciwny zatrudnianiu i utrzymywaniu asystentów w jednostkach organizacyjnych, w których samodzielna kadra nie może ich promować. Często bywa tak, że zamiast tworzenia bazy aparaturowej do pracy naukowej po jakimś czasie ci asystenci są „podrzucani” pracownikom innych uczelni do promowania. Niestety, po doktoryzowaniu pracownicy ci nie mogą kontynuować swoich badań w wydziale głównie z powodu braków aparaturowych. Zaczynają pracować naukowo na konto innej uczelni lub też z czasem w ogóle przestają zajmować się badaniami naukowymi. Jest to wbrew zasadom

ekonomii. W takiej sytuacji bardziej ekonomiczne i perspektywiczne jest zatrudnianie młodych doktorów z dobrym dorobkiem w dyscyplinie naukowej wydziału i wspieranie ich rozwoju. Od razu po zatrudnieniu nowego pracownika władze wydziału powinny zapewnić mu odpowiednie warunki do pracy dydaktycznej i naukowej. W pracy zarówno nowi, jak i starsi pracownicy powinni czuć się gospodarzami.

– Dziękuję za poświęcony czas i rozmowę. Korzystając z okazji, życzę Panu Profesorowi konsekwencji w działaniu i realizacji zamierzeń na polu naukowym oraz dydaktycznym.

Bardzo dziękuję. Myślę, że nie zawiodę oczekiwań moich współpracowników. Jestem głęboko przekonany, że władze wydziału i Uczelni podjęły słuszną decyzję, powołując do samodzielnej pracy Katedrę Fizyki Stosowanej.

Pracownicy Katedry Fizyki Stosowanej. Od lewej: dr W. Polak, dr A. Prószyński, prof. K. Sangwał, dr A. Koziejowska, dr J. Borec, dr K. Wójcik, dr D. Chocyk, prof. G. Gładyszewski

Rozmawiał Jerzy Montusiewicz

PIERWSZA KLASA POLITECHNICZNA W REGIONIE

Wyzwania stojące przed współczesnym społeczeństwem i potrzeby regionu stanowią dla Politechniki ciągle aktualne wyzwanie związane z aktualizacją oferty dydaktycznej. Z drugiej strony duża konkurencja na rynku edukacyjnym skłania uczelnie do poszukiwania nowych ścieżek dotarcia do uczniów poprzez inicjatywy wychodzące poza ścisłe ramy swojej działalności. Jedną z takich form działalności jest inicjatywa powołania klasy politechnicznej o profilu matematyczno-fizycznym w I Liceum Ogólnokształcącym w Chełmie. Myśl powołania takiej klasy pojawiła się podczas Festiwalu Nauki organizowanego w I LO w Chełmie, w trakcie spotkania Anny Legwant, nauczyciela fizyki z tamtejszego liceum z prof. Grzegorzem Gładyszewskim, Prodziekanem ds. nauki i dr Mirosławem Malcem Prodziekanem ds. studenckich WPT. Duże zainteresowanie prezentacjami pracowników naszego wydziału oraz dalsze kontakty przedstawicieli liceum i władz Wydziału Podstaw Techniki zaowocowały zaproszeniem prof. Mykhaylo Pashechko, prof. Grzegorza

Podpisanie listu intencyjnego. Od lewej stoją: dr M. Malec, A. Legwant, siedzą: prof. M. Pashechko, D. Kostecki

Gładyszewskiego, dr Mirosława Malca i przedstawiciela studentów na uroczystość zakończenia roku szkolnego 2008/2009 w I LO w Chełmie 19.06.2009 r. Podczas tej uroczystości Dziekan Wydziału Podstaw Techniki prof. Mykhaylo Pashechko i Dyrektor I Liceum Ogólnokształcącego Dariusz Kostecki w Chełmie podpisali list intencyjny w sprawie utworzenia pierwszej w regionie klasy politechnicznej o profilu matematyczno-fizycznym. Celem tej klasy jest popularyzacja nauk technicznych wśród młodzieży i przygotowanie uczniów liceum do podjęcia studiów politechnicznych. Osiągane to będzie poprzez organizowanie na terenie politechniki wykładów i innych form zajęć, głównie z fizyki i matematyki, dla uczniów z tej klasy. Uczniowie będą mogli się włączyć również w prace kół naukowych i wraz ze swymi nauczycielami do projektów naukowych. Nie bez znaczenia będzie również powstawanie głębszych relacji między edukacją na poziomie akademickim i szkolnym oraz zdobywanie nowych doświadczeń w pracy z młodzieżą. Klasa ta już teraz cieszy się dużym zainteresowaniem, czego potwierdzeniem jest liczba zarejestrowanych gimnazjalistów.

Dariusz Chocyk

SEMINARIUM

„Powierzchnia i Struktury Cienkowarstwowe”, 19-22.05.2009 r., Szklarska Poręba

Po czteroletniej przerwie odbyło się XI Seminarium „Powierzchnia i Struktury Cienkowarstwowe”. Seminarium stanowi ważne forum wymiany myśli i rezultatów badań w dziedzinie mikro- i nanotechnologiach. Na tegorocznej konferencji przedstawiono 5 referatów zaproszonych, 15 referatów plenarnych i 60 prezentacji plakatowych. Referaty podzielone były na dwie grupy tematyczne: struktury cienkowarstwowe – charakteryzacja oraz współczesne przyrządy półprzewodnikowe. Prezentacje natomiast na cztery grupy tematyczne: struktury cienkowarstwowe – charakteryzacja, struktury cienkowarstwowe – technologia, fizyka powierzchni oraz współczesne przyrządy półprzewodnikowe. Pracownicy nowo powstałej Katedry Fizyki Stosowanej prof. Grzegorz Gładyszewski, dr Dariusz Chocyk i dr Adam Prószyński zaprezentowali pracę pt. „Ewolucja naprężeń w cienkich warstwach metalicznych podczas ich wygrzewania próżniowego” oraz dr Chocyk wspólnie z dr Tomaszem Zientarskim z UMCS zaprezentowali pracę, „Ewolucja naprężeń i struktury

w cienkich warstwach: symulacje metodą dynamiki molekularnej”. Materiały zaprezentowane podczas konferencji po pozytywnej weryfikacji przez recenzentów opublikowane zostaną w czasopiśmie „Optica Applicata”.

Adam Prószyński

WYDARZENIA

Wizyta studentów z Uniwersytetu w Drohobyczu

Wydział Podstaw Techniki we współpracy z przyjacielskim Wydziałem Zarządzania w dniach od 1 do 5 czerwca 2009 r. przyjmował grupę 7 studentów z Państwowego Uniwersytetu Pedagogicznego im. Ivana Franko w Drohobyczu. Dla naszych gości w programie przewidziano zajęcia dydaktyczne z przedmiotów: Nauka o materiałach – wykład prof. dr hab. inż. M. Pashechko; Projektowanie technologiczno-konstrukcyjne – ćwiczenia projektowe dr inż. W. Wójcik; Grafika inżynierska oraz podstawy konstrukcji i eksploatacji maszyn – zajęcia laboratoryjne dr inż. J. Montusiewicz; Wspomaganie komputerowe w ewaluacji pedagogicznej – zajęcia laboratoryjne dr K. Gauda i mgr Z. Lenik; Zastosowanie informatyki w oświacie – zajęcia laboratoryjne dr R. Lis; Dydaktyka techniki – ćwiczenia mgr Z. Stachyra oraz Zarządzanie bezpieczeństwem publicznym – wykład dr inż. Z. Żminda z Wydziału Zarządzania. Oprócz zajęć dydaktycznych studenci mieli możliwość spotkania z Rektorem Politechniki Lubelskiej prof. dr hab. inż. Markiem Opielakiem z władzami Wydziału Podstaw Techniki i Wydziału Zarządzania, a także studentami działającymi w Radzie Wydziału Samorządu Studenckiego, WPT oraz ze studentami-członkami Koła Naukowego Menedżerów prowadzonego przez Dziekana prof. E. Bojar. Nasi studenci w sposób serdeczny opiekowali się swoimi koleżankami i kolegami podczas całego ich pobytu. Pokazując im uroki Lublina, zachwalali studia w naszej Uczelni i naszym mieście. Tak minęła ta krótka wizyta. Mamy nadzieję, że pobyt w naszych gościnnych progach zostawił miłe wrażenia i zaowocuje kolejnymi i dłuższymi wizytami studentów z Drohobycza. Jednocześnie tą drogą władze wydziału pragną podziękować wszystkim pracownikom i studentom Samorządu, którzy poprzez swoje zaangażowanie i poświęcenie swojego wolnego czasu w sposób profesjonalny przygotowali i realizowali program całej wizyty. Bardzo im wszystkim serdecznie dziękujemy.

Przedstawiciele z Uniwersytetu w Drohobyczu na zajęciach z komputerowego modelowania obiektów 3D

ERASMUS NA WPT

Program LLP-Erasmus ma na celu podniesienie jakości procesu dydaktycznego oferowanego przez szkoły wyższe, poprzez umożliwienie zdobycia doświadczenia przez pracowników w innych uczelniach. Również studenci w ramach programu poprzez wyjazdy na studia i praktyki zagraniczne zdobywają dodatkowe doświadczenie życiowe i zawodowe. W dobie dużej mobilności w poszukiwaniu pracy, zdobywanie doświadczenia w ramach programów, takich jak Erasmus staje się pożądanym elementem procesu kształcenia.

Wydział Podstaw Techniki jako najmłodszy wydział Politechniki Lubelskiej od pierwszego roku istnienia włączył się aktywnie w program Erasmus. Pierwsze wyjazdy na studia w ramach programu odbywały się w oparciu o ofertę zapożyczoną z innych wydziałów, głównie Wydziału Mechanicznego. Wielokierunkowość kształcenia na WPT wymaga znacznego rozszerzenia oferty zwłaszcza dla kierunku fizyka techniczna, na którym studenci aktualnie kończą drugi rok studiów. W ramach działania organizacji mobilności (OM) na początku 2009 roku odbyły dwa wyjazdy w celu podpisania stosownych umów i zapoznania się z możliwościami odbywania studiów i praktyk przez naszych studentów. Na pierwszy wyjazd, który odbył prof. Grzegorz Gładyszewski, składały się wizyty w dwóch uczelniach: Technical University of Lisbon (Portugalia) oraz Université de Poitiers (Francja). W obydwu ośrodkach zostały podpisane umowy o współpracy w ramach programu Erasmus. Drugi wyjazd dr Dariusza Chocyka do Marsylii zaowocował podpisaniem umowy z Université Paul Cezanne – Aix-Marseille 3. Wszystkie trzy umowy skierowane są dla studentów kierunku fizyka techniczna. Pierwszymi rezultatami podpisanych umów był wyjazd naszego studenta na praktykę oraz zakwalifikowanie na przyszły rok na studia studenta z Lizbony. Aktualnie wydział ma podpisanych 9 umów z uczelniami w takich krajach, jak: Niemcy, Francja, Hiszpania, Portugalia i Estonia. Wyzwaniem stojącym przed wydziałem w najbliższej przyszłości jest stworzenie oferty dla studentów kierunku matematyka i rozszerzenie jej dla studentów kierunku edukacja techniczno-informatyczna oraz stworzenie odpowiedniej oferty dla studentów zagranicznych.

Dariusz Chocyk

Życie studenckie

Koncertowe półrocze

Nowy rok zawsze rozpoczyna czas kolęd i radości. Akademicki Chór PL dwukrotnie zaprezentował pieśni bożonarodzeniowe w kościele akademickim Politechniki (11.01.2009 r.) i w Archikatedrze Lubelskiej w ramach organizowanego przez PZCHiO przeglądu chórów Ars Chori. Występ chóru wzbogacił spektakl jasełkowy w wykonaniu dzieci ze Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego dla Dzieci i Młodzieży Niepełnosłyszczącej i Słabo Słyszczącej im. Jana Pawła II w Lublinie. W takim wykonaniu pytania, które zostały postawione: co to jest miłość, przyjaźń, tolerancja i akceptacja, brzmią inaczej, wyraźniej.

Często chór zapraszany jest na festiwal Wielkopostne Śpiewanie, organizowany przez oo. Dominikanów w Bazylice przy ul. Złotej. W tym roku festiwal rozpoczynał się 1 marca wykonaniem Kantaty BWV 106 „Actus tragicus” J. S. Bacha wraz z zespołem instrumentalnym i solistami: Aleksandrą Resztik – sopran, Piotrem Olechem – kontratenor, Aleksandrem Kunachem – tenor, Szymonem Wachem – bas. Wykonanie tego pięknego utworu spotkało się z gorącym przyjęciem publiczności. Koncert został powtórzony podczas festiwalu Tempus Paschale w Kościele św. Rodziny 5.04.2009 r.

W bieżącym roku zespół mógł aktywnie włączyć się do obchodów Juwenaliów. Dzięki łaskawości władz Uczelni chór ma swoją siedzibę w Białej Sali w budynku Stołówki PL. Nasze marzenia o własnym miejscu nareszcie się spełniły, dlatego dołożymy wszelkich starań, aby „nasze” miejsce tętniło kulturalnym życiem.

W Sali Białej, podczas znakomicie zorganizowanego przez Przewodniczącego Samorządu Pawła Pikura święta

studentów znalazły się koncerty grupy StuArt (19.05.2009 r.) oraz chóru PL, studentów kierunku jazz i muzyka estradowa Instytutu Muzyki Wydziału Artystycznego UMCS (21.05.2009 r.). Koncertom towarzyszyła Wystawa wkleśłodruku autorstwa studentów Instytutu Sztuk Pięknych Wydziału Artystycznego UMCS pod opieką artystyczną ad. Alicji Snoch-Pawłowskiej i prof. Artura Popka. Mamy nadzieję,

że nowa sala koncertowa będzie tętniła życiem artystycznym. Wiemy o planach stałych wystaw plastycznych, ale również prezentacji dokonań artystów fotografików SAF-u.

Zapraszamy liczne zespoły i organizacje do prezentacji swojego dorobku w centrum kultury studenckiej, jakim stał się budynek Stołówki, dający miejsce do prób wszystkim zespołom artystycznym naszej Uczelni oraz klubowi Kazik.

Po dwuletniej przerwie w koncertach zagranicznych Chór Akademicki na przełomie maja i czerwca wziął udział w I Międzynarodowym Festiwalu Chóralnym w miejscowości Pula w Chorwacji. W przesłuchaniach wzięło udział 14 zespołów z różnych krajów Europy. Każdy prezentował półgodzinny program. Nasi śpiewacy przedstawili spektakl

z muzyką celtycką i irlandzką, który w pięknym wnętrzu średniowiecznego franciszkańskiego kościoła zabrzmiał doskonale. Publiczność, składająca się z członków konkurencyjnych zespołów, nagrodziła nas wspaniałą owacją.

Zaszczytem była dla nas obecność Pana Prorektora ds. Studenckich prof. Stanisława Skowrona, który towarzyszył nam podczas wszystkich prób i koncertów. To sprawiło, że przywieźliśmy to, co najistotniejsze – wspomnienia, kiedy studenci i pracownicy Uczelni mogą realizować swoją pasję pod przychylnym okiem, w atmosferze zrozumienia, którą stwarza Pan Rektor. Jako przedstawiciel władz Politechniki

Pan Rektor złożył oficjalną wizytę w Wyższej Szkole Technicznej w Puli. Podjęte rozmowy być może przyczynią się w przyszłości do współpracy naukowej między uczelniami. Również dla chóru podróż zaowocowała licznymi zaproszeniami oraz propozycją wykonywania dzieł oratoryjnych z orkiestrami w stolicach europejskich.

Bardzo dziękujemy za możliwość koncertowania w niecodziennej scenerii, a jednocześnie przygotowywania się do nagrania nowej płyty kompaktowej z muzyką irlandzką na początku jesieni.

Elżbieta Krzemińska

Taneczna pasja, czy sport?

Tancerze Formacji GAMZA zastanawiają się coraz częściej, skąd czerpią zapasy wolnego czasu na rozwijanie swojej pasji. Bardzo trudno pogodzić jest bowiem przygotowania do zaliczeń i sesji z karnawałowym okresem pokazów i koncertów. Do tego dochodzą jeszcze godziny treningów spędzone w nowych salach tanecznych przy ul. Nadbystrzyckiej.

Już w nowej siedzibie zespołów artystycznych PL odbyło się szkolenie z techniki tańców standardowych prowadzone

Współczesnego, Zespołu Pieśni i Tańca, Zespołu Muzycznego „Whisky”, Grupy „Kształty słów” i oczywiście Formacji GAMZA widzowie przypominali sobie razem z wykonawcami takie przeboje, jak: „Wakacje z Blondynką”, „Hej, Sobótka, Sobótka”, „Karuzela z Madonnami”, „O mnie się nie martw”, „Volare”, „Małgośka”, „Mniej niż zero”, „Chcemy być sobą”, „Zielono mi”. Finał z Rektorem prof. Markiem Opiełakiem to wspólne wykonanie przeboju zespołu „2+1”, „Chodź pomaluj mój świat”.

I znów tylko dwa tygodnie na przygotowania do stałego, karnawałowego widowiska. XVIII Charytatywny Koncert Noworoczno-Karnawałowy zgromadził, jak zawsze, pełną salę ACK UMCS „Chatka Żaka” ludzi gorących serc. Tegoroczna kwesta przeznaczona została na organizację „Pleneru Tanecznego” w Krakowie. Po wyjeździe do Warszawy i obecności w takich programach, jak: „Taniec z Gwiazdami”, „Gwiazdy tańczą na lodzie”, „Dzień dobry TVN”, niepełnosprawni uczniowie z Zespołu Szkół Nr 4 im. J. Korczaka w Lublinie z niecierpliwością czekali na wyjazd. Dla wielu

była to nagroda za przepiękną inscenizację taneczną „Szukam przyjaciela” na motywach powieści „Mały Książę”, którą zgromadzona publiczność nagrodziła wielkimi oklaskami.

Nie zabrakło także GAMZY podczas pokazów w ramach V Jubileuszowych Prezentacji Zespołów i Grup Artystycznych Dzieci i Młodzieży Niepełnosprawnej Województwa Lubelskiego oraz VII Przeglądu Talentów Tanecznych i Międzynarodowego Dnia Tańca w Zespole Szkół Nr 4 im. Janusza Korczaka w Lublinie. Organizatorzy imprez wsparci słowami Wojewody Lubelskiego i Marszałka Województwa Lubelskiego, dziękowali studentom za odkrywanie w sobie odpowiedzialności za los drugiego człowieka i możliwości prezentacji dojrzałej sztuki tanecznej.

Również koncert taneczny podczas obchodów „Dni Rodzicielstwa Zastępczego” przyniósł wiele ciepłych podziękowań z ust senatorów, parlamentarzystów Lubelszczyzny, władz samorządowych i miejskich.

przez znanego z programu „Taniec z gwiazdami”, wielokrotnego Mistrza Polski, Adama Króla. Było to ogromne wyzwanie dla tancerzy I Reprezentacji, którzy zmagali się z uciążliwym za najtrudniejszy taniec foxtrotem, zwanym też slow-foxem. Kilku godzinna, ciężka praca pod okiem mistrza stała się ogromną satysfakcją, gdy ten widział na twarzach uczestników szkolenia zadowolenie, a figury w rytmie „slow, quick, quick” tańczone były coraz płynniej.

Niecały tydzień wyczerpanej pracy i całkowite zmiany repertuaru. To kolejna, VI już edycja Koncertu Karnawałowego Zespołów Artystycznych Politechniki Lubelskiej pod stałym patronatem Rektora Politechniki Lubelskiej. Wyzwanie ogromne, gdyż reżyseria koncertu przypadła w udziale choreografowi GAMZY. Tematem przewodnim tym razem były znane i lubiane polskie przeboje estradowe z lat 70. i 80. Piosenka Haliny Kunickiej „Świat nie jest taki zły” w wykonaniu Akademickiego Chóru Politechniki Lubelskiej była tytułem całego koncertu. W kolejnych wejściach Grupy Tańca

Bardzo dużo pracy treningowej i wyzwań organizacyjnych mieli przed sobą tancerze GAMZY podczas Lubelskich Dni Kultury Studenckiej. Swoją taneczną obecność odnotowali podczas FELINIADY, MEDYKALIÓW oraz KOZIENALIÓW.

Ale największym wyzwaniem okazały się najbliższe sercu JUWENALIA, czyli Dni Kultury Studenckiej Politechniki Lubelskiej.

Trzy ogromne przedsięwzięcia to: IX Wewnętrzny Turniej Tańca Towarzyskiego, Juwenaliowy Maraton Tańca oraz Juwenaliowy Koncert Tańca Towarzyskiego.

W IX Wewnętrznym Turnieju wzięło udział blisko 100 osób tańczących w grupach początkujących i kontynuujących. Rywalizacja odbywała się na bardzo wysokim poziomie. Niejednokrotnie umiejętności kwalifikowały się do zmagania podczas turniejów tańca sportowego. Każdy z uczestników otrzymał pamiątkowy dyplom. Zwycięzcy w każdej kategorii uhonorowani zostali brązowymi, srebrnymi i złotymi medalami oraz upominkami rzeczowymi. Turniej zakończył się o godzinie 16.30, a już o 18.00 rozpoczął się Juwenaliowy Maraton Tańca. Oto kilka wybranych punktów z jego regulaminu:

- w Maratonie mogą brać udział wszyscy chętni studenci,
- technika tańca jest dowolna, liczy się przede wszystkim dobra zabawa i taniec,
- posiadanie aktualnego zaświadczenia lekarskiego pozwalającego na start w rywalizacji tanecznej,
- zakazane jest spożywanie przez uczestników maratonu alkoholu, środków odurzających itp.,
- tańczymy rytmicznie, rekreacyjnie, rozrywkowo i z uśmiechem w parze (max 20% tańca bez trzymania partnera),
- wygrywa para, która zostanie ostatnia na parkiecie (tańcząc),

- jeśli o godz. 5:55 w dniu 18.05.2009 r. na parkiecie zostanie więcej niż 1 para, komisja sędziowska podejmie werdykt, która para jest zwycięska.

Niestety zwycięska para tańczyła tylko... 7 godzin i 45 minut i wygrała 10-dniowy pobyt w jednym z bułgarskich kurortów.

Dwa dni później na gościnnej scenie ACK UMCS „Chatka Żaka” odbył się Juwenaliowy Koncert Tańca Towarzyskiego, który był dla Formacji GAMZA:

- 39 rokiem działalności,
- 19 rokiem pracy artystycznej jej kierownika artystycznego i choreografa,
- przystankiem dla 423 adeptów nauki tańca towarzyskiego w różnym stopniu zaawansowania,
- prezentacją 16 choreografii, w tym 6 premierowych,
- 24 prezentacjami, koncertami i okazjonalnymi pokazami tanecznym,

- odsłoną choreografii w nowych strojach damskich i męskich,
- 855 godzinami regularnych treningów i dodatkowymi weekendowymi spotkaniami i tanecznymi practisami,
- pasmem ciężkiej pracy, sukcesów, a często i dobrej zabawy.

Natomiast ogromnym, sportowym sukcesem kończącym sezon artystyczny 2008/2009 był awans do klasy B w tańcach latynoamerykańskich Pawła Żyto i Darii Skakowskiej, reprezentujących GAMZĘ w ogólnopolskich turniejach sportowego tańca towarzyskiego. Pod bacznym okiem instruktorów Kasi i Łukasza Kurzyna, tańczących w Formacji GAMZA, Paweł i Daria (również tańczący w GAMZIE) zdobywali kolejne medale i tytuły. Gratulacje oraz życzenia kolejnych sukcesów sportowych należą się Darii i Pawłowi oraz Kasi i Łukaszowi za bezinteresowną pracę.

Podziękowania za udział we wszystkich koncertach i pokazach Formacji GAMZA przekazują również studentom, którzy znajdują czas na treningi, prezentacje i wolontariat.

Piotr Robert Mochol

Okiem debiutanta

Marcin:

„Przystąpienie do Zespołu Pieśni i Tańca Politechniki Lubelskiej było moją najlepszą decyzją ubiegłego roku. Pomimo wielu obowiązków, jakie spoczywają na studencie PL, znajduję czas na naukę tańców i pieśni ludowych. Jest to dla mnie odskocznia od codziennego, stresującego życia i problemów. W dzisiejszych czasach nie trzeba ulegać całkowicie zachodniej modzie, lecz wracać do naszej polskiej kultury. Ponadto uważam, że każdy Polak powinien znać nasze tańce narodowe. Zespół to także ludzie, zawsze otwarci, przyjacielscy i optymistycznie nastawieni do życia, co tworzy niepowtarzalną atmosferę. Wspólne próby i koncerty to coś, co pamięta się do końca życia, dlatego warto przystąpić do zespołu”.

Basia:

„Moja przygoda z zespołem Politechniki Lubelskiej rozpoczęła się w listopadzie 2008 roku. Pani Hanna Aleksandrowicz zaproponowała mi, abym spróbowała swoich sił. Pierwsze próby były bardzo intensywne i trudne. Stawiałam swoje pierwsze kroki w rytm ludowej muzyki, w miłej atmosferze. Nawet się nie spostrzegłam, jak potrafiłam zatańczyć „Poleczke bez noge”. Gdy nauczyliśmy się wystarczająco dużo, my, czyli grupa początkujących, zostaliśmy połączeni przez starszą grupę tańczącą już kilka lat. W trakcie długotrwałych i uciążliwych prób poznawaliśmy się nawzajem. Nie brakowało również chwil wesołych.

Starsze koleżanki i koledzy wciąż pomagają nam udoskonalać taneczne ruchy. Po naprawdę krótkim czasie ćwiczeń, przyszedł czas na nasz amatorski debiut. Byliśmy bardzo podekscytowani, jak również zestresowani, czego nie dało się ukryć. Nasze przysłowiowe „5 minut” na scenie było dla nas zachętą do dalszej pracy i nagrodą za wysiłek i czas włożony we wcześniejsze przygotowania. Każdy kolejny występ i oklaski, które otrzymujemy, stają się podsumowaniem i nagrodą za dotychczasową pracę. Sprawiają one wiele przyjemności i satysfakcji. Zespół umożliwia nam samorealizację, zaprezentowanie się na różnych uroczystościach w wielu miejscach, jak również poznanie starych obyczajów i tradycji polskich. Ubrani w kolorowe stroje, tańcząc i śpiewając, przenosimy się w czas naszych przodków, dzięki czemu możemy skosztować kęs ich życia.”

*

Na koncercie karnawałowym pt. „Świat nie jest taki zły” w styczniu 2009 r., debiutowało wielu nowych tancerzy. Duże wrażenie zrobił taniec „Ej, Sobótka, Sobótka” do bitowej muzyki Trubadurów. Były ogniska, pochodnie, wianki i taniec boso... trochę nietypowo, ale fajnie.

Tańczyliśmy też w Hadesie na konferencji dla Regionalnego Centrum Krwiodawstwa, gdzie podjęto nas wspaniałą uczcią, na Pikniku Żeglarskim nad Zalewem Zembrzyckim, w Chatce Żaka na Juwenaliach i na ulicach Lublina podczas „Nocy Kultury”, a także na ślubie naszego tancerza w Trybunale. Koncerty z artystami Teatru Muzycznego w Lublinie w Domu Kultury LSM z okazji uchwalenia Konstytucji 3 Maja oraz programie o Juliuszu Słowackim miały charakter patriotyczny. Polonezy, mazury, kujawiaki, oberki, krakowiaki, piosenki i tańce ludowe sprawiają wiele radości widzom. To dla nas dodatkowa motywacja. Nasza działalność zmierza do ocalenia od zapomnienia polskiej kultury i tego się trzymamy.

Hanna Aleksandrowicz

„Deszczowa Piosenka” w Juwenaliach 2009

Wysiłek ambitnego sztabu organizatorów w realizację programu wtorkowego koncertu (19.05.2009 r.) próbowali pokrzyżować opady deszczu. Perspektywy były obiecujące – nowe miejsce na placu w obszarze terenów zielonych Politechniki Lubelskiej, zespół z Warszawy, dwa zespoły muzyczne PL, Szymon Wydra z grupą „Carpe Diem”, miasteczko piwnych parasoli. Zaczęło się jednak jak zwykle, z poślizgiem. Robiąca za gwiazdę wieczoru grupa Sz. Wydry bezceremonialnie zagospodarowała czas przed i po godz. 17.00 na eksperymenty akustyczne, które miały się nazywać próbą. Tak, jakby podobne przymiarki nie należały się pozostałym zespołom. Być może rozgrzeszał ją od tego siąpiący non stop deszcz, przed którym potencjalni słuchacze schronili się pod parasole. Po występie warszawskiego zespołu „Eho”, około 19.00, deszcz nieco ustał, jakby wsłuchując się

w modły grupy PL „Hangover”. Jakoś to wszystko zaczęło nabierać rozpędu. W mokrej trawie stawało coraz więcej słuchaczy, a kumple grupy „Hangover” (może i kumpelki) zaczęli rzucać w kierunku zespołu biustonozami, co można było wziąć za przejawy sympatii. W podobnej atmosferze przebiegał występ kolejnej grupy PL „Whisky”. Deszcz przycichł, więc i miejsca stojące zaczęły się zapełniać coraz bardziej. Grupa „Whisky” podgrzała atmosferę, ale chcąc się solidarnie podzielić pogodą z Sz. Wydrą (gwiazdą wieczoru), ograniczyła swój występ do 40 minut. Na niewiele się to jednak przydało. Po wejściu „Carpe Diem”, deszcz który nie był gościem tego wieczoru, rozpadał się na dobre, rozpędzając stojące grupy najbardziej zagorzałych fanów. No cóż! Przyroda jednym zabiera, drugim daje. Ci drudzy, czyli ogrodnicy i rolnicy z pewnością odetchnęli z ulgą.

Zbigniew Zastawny

II liga? Może w przyszłym sezonie...

Drużyna AZS Politechniki Lubelskiej po raz drugi awansowała do turnieju finałowego II ligi. Podobnie jak w ubiegłym roku, trzon drużyny stanowili studenci I i II roku. Na bazie studentów PL udało się stworzyć zespół zawodników, którzy mają szansę awansować do II ligi. Po udanym pierwszym etapie rozgrywek III ligi, w którym AZS PL wygrał z przewagą 2 punktów z Wolanką Wołą Ossowińską, drużyna awansowała do turnieju półfinałowego. Awans z I miejsca wiązał się z organizacją turnieju u siebie. Przebieg pierwszego meczu z Turso Elbląg to prawdziwy horror. Przegrywając 0:2, drużyna podniosła się i wygrała spotkanie 3:2. Kolejnym przeciwnikiem był zespół z Podlasia Żubr Białowieża. W tym spotkaniu zespół AZS PL wygrał ze znaczną przewagą 3:1. Ostatnie spotkanie turnieju to mecz o prestiż, ponieważ drużyna Uniwersytetu Warszawskiego prowadzona przez Edwarda Skorka i drużyna AZS Politechniki Lubelskiej prowadzona przez Norberta Kołodziejczyka, po wcześniejszych spotkaniach miały zapewniony

awans do finału. Wynik tego meczu do końca pozostawał sprawą otwartą. Po pierwszym secie przegranym do 21, gospodarze zmobilizowali się i wygrali drugą partię do 15. W drugiej odsłonie ponownie górą byli goście, wygrywając do 22. Czwartą set to równa walka obydwu drużyn, z której zwycięsko wyszedł Uniwersytet Warszawski, zajmując tym samym pierwsze miejsce.

Klasyfikacja końcowa:
Uniwersytet Warszawski
AZS Politechnika Lubelska
Zubr Białowieża
Turso Elbląg.

W finałach, które odbyły się w Gdańsku, AZS Politechniki Lubelskiej stawiał czoła takim drużynom, jak: Lechia Tomaszów Mazowiecki, Trefl Gdańsk, AZS Politechnika Śląska Gliwice. Współzawodnictwo w walce o II ligę stało na bardzo wysokim poziomie. Zespoły Lechii i Trefla

awansowały do II ligi, natomiast nam udało się zająć trzecie miejsce, wygrywając z AZS PŚ Gliwice 3:2. Marzenia o II lidze odłożyliśmy na przyszły sezon.

Drużyna AZS PL wystąpiła w składzie: Dobrowolski Paweł, Kociuba Tomasz, Olejniczek Adam, Rejowski Paweł, Rarak Jarosław, Gajosz Wojciech, Kondraciuk Karol, Turbiesz Grzegorz, Piłat Michał, Łuszczewski Grzegorz, Goljanek Adrian, Fijołek Piotr oraz Wilkiewicz Krzysztof, trener Norbert Kołodziejczyk.

Norbert Kołodziejczyk

Rafał Aleksandrowicz obronił tytuł Mistrza Polski w kick-boxingu

15-17.05.2009 r. w Zawierciu odbywały się Mistrzostwa Polski Kick-Boxing w wersji light-contact seniorów i kobiet. W mistrzostwach wzięło udział 74 zawodników i 31 zawodniczek, którzy awans uzyskali w eliminacjach strefowych. Sportowy Klub Kick-Boxing Politechniki Lubelskiej reprezentowało 3 zawodników. Najlepiej walczył obrońca tytułu z ubiegłego roku – Rafał Aleksandrowicz. W walce o finał pokonał przed czasem przez znaczną przewagę Pawła Wróbla z Gorzowa, a w walce finałowej wygrał na punkty z Markiem Miozga ze Starogardu Gdańskiego (zdobywca pucharu POLISH OPEN 2009). **Rafał Aleksandrowicz** po raz drugi **zdołał tytuł Mistrza Polski i złoty medal** w kategorii wagowej do 89 kg.

W kategorii wagowej do 63 kg bardzo dobrze walczył Rafał Budzyński. W pierwszej walce spotkał się z Wojciechem Niedzielskim z klubu DUET Gdańsk, z którym przegrywał wielokrotnie walki o finał. Tym razem Rafał wygrał z nim walkę eliminacyjną, następnie pokonał kolejnego zawodni-

ka, a walkę o finał przegrał 2:1 z Mściławskim z Piaseczna. **Rafał Budzyński** również powtórzył sukces z ubiegłego roku i zdobył ponownie **brązowy medal**.

Trzeci zawodnik SKKB PL **Adam Pietroniuk** w kategorii wagowej do 94 kg walczył również bardzo dobrze. Wygrał

zdecydowanie pierwszą rundę z Wiśniewskim z Częstochowy (Mistrz Świata w Taekwondo), ale w drugiej rundzie doznał rozcięcia łuku brwiowego, przez co walczył bardziej pasywnie i przegrał całą walkę przez wskazanie zwycięzcy przez sędziów. Była to walka o medal, którego niestety nie zdobył.

Wyjazd na mistrzostwa był możliwy dzięki dotacji z Politechniki Lubelskiej oraz Urzędu Miasta Lublin.

Z Lublina w kategorii najcięższej plus 94 kg **brązowy medal zdobył Wojciech Jastrzębski** z klubu MKS KALINA Lublin.

Tadeusz Poljański

Fraszki

„Zaproszenie”

Żyję tak sobie, czasem pragnę być poetą,
To butne życzenie, ale co komu do tego?
Tyram, tyję i poleruję lubelski beton,
Nauczam, trochę piszę – tworzę więc „coś”
z „niczego”.

Piszącym trudniej jest „odebrać słowo”,
Chociaż są tacy, co badają wiersze
I z wyżyn wiedzy z uniesioną głową
Rozbierają je na czynniki pierwsze.

Cóż, charakter człowieka, to ponoć jego
przeznaczenie,
Rozchmurz się więc,
A może usłyszysz ciche „skrzydeł pegaza
furczenie”.

„Autolustracja”

Patrzac w lustrze w swoje oczy, trudno jest się
zauroczyć.

Twarz obrzękła, głowa boli
No i brak aureoli!

Jak dziś nie być klockiem lego,
Nie przylegać do każdego?
Jakże być choć trochę wolnym,
Gdy chodzę (nie po autostradach lecz)
Po ścieżkach polnych?

Jak coś zmienić w edukacji,
by nie sprzyjać atomizacji?
Jak...

„Dylemat”

Mam błyskotliwego kolegę, który idolem się
staje,

Zmierza do celu jak zawzięty karbowy,
I w tym stanie sprawy sobie nie zdaje,
Że kiedyś i jego dopadną bóle głowy.

Ma przymus błyszczenia przed tłumem,
Komentarze głosi do każdej sprawy,
Z jego twarzy tęskniące za „prostym rozumem”
Nie znika uśmiech cyniczno-głupawy.

To pewna niewiadoma i moralna zagadka,
Czy jego obecne uznanie, to coś trwałego czy
wpadka.

Trzeba jednakże mieć choć lichą nadzieję,
Że to, co „byłajakie” – w końcu spowszednieje.

Warto jednak pamiętać, że im wyżej wyniesie go
otoczenie,
Tym mniej przyjemne będzie później z ziemią
zderzenie.

Je

TEKSTY NAPISALI LUB OPRACOWALI DO DRUKU:

Hanna Aleksandrowicz, specjalista, Dział Spraw Studenckich
Piotr Billewicz, absolwent WEil
Jacek Caban, Koło Naukowe Inżynierii Materiałowej, WM
Dariusz Chocyk, adiunkt, Katedra Fizyki Stosowanej, WPT
Małgorzata Ciosmak, adiunkt, Katedra Inżynierii Procesowej, Spożywczej i Ekotechniki, WM
Iwona Czajkowska-Deneka, rzecznik prasowy
Elżbieta Czarnocka, adiunkt, Katedra Ergonomii, WZ
Marzenna R. Dudzińska, prof. nadzw. PL, Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska, WIŚ
Jarosław Gajda, st. bibliotekarz, Biblioteka PL
Cezary Giza, Koło Naukowe Menedżerów, WZ
Arkadiusz Gola, asystent, Katedra Organizacji Przedsiębiorstwa, WZ
Elżbieta Gontarz, Kierownik Biura Rektora i Organizacji Uczelni
Monika Grudzień, sam. referent, Biuro Rektora i Organizacji Uczelni
Milena Jagiełło-Okoń, st. referent, Biuro Rektora i Organizacji Uczelni
Monika Jakubiak, specjalista, Biuro Karier Studenckich
Zbigniew Kiernicki, adiunkt, Katedra Pojazdów Samochodowych, WM
Norbert Kołodziejczyk, st. wykładowca, Studium Wychowania Fizycznego i Sportu
Emil Kowalik, st. referent, Biuro Rektora i Organizacji Uczelni
Alicja Kwiatkowska, specjalista, Dziekanat, WEil
Elżbieta Krzemińska, główny specjalista, Dział Spraw Studenckich
Aneta Krzyżak, adiunkt, Katedra Procesów Polimerowych, WM
Justyna Kujawska, specjalista, Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska, WIŚ
Tomasz Kusz, specjalista, Instytut Technologicznych Systemów Informacyjnych, WM
Stefan Laskowski, adiunkt, Katedra Termodynamiki, Mechaniki Płynów i Napędów Lotniczych, WM
Paweł Lonkwić, Lift Service SA w Lublinie
Grzegorz Łagód, adiunkt, Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska, WIŚ
Ewa Malik, st. wykładowca, Studium Języków Obcych PL
Marek Miłoś, adiunkt, Instytut Informatyki, WEil
Piotr Mochol, specjalista, Dział Spraw Studenckich
Jerzy Montusiewicz, adiunkt, Katedra Podstaw Techniki, WPT
Tomasz Nowicki, asystent, Katedra Mechaniki Budowli, WBIA
Irmína Pater, specjalista, Katedra Podstaw Konstrukcji Maszyn, WM
Artur Pawłowski, adiunkt ze st. dr hab., Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska, WIŚ
Małgorzata Pawłowska, adiunkt, Katedra Inżynierii Ochrony Powierzchni Ziemi, WIŚ
Dariusz Piernikarski, adiunkt, Katedra Silników Spalinowych i Transportu, WM
Tadeusz Poljański, Prezes Sportowego Klubu Kick-Boxing PL
Adam Prószyński, adiunkt, Katedra Fizyki Stosowanej, WPT
Sławomir Przyłucki, adiunkt, Katedra Elektroniki, WEil
Tomasz Sadowski, profesor nadzw., Katedra Mechaniki Ciała Stałego, WBIA
Karolina Sepioł, sam. referent, Biuro Karier Studenckich PL
Stanisław Skowron, profesor nadzw. PL, Katedra Marketingu, WZ
Małgorzata Sosińska-Wit, adiunkt, Katedra Finansów i Rachunkowości, WZ
Edward Śpiewła, profesor zw. PL, Instytut Fizyki, WPT
Andrzej Wac-Włodarczyk, prof. nadzw. PL, Instytut Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii, WEil
Bogdan Wit, adiunkt, Katedra Zarządzania, WZ
Anna Walczyna, adiunkt, Katedra Ergonomii, WZ
Waldemar Wójcik, profesor nadzw., Katedra Elektroniki, WEil
Zbigniew Zastawny, instruktor, Dział Spraw Studenckich

„Biuletyn Informacyjny Politechniki Lubelskiej”

wydaje Politechnika Lubelska za zgodą rektora
Adres redakcji: Politechnika Lubelska, ul. Nadbystrzycka 38d, 20-618 Lublin
tel. 81 538-41-08, fax 81 538-46-57

Rada Programowa

mgr Marta Bijas, prof. dr hab. inż. Piotr Kacejko (przewodniczący),
dr inż. Magdalena Rzemieniak, dr hab. inż. Barbara Surowska, prof. PL,
dr hab. inż. Bogusław Szymgin, prof. PL

Zespół redakcyjny

mgr Iwona Czajkowska-Deneka (redaktor naczelny), mgr Milena Jagiełło-Okoń

Stali współpracownicy

dr inż. Jerzy Montusiewicz, dr inż. Sławomir Przyłucki, mgr Tomasz Nowicki,
dr inż. Anna Krzyżak, mgr inż. Jarosław Mądro, dr inż. Grzegorz Łagód, dr Anna Walczyna

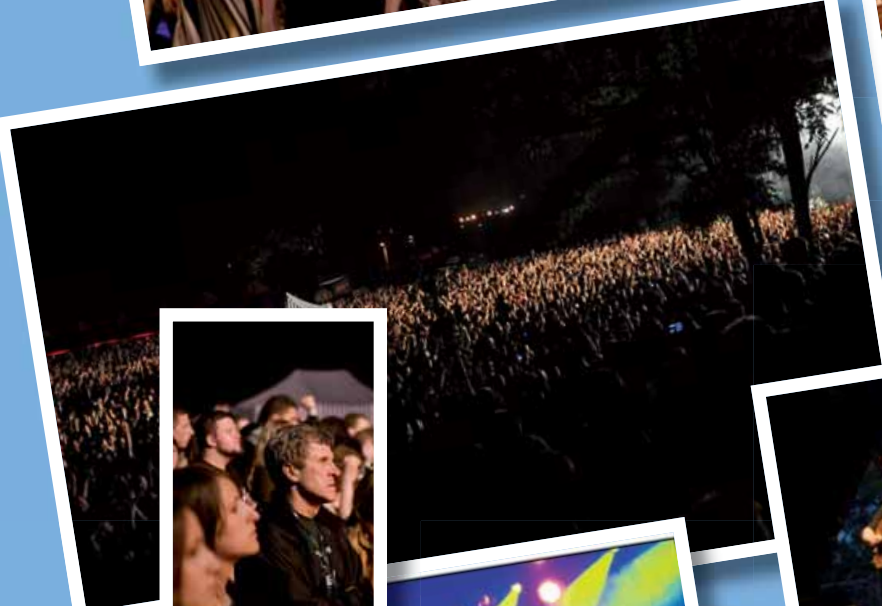
Zdjęcia: archiwum, SAF, Iwona Czajkowska-Deneka

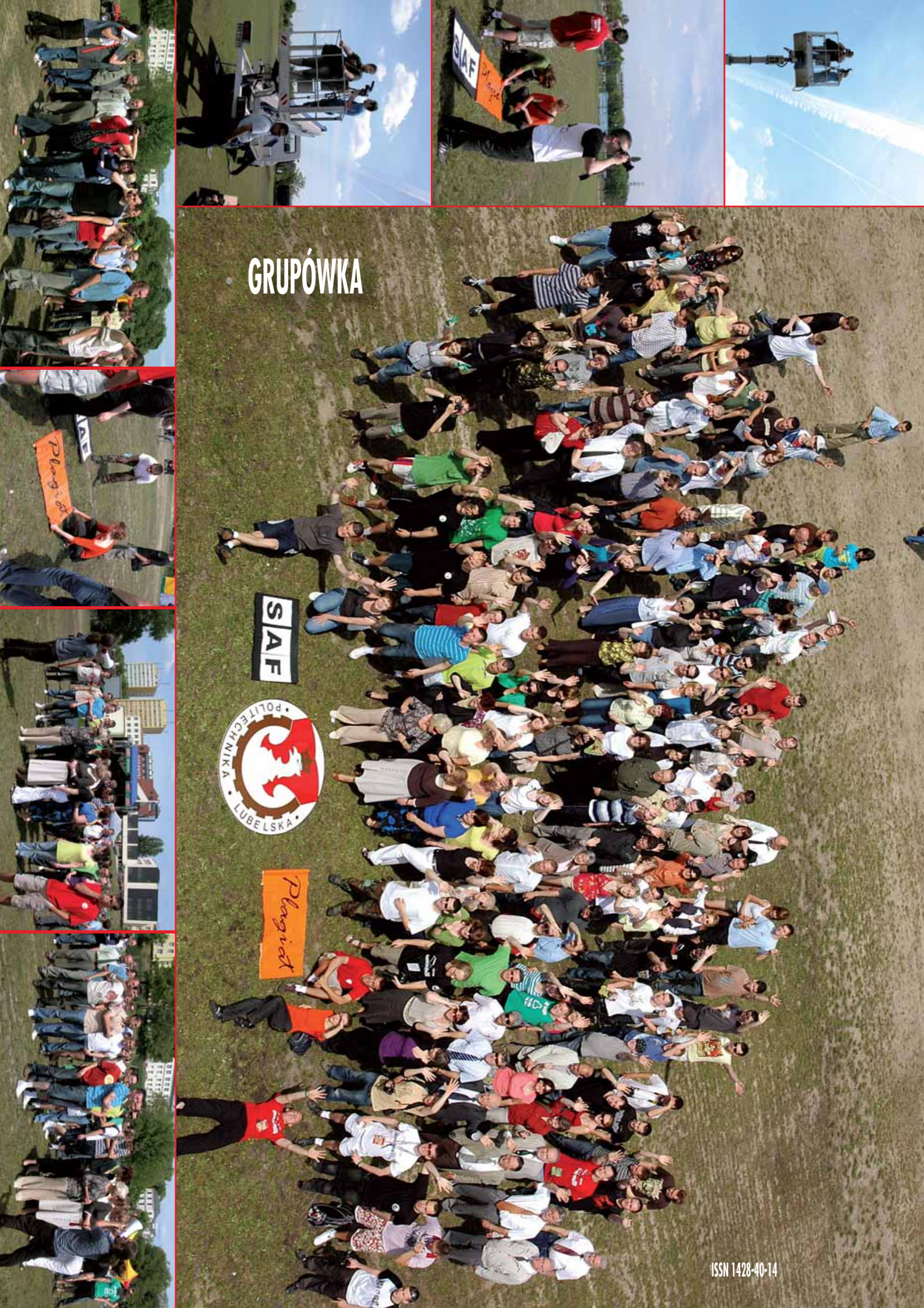
Nakład: 500 egz.

Numer zamknięto 15.07.2009 r.

Redakcja nie zwraca tekstów nie zamówionych oraz zastrzega sobie prawo ich skracania i redagowania.

JUWENALIA

GRUPÓWKA

SAFE

Play i ict